

ပြည်သူ့တရားရှင် ပေါင်းချင်းထွန်း ၏ ဂန္ထဝင်ဝတ္ထု

ဘုန်းကြွယ်

ပေါင်းချင်းထွန်း
အိမ်ရှေ့စံနှင့်ကြောင်ပေါက်ဝေ

တုန်းကြယ်

အိမ်ရှေ့ခံနှင့် ကြောင်ပေါက်လေး

ပြည်သူ့တရားရှင် ပေါင်ချင်းထန်း

(ဒု တိ ယ ပိုင်း -- ဇာတ် သိမ်း)

လင်စာပေ

မန္တလေး ၁၅/၁၃၀၊ ၆-၁၀-၁၉၅၅
တောင် ဂူ
ရန် ၂၀၃၅၅

ပေါင်ချင်းထန်း အခက်အခဲ

ပေါင်ချင်းထန်းသည် မျက်မှောင် အမျိုးသမီး၏ ရင်နှင့်
စလွယ်မှုခင်းများကို သေချာစွာ ကြားနာပြီးသောအခါ...

သု၏ ရင်ထဲ၌ လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ ခံစားရလေတော့
သည်။

ဤအမှုကို ဖြေရှင်းရန်မှာ အလွန်ခက်ခဲလှသည်ဖြစ်ကြောင်း
ဆူက နားလည်ထားလေသည်။

ထိုအမျိုးသမီးကြီး၏ တိုင်ကြားမှုမှာ မှန်ကန်ခဲ့ပါလျှင် ဤအမှုသည် နိုင်ငံတစ်ဝှမ်းရှိ ပြည်သူပြည်သားများသာမက နန်းတွင်းသူနန်းတွင်းသားများ အားလုံးပါ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ဖွယ်ရာ အမှုအခင်းတစ်ခု ဖြစ်နေလေပြီ။

သူက မျက်မမြင် အမျိုးသမီး ပြောသမျှကို တစ်ချိန်လုံး သူက စိတ်ရှည်လက်ရှည် နားထောင်ရင်းမှ အကဲခတ်ကြည့်ခဲ့လေသည်။

ထိုအမျိုးသမီး၏ ပြောပုံဆိုပုံနှင့် စကားအသုံးအနှုန်းများ အားလုံးမှာ နန်းဆန်လှပေသည်။

သူမသည်တစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ်လုံးလုံး လောကဒဏ်ကို ကြုံကြုံခံရသဖြင့် လက်ရှိအရွယ်ထက် အိုစာနေသည့် တိုင်အောင် ငယ်ရွယ်စဉ်က ချောမော၍ ကျက်သရေရှိခြင်းကိုမူ မြင်တွေ့ခန့်ရခဲပင်။

နှစ်ပေါင်းအတန်ကြာကြာ သိမ်းဆည်းခဲ့သော နန်းတော် နန်းစားတို့အား ပြန်လည် ဝတ်ဆင်ထားရာတွင်လည်း အမျိုးကျကျ ဝတ်ဆင်ထားနိုင်ခြင်းကို အကဲခတ် မိလိုက်လေတော့သည်။

ထို့ကြောင့်—

ဤအမျိုးသမီး၏ တိုင်ကြားမှုမှာ မှန်ကန်နိုင်သည်ဟု နားလည်ထားလေသည်။

ထို့ကြောင့်....

ဤမှုခင်းကို ဖြေရှင်းပေးရန် ပေါင်ချင်းထန်းက လက်ခံခဲ့လေသည်။

‘ကျွန်တော်မျိုးဟာ ပြည်သူ့တရားသူကြီး တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်နေရတဲ့ အမှုထမ်းတစ်ယောက်ပါ။ ဒါကြောင့်... ဘယ်သူမဆို တိုင်ကြားတဲ့အမှုအခင်းမှန်သမျှ လက်ခံစစ်ဆေးပေးပါတယ်’

သူက တောင်နန်းစံ မိဖုရားအား တစ်ချက်ကြည့်ကာ စကားဆက်လိုက်လေသည်။

‘အခု သခင်မကြီး တင်ပြလာတဲ့အမှုသွားအမှုလာအချက်အလက်နဲ့ သက်သေခံပစ္စည်းတွေ အားလုံး ပြည့်စုံနေတာကြောင့် ကျွန်တော်မျိုးက အမှုမှန်ပေါ်ပေါက်ရေး အတွက် အစွမ်းရှိသလောက် ကြိုးစားပေးပါ့မယ်’

သူက စကားကို ခေတ္တရပ်တန့်ပြီးမှ....

‘ဒီအမှုဟာ ဘယ်အမှုနဲ့မှမတူပဲ အလွန်ကြီးလေးလှတဲ့အမှုတစ်ခုပါ။ တရားလိုက တောင်နန်းစံ မိဖုရားဖြစ်ပြီး တရားခံက အတွင်းဝန်မင်း ကိုဟိုင်နဲ့ မြောက်နန်းစံ မိဖုရားတို့ဖြစ်နေပါတယ်။ အဲဒီလူတွေဟာ လက်ရှိ ကေထုတ်ဘုရင်နဲ့ ပတ်

သက်နေကြတာကြောင့် သြဇာအာဏာကြီးထွားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဖြစ်နေတယ်။ ဒါကြောင့် တစ်ခြားအမှုတွေလို တရားခံတွေကို ရုံးတော်ပင်ခေါ်ပြီး စစ်ဆေးနိုင်ခွင့်မရှိပါဘူး။ ဒီအမှုနဲ့ပတ်သက်တဲ့ သက်သေတွေကို တင်ပြနိုင်မှသာ ကေရာဇ်ဘုရင်ကို လျှောက်ထားပြီး အမှုကို ဖော်ထုတ်နိုင်မှာပါ။ ဒါကြောင့် သခင်မကြီးအနေနဲ့ စိတ်ရှည်လက်ရှည်ထားပြီး အချိန်ပေးဖို့ တောင်းပန်ပါရစေခင်ဗျာ'

တောင်နန်းစံ မိဖုရားကြီးက ခေါင်းညိတ်လိုက်လေတော့သည်။

'ဒါကို သခင်မကြီးက နားလည်ပြီးသားပါ။ ဒါကြောင့် ဘယ်သူ့ကိုမှ မတိုင်ကြားပဲ တစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ်လုံးလုံး ကြိတ်မိတ်ခံစားခဲ့ရတာပေါ့ကွယ် အခုတလော တရားသူကြီး ပေါင်ချင်းထန်းဟာ တစ်နေ့တခြား နာမည်ကြီးလာတာကြောင့် သခင်မကြီးက ယုံကြည်စိတ်ချစွာနဲ့ တိုင်ကြားတာပါ'

သူမက စကားဆက်လိုက်၏။

'အခု သခင်မကြီး တိုင်ကြားခဲ့တဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ကလဲ နန်းတော်ထဲကို ပြန်သွားပြီး ဖည်းစိမ်ခံချင်လို့ မဟုတ်ပါဘူး။ ကိုယ့်ရဲ့ ရင်သွေးလေးဟာ ဝမ်းကကျွတ်ချိန်ကစပြီး ဘယ်လို ရုပ်သွင်ရှိတယ်ဆိုတာကိုတောင်မှ တွေ့ခွင့်မရလိုက်တဲ့ သခင်မအနေနဲ့ အသေမပြောနိုင်ပါဘူးကွယ်'

ပေါင်ချင်းထန်းကဦးညွှတ်လိုက်သည်။

'ကျွန်တော်မျိုး နားလည်ပါတယ် ဒီအမှုကို အစွမ်းကုန် ကြိုးစားပြီး ဖော်ထုတ်ပေးပါမယ်လို့ ကတိပေးပါတယ်ခင်ဗျာ'

အမျိုးသမီးက ကျေနပ်သွား၏။

'အေးကွယ်... သခင်မကြီးရဲ့ ဝဋ်ကျွတ်ချိန်တန်လို့ တရားသူကြီး ပေါင်ချင်းထန်းနဲ့ လာတွေ့ရတယ်လို့ နားလည်သားပါတယ်'

ပေါင်ချင်းထန်းသည် မျက်မှောင် အမျိုးသမီးအား အမှုမှန်ပေါ်အောင် အောင်ရွက်ပေးမည်ဖြစ်ကြောင်းကို အကြိမ်ကြိမ်ကတိပေးကာ ပြန်လည် ထွက်ခွာသွားခဲ့လေတော့သည်။

* * *

ပြည်သူ့ တရားသူကြီး ပေါင်ချင်းထန်းတို့ လူ့စုက ရှန်းရှန်းရွာကလေးမှ ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားပြီ ဖြစ်၏။
ထိုအခါကျမှ....

ရွာသူရွာသားများတို့သည် တောင်နန်းစံ မိဖုရား၏ အိမ်ထဲကို သူ့ထက်ငါ အလှအယက် ဝိုင်းရံထားကြလေတော့သည်။

တခဏအတွင်းမှာပင်....

တောင်နန်းစံ မိဖုရားတို့၏ သေးငယ်လှသော အိမ်ကလေးမှာ လူများ ပြည့်ကျပ်သွားလေသည်။

ရွာသူရွာသားများသည် ပညာဉာဏ် နည်းပါးသွားပြီး လက်လုပ်လက်စားများ ဖြစ်သောကြောင့် ဗဟုသုတ အလွန်နည်းပါးကြလေသည်။

ယခု....

ပြည်သူ့တရားသူကြီး ပေါင်ချင်းထန်းကကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ တောင်နန်းစံမိဖုရား (ဝါ) မျက်မမြင် အမျိုးသမီးထံသို့ လာရောက် တွေ့ဆုံကြခြင်းအတွက် အလွန် အံ့ဩ နေကြလေသည်။

ပေါင်ချင်းထန်းက မည်သည့်ကိစ္စဖြင့် မျက်မမြင် အမျိုးသမီးထံသို့ ရောက်ရှိလာပါသနည်း။

ပေါင်ချင်းထန်းနှင့် မျက်မမြင် အမျိုးသမီးတို့က မည်သည့်စကားများကို ပြောဆိုကြပါသနည်း။

သူတို့အားလုံး မသိကြပါချေ။

သူတို့အားလုံး သိထားသော အချက်မှာ ပေါင်ချင်းထန်းကကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ မျက်မမြင်အမျိုးသမီးထံသို့ ရောက်ရှိလာခြင်းကြောင့် ဤမျက်မမြင်အမျိုးသမီးမှာ သာမန်လူတစ်ယောက် မဟုတ်ကြောင်း ရိပ်စားမိလာကြလေသည်။

ရှုန်းရှုန်းရွာသူလေးထဲတွင် ပေါင်ချင်းထန်းနှင့် မျက်နှာညိုညိုပြောဆိုခွင့်ရှိသော မျက်မမြင်အမျိုးသမီးရှိနေခြင်းကြောင့် မိမိတို့ တစ်ရွာလုံး ဂုဏ်ရှိသည်ဟု ယူဆကာ ဝမ်းသာအားရ ဖြစ်နေကြလေသည်။

* * *

သူ ယခု လက်ခံထားသော အမှုသည် သူ၏ ဘဝတစ်
လျှောက်တွင် အကြီးအကျယ်ဆုံးသော အမှုတစ်ခု ဖြစ်နေ
ကြောင်း သူက နားလည်ထား၏။

ယင်းအမှုကို မည်သို့ စစ်ဆေးရမည်ကို သူက လမ်းတစ်
လျှောက် စဉ်းစားလာသော်လည်း မည်သို့မျှ စဉ်းစား၍
မရနိုင်သေးပါချေ။

ဤအမှုကို ကိုင်တွယ်ရာတွင် တစ်ချက် မှားသွားခဲ့ပါလျှင်
မိမိ၏ ရာထူးပြုတ်သွားမည်အပြင် မင်းပြစ်မင်းဒဏ် သင့်လာ
နိုင်သည်ဟု နားလည်ထားလေသည်။

ထိုအမှုကို စစ်ဆေးရာတွင် သူ့အဖို့ အလွန်အလွန် သတိ
ကြီးစွာ ထားရမိမ့်မည်ဟု နားလည်ထားလေသည်။

ဤသို့ပြင်သူသည် နေပြည်တော်ရှိ တရားရုံးတော်သို့ပြန်
လည်ရောက်ရှိလာခဲ့သည့်တိုင်အောင် အမှုအတွက် မည်သို့ဆောင်
ရွက်ရမည်ကို နည်းလမ်းရှာမတွေ့ခဲ့ပါချေ။

နေပြည်တော်သို့ အပြန်

ပြည်သူ့ တရားသူကြီး ပေါင်ချင်းထန်းက ရှေ့သို့ ဆက်
လက်မသွားတော့ပါချေ။

နေပြည်တော်သို့ လှည့်ပြန်ခဲ့ကြ၏။

ယခု....

သူသည် ပခုံးပေါ်၌ တောင်တစ်လုံးနှင့် ဖိထားခြင်းခံရ
သကဲ့သို့ မွန်းကျပ်နေမိလေသည်။

* * *

ပြည်သူ့ တရားသူကြီး ပေါင်ချင်းထန်းသည် နေပြည်တော် သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိခဲ့သည်မှာ ဆယ်ရက်ခန့် ရှိခဲ့လေပြီ။

သူသည် နန်းတော်သို့ဝင်ရောက်၍ ဘုရင်မင်းမြတ်ထံ အစားဝင်ကာ မိမိလှည့်ပတ်စစ်ဆေးခဲ့သော အမှုများကိုလည်း အတိုချုံး၍ လျှောက်တင်ခဲ့လေသည်။

ဧကရာဇ်ဘုရင်က သူ့အား ဆုလာဘ်များချီးမြှင့်၏။

ပေါင်ချင်းထန်းသည် မျက်မမြင် အမျိုးသမီး၏အမှုကို မည်ကဲ့သို့ စတင်စစ်ဆေးရမည် နည်းလမ်း ရှာမတွေ့သဖြင့် ဘုရင်အား ဤအမှုကို လုံးဝလျှောက်တင်ခြင်းမပြုသေးဘဲ ရုံးတော်တွင် ပြန်လည်အနားယူခဲ့သည်။

ထို့နောက် သူသည် အကြောင်းအမျိုးမျိုးပြကာ ခိဖုထူး ခေါင်ကြီးအား သွားရောက်ဂါရဝပြုခဲ့ရုံသာမက အတွင်းဝန်ကို ဟိုင်ထံသို့လည်း သွားရောက်တွေ့ဆုံကာ ဂါရဝပြုလေသည်။

အတွင်းဝန်ကို ဟိုင်သည် အသက်ကြီးရင့်သာပြီး စည်းစိမ်တိုင်းနေသောကြောင့် ခန္ဓာကိုယ် အဝလွန်ကာ အပြင်သို့ပင် သိပ်သွက်လေ မရှိတော့ပါ။

ဧကရာဇ်ဘုရင်ကလည်း သူ့အား အခွင့်အရေးအထူး ပေးထားသဖြင့် ဘုရင့်ရွှေ့မှောက်သို့ မကြာခဏသွားရောက် စားရန် မလိုတော့ပါချေ။

ပေါင်ချင်းထန်းက အတွင်းဝန်မင်းကို ဟိုင်အား သွားရောက်ဂါရဝပြုရုံမှတစ်ပါး အမှုအတွက် မည်သို့စတင်လှုပ်ရှားရမည်ကို အကြံမရသေးပါ။

ထို့ကြောင့် သူက စိတ်ရှင်လန်းမှုမရှိဘဲ မိမိတရားရုံးတော်တွင် တစ်နေ့ကုန်ထိုင်ကာ အမှုကိုမည်သို့ စတင်စစ်ဆေးရမည်ကို အကြံထုတ်နေရ၏။

* * *

အချိန်မှာ တရှေ့ရွှေ့ ကုန်ဆုံးခဲ့လေပြီ။

ပေါင်ချင်းထန်းက နေပြည်တော်သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိခဲ့သည်မှာ တစ်လခန့်ကြာမြင့်ခဲ့လေပြီ။

နန်းတော်သို့ ဝင်ရောက်စားခြင်းမပြုခဲ့သည်မှာ တစ်ဆယ့်ငါးရက်ခန့် ရှိခဲ့လေပြီ ဖြစ်လေသည်။

တစ်နေ့ ပေါင်ချင်းထန်းက တစ်ယောက်တည်းထိုင်ကာ စဉ်းစားနေစဉ်....

စောထင်ဘုရင်၏ အပါးတော်မြဲက ရောက်ရှိ လာလေ
သည်။

ထိုအပါးတော်မြဲသည် တရားသူကြီး ပေါင်ချင်းထန်းကို
အလွန်လေးစားသောပုံဂိုလီတစ်ယောက်ဖြစ်၏။

သူတို့သည် အလွန်ရင်းနှီးကြသူများ ဖြစ်ကြ၏။

ထို့ကြောင့် ပါးတော်မြဲက ပေါင်ချင်းထန် အားတွေ့ဆုံ
ရန် မည်သို့မျှအကြောင်းကြားရန် မလိုကြောင်း ကိုယ်တိုင်
ကိုယ်ကျ ဝင်ရောက်တွေ့ဆုံလေ့ရှိလေသည်။

ဤနေ့လည်း သူက ပေါင်ချင်းထန်း၏ တရားရုံးတော်သို့
ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ဝင်ရောက်လာလေသည်။

သူက ရုံးခန်းထဲသို့ ရောက်ရှိလာသည်နှင့်ပေါင်ချင်းထန်း
မှာ တစ်ယောက်တည်း ထိုင်နေခြင်းကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေ
သည်။

ပေါင်ချင်းထန်း၏မျက်နှာပေါ်တွင် တစ်စုံတစ်ခုကိုလေး
လေးနက်နက် စဉ်းစားနေဟန်ဖြင့် တွေ့ဝေနေ၏။

သူသည် ယခင်နေ့များဆီက အပါးတော်မြဲရောက်ရှိလာ
ခြင်းကို တွေ့မြင်လိုက်ပါလျှင် ဝမ်းသာအားရ ခရီးဦးကြီး
လေ့ရှိလေသည်။

သို့သော် ယနေ့တွင်မူ ပေါင်ချင်းထန်းက အပါးတော်မြဲ
ဝင်ရောက်လာခြင်းကိုတွေ့မြင်သည့်တိုင်အောင် ငေးငိုင်၍ကြည့်
နေလေသည်။

အပါးတော်မြဲက သူ့အားကြည့်ကာ မျက်မှောင်ကုတ်လိုက်
မိလေသည်။

‘တရားသူကြီးမင်း ဘယ်လိုအကြောင်းနဲ့ သည်လောက်
တောင်မှ ငေးငိုင်နေရတာပါလဲ’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

တရားသူကြီး ပေါင်ချင်းထန်းက သက်ပြင်းတစ်ချက်ချ
လိုက်၏။

‘ကလေးယိုဟုတ်ပါဘူးဗျာ’

အပါးတော်မြဲက ဘဝင်မကျဟန်ဖြင့်...

‘ဟာ မဟုတ်သေးပါဘူး၊ သည်တစ်ကြိမ် တရားသူကြီးမင်း
နယ်လှည့်အမှုစစ်ပြီးပြန်လာကတည်းက ရွှင်ရွှင်လန်းလန်းမရှိ
တာကို ကျုပ် သတိပြုမိပါသေး၊ ဘယ်အရေးကြောင့် အခုလို
ဖြစ်နေရတယ်ဆိုတာ ပြောပြပါလား’

တရားသူကြီး ပေါင်ချင်းထန်းက သူ့အား ကြည့်လိုက်
လေသည်။

‘အင်း...အမှန်အတိုင်းပြောရရင် ကျွန်ုပ် ပြန်လာတဲ့အခါ မှာ ကြီးလေးတဲ့မူခင်းတစ်ခုကို ဖြေရှင်းပေးမယ်လို့ လူ့ဘဝ ယောက်ကို ကတိပေးခဲ့မိပါတယ်’

အပါးတော်မြဲက ပြုံးလိုက်သည်။

‘ဒါဟာ အဆန်းမဟုတ်တာပဲ၊ တရားသူကြီးမင်းဟာအမှု မှန်သမျှကို အဂတိမလိုက်စားဘဲ အမြဲဘန်းရှင်းလင်းပေးနေ တဲ့ လူပဲ’

တရားသူကြီး ပေါင်ချင်းထန်းက ခေါင်းခါ ရမ်းလိုက် သည်။

‘ဟာ...ဒီအမှုဟာ အရင်အမှုတွေလို အလွယ်တကူ ဖြေရှင်း ပေးနိုင်ဖို့မလွယ်ဘူး ဖြစ်နေတယ်ဗျ၊ သည်အမှုကို ဖြေရှင်း ပေးဖို့အတွက် ကျွန်ုပ်ရဲ့အသက်နဲ့ ကျွန်ုပ်ရဲ့ရာထူးကို တောင်မှ စတေးပစ်ရမယ် အခြေအနေမျိုး ဖြစ်နေပါတယ်’

အပါးတော်မြဲက သူ၏စကားကြောင့် အသွန်အံ့ဩသွား မိလေသည်။

‘ဟင်...အသင်ရဲ့အမှုက ဒီလောက်တောင်မှပဲ ကြီးကျယ် နေသလား’

ပေါင်ချင်းထန်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်ပါတယ်...ဒါကြောင့်လဲ ကျွန်ုပ် ဒီလောက်စဉ်းစား နေရတာပေါ့’

သူက သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်သည်။

‘ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်...ဒီအမှုကို ကျွန်ုပ်က ကြိုးစားပြီး ဖြေရှင်း ပေးဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားပါတယ်၊ ဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး မိတ်ဆွေ ရင်းချာ ဖြစ်တဲ့ အပါးတော်မြဲကြီးဆီမှာ အကူအညီ တစ်ခု တောင်းပါရစေ’

အပါးတော်မြဲက ပြုံးလိုက်သည်။

‘တရားသူကြီးမင်းနဲ့ ကျွန်ုပ်ကြားမှာ မကူညီနိုင်စရာ အာမှ မရှိပါဘူး ပြောပါ’

ပေါင်ချင်းထန်းက လေးလေးနက်နက် အသံဖြင့်...

‘အကယ်၍များ ကျွန်ုပ်ဟာ မင်းပြစ်မင်းဒဏ် ခံခဲ့ရမယ် ဆိုရင် ကျွန်ုပ်ရဲ့ အိမ်ကစားပွဲအံ့ဆွဲမှာ အထုပ်ကလေး တစ် ထုပ်နဲ့ စာအိတ်ပေါ်က လိပ်စာအတိုင်း သွားပို့ပေးပါ’

အပါးတော်မြဲက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

‘စိတ်ချပါ တရားသူကြီးမင်း’

ထူက ယင်းသို့ပြောရင်းမှ ပေါင်ချင်းထန်း ရင်ဆိုင်ရာမညီ
အမှုမှာ မည်မျှကြီးကျယ်လှကြောင်း တွေးတောစဉ်းစားနေ
မိလေတော့သည်။

* * *

တစ်နေ့....

ပေါင်ချင်းထန်းသည် တရားသူကြီးမင်း အဆောင်
အယောင်ကို အပြည့်အဝဝတ်ဆင်ကာ ကေရာဇ်ဘုရင်ထံသို့
ခစားဝင်ရောက် လာလေသည်။

ကေရာဇ်ဘုရင်က အလွန်အံ့ဩ သွားမိလေသည်။

‘တရားသူကြီးမင်း ဒီနေ့တယ်လို့ အရေးများရှိလို့ အခုလို
ဝတ်စားလာရတာပါလဲ’

ပေါင်ချင်းထန်းက လက်အုပ်ချီကာ ဂါရဝပြုလိုက်သည်။

‘ကျွန်တော်မျိုးဟာ... ဘုရင်မင်းမြတ်ကိုအထူးလျှောက်တော်
စရာ မှုင်းတင်ရရှိနေပါတယ်။ ဤအမှုအခင်းနဲ့ တိသက်ပြု

ဘုရင်မင်းမြတ်ကများ ရာဇမာန်သင့်ခဲ့လျှင် ကျွန်ုပ်၏ ရာထူး
စည်းစိမ် ကြီးတမ်းမသို့အပြင် အသက်ဘေးကိုပါ စိုးရိမ်စရာ
ရှိနေတာပြောသင့် ကျွန်တော်မျိုး အလွန်တရာ မြတ်နိုးလှပါ
သော ဤတရားသူကြီး ဝတ်စုံကို နောက်ဆုံးအနေဖြင့် ဝတ်
ဆင်လာခြင်းဖြစ်ပါတယ် ဘုရား’

ဟု သံတော်ဦး တင်လိုက်လေသည်။

ကေရာဇ်ဘုရင်က သူ့စကားကြောင့် အလွန်တရာ တုန်
လှုပ်ချောက်ချား သွားမိလေသည်။

‘တရားသူကြီးမင်းရဲ့ စကားက ထူးဆန်းလှချည်လား၊
ဘယ်လိုအရေးကြောင့် ဒီလောက်အထိ စိုးရိမ်စရာ ဖြစ်နေရ
ပါသလဲ’

ပေါင်ချင်းထန်းက လက်အုပ်ချီကာ....

‘ဒီလိုပါ ဘုရင်မင်းမြတ် ကျွန်ုပ် အခုတစ်ခေါက် အမှုစစ်
အသွားမှာ မျက်မမြင်အမျိုးသမီး တစ်ယောက်နဲ့ ကြုံဆုံခဲ့ရ
ပါတယ်။ အဲဒီအမျိုးသမီးရဲ့ ပြောပြချက်အရ သူ့ရဲ့ သား
တော်ဟာ နေပြည်တော်မှာ နန်းစည်းစိမ်ကို ခံစားနေရပြီး
သူကတော့ ဆင်းရဲမတ်တမျိုးနဲ့ ဟင်းသီးဟင်းရွက် ရောင်း
စားရင်း မျက်စေ့ ကွယ်သွားရတယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်းကို
တိုင်ကြားခဲ့ပါတယ်ဘုရား’

ကေရာဇ်ဘုရင်က အလွန်ထရာ အံ့ဩတော်မူလေသည်။

‘အလို...တယ်လဲမိုက်မဲတဲ့ သားမျိုးပါကလား၊ ဤအမှုကို အသင်က ဘယ်လိုဆုံးဖြတ်ခဲ့သလဲ’

ပေါင်ချင်းထန်းက ခေါင်းကို ဖြည်းညှင်းစွာ ခါရမ်း လိုက်သည်။

‘ဘယ်လိုမှ မဆုံးဖြတ်ခဲ့ပါဘူး ဘုရား’

ကေရာဇ်ဘုရင်က မျက်မှောင်တော် ကုပ်လိုက်လေသည်။

‘ဘာဖြစ်လို့ပါလဲ တရားသူကြီးမင်း’

ပေါင်ချင်းထန်းက လက်အုပ်ချီလျက်မှ....

‘အရှင်ဘုရားကို ကျွန်တော်မျိုးက တစ်ခုလျှောက်ထား ပါရစေ၊ မင်းစိုးရာဇာသို့မဟုတ် ကေရာဇ်မင်းကများ ဖြစ်ခဲ့ ရင် ဘယ်လိုအပြစ်မျိုးကို ပေးသင့်ပါသလဲ’

ကေရာဇ်ဘုရင်က ပြတ်သားစွာဖြင့်....

‘အို...တရားဥပဒေဆိုတာ တစ်ခုပဲရှိသင့်ပါတယ်၊ ဘုရင်ပဲ ဖြစ်ဖြစ် မင်းစိုးရာဇာပဲဖြစ်ဖြစ် သူဆင်းရဲပဲဖြစ်ဖြစ် တရား

ဥပဒေက အညီအမျှပဲ ခံစားခွင့်ရှိတာပေါ့ တရားသူကြီးမင်း ရယ်—

ပေါင်ချင်းထန်းက ရုတ်တရက် ခူးထောက် လိုက်လေ သည်။

‘မှန်ပါတယ်....’

‘မျက်မမြင် အမျိုးသမီးရဲ့ တိုင်ကြားချက်အရ သူမ၏ ထားမိုက်မှာ ကေရာဇ်မင်း ကိုယ်တော်တိုင် ဖြစ်နေပါတယ် ဘုရား’

ကေရာဇ်ဘုရင်က အထူးတုန်လှုပ် အံ့ဩသွားလေသည်။

‘ပေါင်ချင်းထန်း... အသင် နေမှကောင်းခဲ့လား၊ အသင် ယခု လျှောက်တင်လိုက်သော စကားကိုကော သေချာသိခဲ့ လား’

ပေါင်ချင်းထန်းက လက်အုပ်ချီလိုက်သည်။

‘မှန်လှပါ....’

‘သိပါတယ်ဘုရား၊ ဤအမှုကို ဘုရင်မင်းမြတ်ထံသံတော် ဦး စင်ရန်မှာ ကျွန်တော်မျိုးမှာ ရက်နှစ်ဆယ်ကျော်ကျော် စဉ်းစားတွေဝေပြီးမှ မလွဲသာ၍ လျှောက်တင်ရခြင်းဘုရား’

ကေရာဇ်ဘုရင်က သူ့အား စိုက်ကြည့်လိုက်၏။

‘တရားသူကြီးမင်း အသင်က ယခုအမှု တို့ကြားမှာ သောလူမှာ ကျွန်ုပ်၏ မယ်တော်လို့ ချောက်ဘင် ချင်တာလား’

ပေါင်ချင်းထန်းက တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိဘဲ...

‘မှန်လှပါ... ဤအဘိုင်း ချောက်ဘင်ခြင်းပါ ဘုရား’

ကေရာဇ်ဘုရင်က အနည်းငယ် အံ့ချက်ဒေါသ ထွက်စွာ မိလေသည်။

‘ပေါင်ချင်းထန်း... အသင်ကို ငါ့ကိုယ်တော်မြတ်က လေးစားယုံကြည်လို့ အခွင့်ထူး ပေးထားပါတယ်။ အခုတော့ ကျုပ်ကိုယ်တော်မြတ်ကိုတောင်မှ စွပ်စွဲချက်တင်လာပြီ။ ဤအတွက် အသင်ဘယ်လောက်ထိ အပြစ်ကြီးလေးဘယ်အံ့ဘာနားလည်ခဲ့လား’

ပေါင်ချင်းထန်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်လေသည်။

‘မှန်လှပါ... ဒါတွေကို ကျွန်တော်မျိုး အသိရှိပါတယ် ဘုရား။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်မျိုးဟာ ပြည်သူ့တရားသူကြီး တစ်ယောက် ဖြစ်တာကြောင့် အမှန်တရားရဲ့ မျက်နှာကိုပဲ

ရှုမြင်ရမှာပေါ့။ ဒါကြောင့် မင်းပြစ်ခင်းဒဏ် သင့်မယ်ဆိုရင် လဲ ခံယူဖို့အသင့်ပါပဲ ဘုရား’

ကေရာဇ်ဘုရင်က သူ့အား အတန်ကြာအောင် စိုက်ကြည့် လိုက်လေသည်။

‘ပေါင်ချင်းထန်း... အသင့်ကဲ့သို့သော အဂတိမလိုက်စား ပဲ အမှန်တရားကိုသာ ရှေ့ရှုတတ်တဲ့ တရားသူကြီးမင်း ခေါင်းထဲ ယောက်ကို ကျွန်ုပ်အပြစ်ယူပါဘူး’

‘ဒါကြောင့် အသိရှိစွဲစားကို ပြန်လည် ရုတ်သိမ် ပေါင်ချင်းထန်းက ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။’

‘အရှင်မင်းကြီး အပ်နှင်းထားသော တရားသူကြီးရဲ့ စံမီဖုရား ၏ တာဝန်အတိုင်း အမှုမှန်ပေါ်ပေါက်ရေးအတွက် စံမီဖုရား ထော်မျိုးရဲ့ ကောင်းကို လုံးဝ မရှုတ်သိမ်းနိုင် ကြောင့်တရားများ ဘုရား’

ကေရာဇ်ဘုရင်က သူ့အားကြည့်ကာ ခေါင်းခါယမ်း လိုက်သည်။

‘ပေါင်ချင်းထန်း အသင်တစ်ခုခုမှားနေပြီ ထင်ပါတယ်’

ပေါင်ချင်းထန်းက ခေါင်းကို ဖြည်းဖြည်းစွာ ခါရမ်း လိုက်သည်။

ကျွန်တော်မျိုး လုံးဝ မမှားယွင်းကြောင်းပါ ဘုရင်မင်း မြတ်

ကေရာဇ်ဘုရင်က ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ကောင်းပြီ... ဒါဆိုရင် အမှုအတွက် အရေးအကြီးဆုံး လိုအပ်ချက်ဖြစ်သော သက်သေတစ်ခုခု တော့အသင့် ပြသပမယ်’

ပေါင်ချင်းထန်းက ဦးညွတ်လိုက်သည်။

‘မုန်လှပါ အလွန်တရာခိုင်လုံသော မာထေခက်အထား ခု ရှိနေပါတယ်ဘုရား’

ကေရာဇ်ဘုရင်က သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်သည်။

ကျွန်ုပ် ‘တယ်ခက်တဲ့ပေါင်ချင်းထန်းပဲကိုး ကဲပါလေ အသင့်အသက်သေအထောက်အထားကို ပြပါလော့’

ပေါင်ချင်းထန်းက အသင့်ပါလာသော ရွှေဆံထိုးကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် လှမ်းပေးလိုက်သည်။

‘မုန်လှပါ ဤရွှေဆံထိုးသည် တရားလို မျက်မမြင်အမျိုး သမီး ပေးလိုက်သော သက်သေပစ္စည်း တစ်ခုပါဘုရား’

ကေရာဇ်ဘုရင်က မျက်မှောင်ကုတ်ကာ ပေါင်ချင်းထန်း လှမ်းပေးသော ရွှေဆံထိုးကိုယူကာ သေချာစွာ စစ်ဆေး ကြည့်ရှုလေသည်။

သူ၏မျက်နှာတစ်ခုလုံး တွေ့ဝေသွား လေသည်။

ဤရွှေဆံထိုးမျိုးသည် တောင်နန်းစံ မိဖိုရားထံတွင်သာ ရှိသင့်ရှိထိုက်သော အဆောင်အယောင်တစ်ခု ဖြစ်ကြောင်း သိရှိလိုက်လေသည်။

သူက အတန်ကြာအောင် ရွှေဆံထိုးအား ထပ်ပြန်တလဲလဲ ကြည့်ရှုနေသည်။

‘ပေါင်ချင်းထန်း ဤရွှေဆံထိုးဟာ တောင်နန်းစံမိဖိုရား မှသာ ရှိတတ်သော ရွှေဆံထိုးမျိုးပါ။ ဒါပေမယ့်အတုများ ဖြစ်နေချော့လား’

ပေါင်ချင်းထန်းက....

‘မုန်လှပါ ကျွန်တော်မျိုးက ဤရွှေဆံထိုးကို စတင်တွေ့ခဲ့ စဉ်တုန်းကလဲ အတုများဖြစ်နေမလားလို့ တစ်ညလုံးစစ်ဆေး စမ်းသပ်ခဲ့ပါတယ်။ သို့ပေမယ့် ရွှေဆံထိုးဟာ အစစ်အမှန်ဖြစ် နေတာကြောင့် ဤအမှုကို လက်ခံခြင်းပါ’

ကေရုဇ်ဘုရင်က ထိုရွှေဆံထိုးကိုကိုင်ကာ ခေါက်တံ
ခေါက်ပြန် လျှောက်နေရင်းမှ လေးသားနက်နက် စဉ်းစား
နေလေသည်။

ထိုရွှေဆံထိုးသည် မိဖုရား၏ အဆောင်ယောင် ရာနာ
တစ်ပါးဖြစ်ပေသည်။

အထူးသဖြင့် ရွှေဆံထိုး ပေါ်တွင် ချယ်သ ထားသော
ကျောက်စိမ်းကသေးများမှာ တန်ဖိုးမပြတ်နိုင်သော ရတနာ
တစ်ပါး ဖြစ်ပေသည်။

အိကယ်၍သာ တစ်ခြားတစ်စုံတစ်ယောက်က ထိုရွှေဆံထိုး
အား အကဲဖြတ်မည် ဆိုပါလျှင် အလွန် တန်ဖိုးကြီးသော
ရွှေဆံထိုးတစ်ချောင်းသာ ဖြစ်သည်ဟု အကဲဖြတ်ရပေမည်။

ကေရုဇ်ဘုရင်ကမူ ထိုရွှေဆံထိုးအား အခေါက်ခေါက်
အခါခါအကဲဖြတ်ပြီးနောက် ဤရွှေဆံထိုးသည် တောင်နန်းစံ
မိဖုရားတွင်သာ ရှိတတ်သည့် အဆောင်အယောင်ဖြစ်ကြောင်း
သိနိုင်ခဲ့၏။

တောင်နန်းစံနှင့် မြောက်နန်းစံတို့၏ အဆောင်အယောင်
ရွှေဆံထိုးများမှာ အမှတ်တမဲ့ကြည့်ပါက ရွေးချယ်၍မရ
အောင် ပုံတူဖြစ်နေမည်သာ ဖြစ်သည်။

သို့သော် ကေရုဇ်ဘုရင်က မြောက်နန်းစံ မိဖုရား၏
အယောင်အဆောင်ထက် ကျောက်စိမ်းတုံးလေးတစ်တုံး ပိုနေ
ကြောင်းကို တွေ့ရှိလိုက်သောကြောင့် ဤရွှေဆံထိုးသည်
တောင်နန်းစံမိဖုရား၏ ရွှေဆံထိုး ဖြစ်ကြောင်းကို သူက
ယုံကြည်လာလေသည်။

တစ်ဆက်တည်းမှာပင် မိမိမယ်တော်၏ ရွှေဆံထိုးကို
ဘုရင်မင်းမြတ်က စူးစမ်းလိုသော ဆန္ဒများ ဖြစ်ပေါ်လာ
လေသည်။

ကေရုဇ်ဘုရင်၏မယ်တော်မှာ ပခမည်းတော်ကြီး ဇုံဘုရင်
မင်းမြတ်၏ တောင်နန်းစံ မိဖုရားဖြစ်ရမည်ဟု ယုံကြည်ထား
ခဲ့လေသည်။

ထို့ကြောင့် မိမိမယ်တော်တွင်လည်း တောင်နန်းစံ
မိဖုရား အဆောင်အယောင် ရွှေဆံထိုးရှိရမည်မှာ လေ့ပေ။

အမှန်တွင် နန်းလေ့ထုံးစံ ဆိုပါလျှင် တောင်နန်းစံ
မိဖုရား၏ ဆံထိုးမှာ တစ်ချောင်းတည်းသာ ဖြစ်ရလေမိမ့်မည်။

ယခု အဘယ်ကြောင့် နှစ်ချောင်း ဖြစ်နေပါသနည်း။

ထို့ကြောင့် ဘုရင်မင်းမြတ်က မိမိမယ်တော်၏ ရွှေဆံထိုး
အား ကြည့်ရှုစစ်ဆေးရန် ငြီးစားမိလိုက်သည်။

ပေါင်ချင်းထန်းမှာ ကေရာဇ်ဘုရင်က လေးလေးနက်နက် စဉ်းစားနေခြင်းကိုသိရှိသဖြင့် ငြိမ်သက်စွာ အကဲခတ် ကြည့်ရှု နေလေသည်။

အတန်ကြာတော့မှ ကေရာဇ်ဘုရင်က ဤသို့ မိန့်တော်မူ လေသည်။

‘တရားသူကြီးမင်း သည်ကိစ္စကို ကျုပ်ကိုယ်တိုင် စဉ်းစား တော်မူမယ်၊ သုံးရက်ကြာတဲ့အခါ ကျုပ် ရှေ့မှောက်သို့ အသင် အခစားဝင်စေ’

ပေါင်ချင်းထန်းက ဂါရဝပြု လိုက်သည်။

‘မှန်လှပါ ကျွန်တော်မျိုးကို ပြန်ခွင့်ပြုပါဦး ဘုရား’

*

*

*

နံနက်ခင်းအချိန် ဖြစ်သည်။

ကေရာဇ်ဘုရင်သည် မယ်တော်၏အဆောင်သို့ ရောက်ရှိ သွားလေသည်။

ဤသည် သူ၏နေ့စဉ်နေ့တိုင်း မယ်တော်အား ဂါရဝ ပြုသည့် အလေ့အကျင့် တစ်ခုပင်ဖြစ်သည်။

မယ်တော်ကြီးက ဘုရားဝတ်ပြုအပြီးတွင် ကေရာဇ်ဘုရင် အား တွေ့မြင်သွားကာ ဝမ်းသာအားရ ဆီးကြိုလိုက်သည်။

ကေရာဇ်ဘုရင်ကလည်း ရိုသေလေးစားစွာဖြင့် ပြန်လည် ဂါရဝပြုလိုက်သည်။

‘မယ်တော်ဘုရား....ကျန်းမာပါစေ’

မယ်တော်က ပြုံးပြကာ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘သားတော်ပို့သတဲ့ မေတ္တာစေတနာကြောင့် ကျန်းမာပါ တယ်ကွယ်’

ကေရာဇ်ဘုရင်က သူမနံ့ဘေးတွင် ထိုင်ချကာ....

‘ဒါနဲ့ မယ်တော်ဘုရားဆီက သားတော်ကနေ ခွင့်တစ်ခု စတင်ပါရစေ’

မယ်တော်က အနည်းငယ် အံ့အားသင့်သွား၏။

‘ဘာများလဲကွယ်’

ကေရာဇ်ဘုရင်က အနည်းငယ် တွေ့ဝေနေပြီးမှ....

‘သားတော်က မယ်တော်ရဲ့ ရွှေဆံထိုးကို ခဏလေးကြည့်ချင်ပါတယ်’

မယ်တော်က မျက်မှောင်ကုပ်လိုက်သည်။

‘သားတော်က ဘယ်လိုကိစ္စရှိလို့ ထူးထူးဆန်းဆန်းကနေမှ သည်ရွှေဆံထိုးကို ကြည့်ချင်ရတာလဲ’

ကေရာဇ်ဘုရင်က သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်သည်။

‘သည်လိုပါမယ်တော် တရားသူကြီး ပေါင်ချင်းထန်းအဲဒီ ရွှေဆံထိုးတစ်ချောင်းကို လာပြီးပြသပါတယ်။ အဲဒီ ရွှေဆံထိုးဟာ သားတော်တို့နန်းတော်က ရွှေဆံထိုးနဲ့ ပုံတူဖြစ်နေတာကြောင့် မယ်တော်ဆီက ရွှေဆံထိုးများတစ်ပါးသွန်းယူဘူးသလားလို့ သံသယ ဝင်မိလို့ပါ’

မယ်တော်က ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

‘ဒီရွှေဆံထိုးဟာ ပျောက်လို့ ကောင်းတဲ့အရာမှ မဟုတ်တာပဲကွယ်’

သူမက သလွန်ဝက်ရှိ ရွှေသေတ္တာတစ်လုံးအား ဖွင့်ကာ ကတ္တီပါစပြင့် ဖတ်ထားသော ရွှေဆံထိုးအား ထုတ်ပြလိုက်သည်။

ကေရာဇ်ဘုရင်က ထိုရွှေဆံထိုးအား သေချာစွာ စစ်ဆေးလိုက်သောအခါ မြောက်နန်းစံမိဖုရား၏ အဆောင်အယောင်ဖြစ်ကြောင်း တွေ့လိုက်သည်။

ဘုရင်၏ မယ်တော်မှာ တောင်နန်းစံမိဖုရားပင် ဖြစ်ရပေမည်။

ယခုမှာမူ....

အဘယ်ကြောင့်....

မြောက်နန်းစံမိဖုရား၏ အဆောင်အယောင် ရွှေဆံထိုးအား မိမိမယ်တော်ထံတွင် ရှိနေပါသည်။

သူက ထပ်မံလျှောက်တင်လိုက်၏။

‘မယ်တော်ဆီမှာ ဒီ ရွှေဆံထိုး တစ်ချောင်းတည်းပဲလား’

မယ်တော်က သူ့အား အကဲခတ် ကြည့်လိုက်လေတော့သည်။

‘ရွှေဆံထိုးဟာ တစ်ချောင်းပဲရှိတာပေါ့ သားတော်ရယ် သားတော် ကြင်ယာတော်ရလာခဲ့ရင် ဒီရွှေဆံထိုး လက်ဆင့်ကမ်းပေးရမှာပါပဲ’

ကေရာဇ်ဘုရင်၏ စိတ်ထဲတွင် အဝင်မကျနိုင်သော်လည်း မေးအပ်သော အရာများဟု ယူဆကာ ဆက်၍ မေးမြန်း

ခြင်းမပြုဘဲ ရွှေဆံထိုးအား မယ်တော်၏ လက်ထဲသို့ အပ်ကာ အဆောင်ထဲမှ ဖြည်းနှေးသော ခြေလှမ်းတို့ဖြင့် ယွက်ခွာဘော် မုခဲလေသည်။

မယ်တော်က ထိုဆံထိုးကိုတစ်လှည့် သားဘော်ကိုတစ်လှည့် ကြည့်ကာ ရင်ထဲ၌ လေးလံလာမိလေသည်။

* * *

ယခု...

မယ်တော်သည် အဆောင်ထဲတွင် တစ်ယောက်တည်း ထိုင်ကာ ငေးငိုင်နေမိသည်။

သူမ၏ ရင်ထဲ၌ မေးခွန်းများ ဖြစ်ပေါ်လာလေသော သည်။

သားတော် ကေရာဇ်ဘုရင်က အဘယ်ကြောင့် ဤရွှေဆံ ထိုးကို လာရောက်စစ်ဆေး ကြည့်ရှုပါသနည်း။

အဘယ်သို့သော အကြောင်းကြောင့် ဤသို့ စိတ်ဝင်စား စွာ စစ်ဆေးရပါသနည်း။

သားတော်က ကြင်ယာတော် လိုချင်၍ ရွှေဆံထိုးအား အသင့်ရှိမရှိ လာရောက်ကြည့်ရှု စစ်ဆေးခြင်းလော။

သို့မဟုတ်....

သူမက ရုတ်တရက် တစ်စုံတစ်ခုကို သွေးကာ ဖိတ်သံ၌ မလိုမလဲ ဖြစ်လာမိသည်။

‘အို...ဒါမဖြစ်နိုင်တဲ့ကိစ္စပဲ ဘာဖြစ်လို့ ငါက ဒီလောက် တောင်မှ စိုးရိမ်နေရတာလဲ’

သူမက ချတားသော စိတ်ပုတီးကို ကောက်ကိုင်ကာ ဆက်ပြင်းချလိုက်၏။

‘အင်း...မကောင်းမှုကို ပြုကျင် ဘေးတဲ့ ငါ့ကို မကောင်း တဲ့နတ်ဆိုးပတာက လာပြီး ချောက်လှန်နေပြီ ထင်ပါရဲ့’

သူမက ငိုက်အုပ်ချိုလိုက်ပြီး....

‘ဘုန်းတော်အနန္တ၊ ဉာဏ်တော်အနန္တနဲ့ ပြည့်စုံတော်မူ သော မြတ်စွာဘုရားကလွဲပြီး တပည့်ထော်မရဲ့ ဒုက္ခကို ဘယ် ထုကမဲ့ ကယ်နိုင်မှာမဟုတ်ပါ။ ဒါကြောင့် တပည့်တော်မကို မြတ်စွာဘုရားက ကယ်တင်စောင့်ရှောက်ဘော်မူပါဘုရား’

ဟု အကြိမ်ကြိမ် ရှိခိုးကန်တော့ကာ ဆုတောင်းနေမိသလ
တော့သည်။

* * *

သုံးရက်....

သုံးရက်မြောက်သောနေ့တွင် ပေါင်ချင်းထန်းက နန်းက
စော်စောပင် နန်းတော်သို့ ရောက်ရှိသွားကာ ဘုရင်မင်းမြတ်
ရှေ့တွင် အစားဝင်လေသည်။

ဝန်ကြီး၊ မှူးမတ်များက တိုင်းရေး ပြည်ရေး များကို
အသီးသီး သံတော်ဦးတင်ပြီးသောအခါ ညီလာခံကို ရှုတ်သိမ်း
လိုက်၏။

မကြာမီ....

ဝန်ကြီး၊ မှူးမတ်များမှာ အသီးသီး ပြန်လည် ထွက်ခွာ
သွားကြလေသည်။

နန်းတော်၏ ခန်းမထဲတွင် ယခုအခါ ပေါင်ချင်းထန်း
နှင့် ဧကရာဇ်ဘုရင်တို့သာ ကျန်ရစ်ခဲ့ကြလေသည်။

ဧကရာဇ်ဘုရင်၏ မျက်နှာတော်မှာ ကြည်လင်မှု မရှိပါ
ချေ။

အတန်ကြာတော့မှ....

သက....

ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

‘တရားသူကြီးမင်း တင်ပြလာတဲ့ ရွှေဆံထိုးဟာ တောင်
နန်းစံမိဖုရား အဆောင်အယောင် ရွှေဆံထိုးဆိုတာ ကျုပ်
ကိုယ်တော်မြတ် ယုံကြည်ပါပြီ ဒါကြောင့် ဒီရွှေဆံထိုးဟာ
အယ်သူ့ဆီက ရခဲ့ပါသလဲ အသစ် လက်ခံခဲ့သော အမှုရဲ့
အချက်အလက် အပြည့်အစုံကို မှန်သည့်အတိုင်း သံတော်ဦး
တင်စေ....’

ပေါင်ချင်းထန်းက လက်အုပ်ချီကာ ဂါရဝပြုလိုက်ပြီး....

‘မှန်လှပါ။ အမှုရဲ့ အချက်အလက် အပြည့်အစုံကို ရင်
မင်းမြတ်ရဲ့ ဘုန်းတော်ကြောင့် အမှန်အတိုင်း လျှောက်တင်
ပါမယ်ဘုရား’

သူသည် ပြည်သူကြားတွင် အမှုစစ်ဆေးရာမှ ရှန်းရှန်းရွာ
ကလေးသို့ ရောက်ရှိသွားကာ မျက်မမြင် အမျိုးသမီးတစ်ဦး

စာ တစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ်လုံးလုံး သူမ ကြေကွဲစွာ မြို့သိပ်ခံစားခဲ့ရ
သော အမှုကို ပြန်လည် လျှောက်တင်လိုက်လေတော့သည်။

* * *

ကေရာဇ်ဘုရင်က စိတ်ရှည်လက်ရှည်ဖြင့် ပေါင်ချင်းထန်း
သံတော်ဦးတင်လာသော အမှုကို စိတ်ဝင်စားစွာ နားဆင်
တော်မူလေသည်။

ပေါင်ချင်းထန်း၏ စကားဆုံးသွားသည့် တိုင်အောင် သူက
မလှုပ်မယှက် ငြိမ်သက်နေလေသည်။

အတန်ကြာသောအခါမှ သူက ပေါင်ချင်းထန်းအား ကြည့်
လိုက်၏။

‘တရားသူကြီးမင်း အသင့်ကို အမှုတိုင်ကြားသော အမျိုး
သမီးကြီးဟာ စိတ်သဘောထားပုံမှန်ရှိသား’

‘မှန်လှပါဘုရား... ကျွန်တော်မျိုးက အစပထမပိုင်းတိုင်
သူမအား လုံးဝမယုံကြည်ပါ။ ဒါပေမယ့် အဲဒီအမျိုးသမီး
ကြီးရှဲ့ စကားပြောဆိုပုံဟာ အလွန်နန်းဆန်လှပါတယ်၊ ဘုရား’

နွဲ့ကိုယ်ပေါ်မှာလဲ အလွန်ဟောင်းနွမ်းနေပြီဖြစ်တဲ့ နန်း
ဝတ်နန်းစားကို ဝတ်ဆင်ထားပါတယ်’

ကေရာဇ်ဘုရင်က မျက်မှောင်တော် ကုပ်လိုက်လေတော့
သည်။

‘သူက မိဖုရားရှဲ့ အဝတ်အစားကို ဝတ်ဆင်ထားသလား’

ပေါင်ချင်းထန်းက ခေါင်းတစ်ချက် ညှိတ်လိုက်လေတော့
သည်။

‘သူ ဝတ်ထားတဲ့ အဝတ်အစားက နန်းတွင်းသူ အဝတ်
အစားပါ။ မိဖုရားအဝတ်အစားမျိုး မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒါပေ
မယ့်... သူ့ရှဲ့ ဆ ကေသာကို မိဖုရားရှဲ့ ဆ ထိုးမျိုး ထိုးထား
ပါတယ်’

ကေရာဇ်ဘုရင်က သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်လေ တာ
သည်။

‘အင်း... ဒီအမှုကို ကိုင်တွယ်ဖို့ အင်မတန် ခက်ခဲ ပျပါတယ်၊
ကျုပ်ကိုယ်တော်တိုင်တောင်မှ ဒီအမှုကို မယ်တော်အား မည်ဘို့
မည်ပုံ မေးမြန်းရမှန်း မသိခဲ့ပါဘူး’

ပေါင်ချင်းထန်းက....

‘မှန်လှပါ ဤအမှုကို မယ်တော်အား မေးရန် မသင့်ပါ
ဘုရား’

ကေရာဇ်ဘုရင်က စိတ်ရွပ်သွားတန်ဖြင့် သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်၏။

‘အခုမှ ခက်နေပြီ တရားသူကြီးမင်း အသင် ပြောတဲ့အမှု ကံဆာ မှန်ခဲ့မယ်ဆိုရင် ငါကိုယ်တော်မြတ်ရဲ့ မယ်တော် ဒုက္ခ ရောက်တော့မယ်၊ ဒါပေမယ့် အမှုမမှန်တာကို စစ်ဆေးပြီးမှ သိခဲ့ရရင်လဲ မယ်တော်ကို ဘယ်လို မျက်နှာပြုရပါ့မလဲ’

ပေါင်ချင်းထန်းက လက်အုပ်ချီလိုက်သည်။

‘မှန်ပါ... သည်အမှုနဲ့ပတ်သက်ပြီး အရှင်ဘုရားအေးအေး ပဲနေပါ၊ ကျွန်တော်မျိုးက တိတ်တဆိတ် လိုက်စုံစမ်းပါမယ်၊ စုံစမ်းစေလို့သာ ဘုရင်မင်းမြတ်က ခွင့်ပေးတော်မူပါ’

ကေရာဇ်ဘုရင်က သူ့အားကြည့်လိုက်သည်။

‘အသင်က ဘယ်လိုစစ်ဆေးချင်ပါသလဲ’

ပေါင်ချင်းထန်းက အနည်းငယ်စဉ်းစားကာ...

‘သည်အမှုဟာ တခြားအမှုတွေလို တရားလိုနဲ့ဘုရားခံကို မျက်နှာစုံ ခေါ်ယူစစ်ဆေးလို့ ရတဲ့အမှုမျိုး မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒါကြောင့်အမှုအတွက် ခိုင်လုံတဲ့ သက်သေအထောက်အထား တွေရှာပြီးမှသာ မည်သို့မည်ပုံ ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ရန် စဉ်း စားသင့်ပါတယ်ဘုရား’

ဟု လျှောက်တင်လိုက်လေသည်။

ကေရာဇ်ဘုရင်က အတန်ကြာစဉ်းစားပြီးမှ ဤသို့ မိန့် တော်မူလေသည်။

‘ပေါင်ချင်းထန်း... ဤအမှုဟာ အလွန်အလွန်ကြီးမားတဲ့ အမှုပါ၊ တိုင်းပြည်နဲ့အဝှမ်း တုန်လှုပ်ချောက်ချားသွားနိုင် မယ်အမှုလဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကိုမှ အသင်က ဤအမှုကို ကိုင်တွယ်ချင်သလဲဆိုရင်တော့ ခွင့်ပြုရမှာပါပဲ၊ အသင့်အနေနဲ့ အချိန်ယူပြီး ထပ်မံ စဉ်းစားရင် ကောင်းပါလိမ့်မယ်’

သူက စကားဆက်လိုက်သည်။

‘သည်အမှုကို စပြီးကိုင်တွယ်တာနဲ့ အသင်ဟာ ကျားတစ် ကောင်ရဲ့ကျောပေါ် ရောက်ရှိသွားတာနဲ့အတူတူပါပဲ၊ အသင် ကျားကို နိုင်နင်းအောင်ထိန်းသိမ်းနိုင်ပါမှဖြစ်မယ်၊ နိမ့်မို့ဆို ရင်တော့ အသင် ကျားစာဖြစ်သွားမှာပါ၊ ကျုပ်ကိုယ်တော် မြတ် အမိန့်တော်ကို အသင်နားလည်မှာပါ’

ပေါင်ချင်းထန်းက လေးသေးနက်နက် ဦးညွတ်လိုက်၏။

‘ကျွန်တော်မျိုးနားလည်ပါတယ်ဘုရား၊ ကျွန်တော်မျိုး ဟာ ဘုရင်ကယုံကြည်လေးစားလို့ တရားသူကြီး တာဝန်ကို ပေးအပ်ထားတာပါ၊ သည်တာဝန်အရ ကျွန်တော်မျိုးဟာ အမှုကို တရားမျှတတနဲ့ အမှန်တရားပေါ်အောင်ညှိထိစွမ်း ရှိသလောက် ကြိုးစားမယ်လို့ အဓိဋ္ဌာန် ချီထားပါတယ် ဘုရား၊ အကယ်၍သာ ကျွန်တော်မျိုးကဤအမှု ဖော်မထုတ်

၄၂ ဘုန်းကြွယ်

နိုင်ခဲ့သည့်ရှိသော် ပေးလာမည့် ပြစ်ဒဏ်ကိုခံရန် အသိရှိကြောင်းပါ ဘုရား'

ကေရာဇ်ဘုရင်က သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်၏။

'ကောင်းပြီ...ဆင်၏ တာဝန်ကို စတင် ထမ်းဆောင်ပါလော့'

ဟု အမိန့်ချမှတ်တော်မူလိုက်လေတော့သည်။

* * *

လင်စာပေ

အမှတ် ၁၅/၁၃၈၊ ၆ လမ်း
တောင် ၄ မြို့
ရန်၊ ၂၀၁၅၅

အတွင်းဝန်မင်း ကိုဟိုင်

အတွင်းဝန်မင်းကိုဟိုင်သည် အသက် ခြောက်ဆယ်ကျော် ခဲ့လေပြီ။

သို့သော် နန်းတွင်း၌နေထိုင်ကာ စည်းစိမ်ရှိရှိဖြင့် ဆေးဝါးကောင်းများ မှီဝဲရသောကြောင့် ခန္ဓာကိုယ်ဝပိုင်လာ၍ မှလွဲ၍ နုပျိုနေသေး၏။

သူသည် အကြံကောင်းတစ်ချက်ကြံမိလိုက်သဖြင့်ဘဝတစ်သက်သာလုံး ကြီးပွားချမ်းသာကာ လောကစည်းစိမ်ကို

အပြည့်အဝခံစားရသည့်အပြင် ကေရာဇ်ဘုရင်၏ လေးစားကြည်ညိုခြင်းကိုလည်း ခံရလေသည်။

ထို့ကြောင့် သူ၏ဩဇာအရှိန်အဝါသည် နန်းတွင်းတစ်ခုလုံးအား လွှမ်းမိုးနိုင်ခဲ့လေသည်။

ယခု သူသည် အတွင်းဝန်ရာထူးကို တာဝန်ယူထားသော်လည်း မည်သည့်တာဝန်ကိုမျှ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ဆောင်ရွက်ရန် မလိုပါချေ။

သူ၏ တပည့်တပန်းများကသာ ထမ်းဆောင်ပေးနေရသည် မဟုတ်ပါလော။

သူ၏တပည့်များမှာ လူတန်းစားမျိုးစုံသည်။

နန်းတွင်းသူနန်းတွင်းသား၊ ရဲမက်နှင့်ကိုယ်ရံခတ်များထဲတွင် သူ့က လျှို့ဝှက် လက်မရွံ့လှူဆတ်သမားများကို တိတိတဆိတ် မွေးထားသည်။

ထို့ကြောင့်သူ့ အား လူအားလုံးက ကြောက်ရွံ့လေးစားကြလေသည်။

သူသည် ညနေခင်း အချိန်တိုင်းတွင် မိမိအဆောင်၏ ပန်းဥယျာဉ်ထဲတွင်ထိုင်ကာ အရက်သောက်ရင်း လေညှင်းခံနေလေသည်။

မကြာမီ နန်းတွင်းသူတစ်ယောက်က ထောက်ရှိလာ၏။
ကို့ဟိုင်ကံ ဗျက်မှောင်ကုပ်လိုက်၏။

‘ဘာကိစ္စရှိလို့လဲ ရှမ်းဂို၊ ညည်းထို့ရှဲ့ ဖယ်တော်ကြီးကော ကျန်းမာပါစ’

ရှမ်းဂိုသည် လက်ရှိဘုရင်မင်းမြတ်၏ ဖယ်တော်ထံတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေသော နန်းတွင်းသူ တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။

‘နေကောင်းပါတယ်၊ ဘာကို ဖယ်တော်က အဆောင်ကြွမြန်းခဲ့ဖို့ ဖိတ်ခေါ်ခိုင်းလို့ပါ’

ကို့ဟိုင်ကံ....

‘အခု လာရမှာလား’

ရှမ်းဂိုက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်ပါတယ် ဘာ’

ကို့ဟိုင်ကံ ထိုင်ရာမှထကာ....

‘ကောင်းပြီ....’

‘ငါ့အခုချက်ချင်းပဲ လိုက်ခဲ့ဖယ်’

နန်းတွင်းသူ ရှမ်းဂိုဏ်း သူ့အားတွဲ၍ ခေါ်ဆောင်သွား
ရလေသည်။

* * *

ကို့ဟိုင်က မယ်တော်အား ဦးညွတ်လိုက်သည်။

‘ဂါရဝပြုပါတယ် မယ်တော်၊ ကျွန်တော်မျိုးရဲ့ နွားကိုယ်
ဝလွန်းတာကြောင့် ဂါရဝပြုတာ မပြည့်စုံခဲ့ရင် ခွင့်လွှတ်
တော်မူပါ’

မယ်တော်က ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ကိစ္စခရှိပါဘူး ထိုင်ပါ’

ကို့ဟိုင်က ကုလားထိုင်ပေါ်သို့ ထိုင်ချလိုက်သည်။

‘ဘယ်လိုအရေးများရှိလို့ ကျွန်တော်မျိုးကို ဆင့်ခေါ်ရပါ
သလဲ မယ်တော်’

မယ်တော်က ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

‘ဒီလိုကွယ်...ကနေ့ သားတော်က မယ်တော်ဆီကို ရောက်
လာပါတယ် ဘယ်လို အကြောင်းပျိုးမှန်းမသိ ရွှေဆံသိုးကို
တောင်းယူ ကြည့်သွားတယ်ကွယ်’

ကို့ဟိုင်က မျက်မှောင် ကုပ်လိုက်သည်။

‘ဘုရင်မင်းမြတ်က ဘာများ မိန့်တော်မူခဲ့သေး သလဲ’

မယ်တော်က ခေါင်းခါရမ်းလိုက်သည်။

‘ဘာမှတော့ ပြောမသွားပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် သားတော်ရဲ့
မျက်နှာဟာ ယခင်လို ကြည်ကြည်လင်လင် မရှိလှတာကြောင့်
မယ်တော်စိတ်တွေ သေးလဲလို့ အသင့်ကိုခေါ်ပြီး ပြောပြ
တာပါ’

ကို့ဟိုင်က ရယ်မောလိုက်သည်။

‘မယ်တော်က ဘာကြောင့် ဒီလောက်တောင်မှ ဦးရိမ်
နေရတာလဲ ပြီးတဲ့ကိစ္စတွေလဲ လုံးဝပပျောက်နေပြီပဲ၊ တယ်လို
အကြောင်းကြောင့်မှ ဒီကိစ္စပေါ်မလာနိုင်ပါဘူး’

မယ်တော်က သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်သည်။

‘ဘာပဲပြောပြော မကောင်းတာ လုပ်ခဲ့တဲ့ ကိစ္စကြောင့်
အမြဲတန်း ချောက်ချားနေရတယ် အတွင်းဝန်ခင်းရယ်’

ကို့ဟိုင်က ခေါင်းခါ ရမ်းပြလိုက်သည်။

‘ဒါကတော့ မယ်တော်ရဲ့ သွေးလန့် တတ်လွန်းလို့ပါ။ ကျွန်တော်မျိုးကို ကြည့်ပါ။ ဒါတွေကို လုံးဝမမှု့လို့ စိတ်ချမ်းသာ ကိုယ်ကျန်းမာ နေနေရပါတယ်’

သူက စကားဆက်လိုက်၏။

‘မယ်တော်...ဘာမှ စိုးရိမ်တော်မမူပါနဲ့ ကျွန်တော်မျိုး တစ်ယောက်လုံး ရှိနေတပဲ စိတ်ရွှင်ပျအောင်သာ နေတော်မူပါ’

မယ်တော်က သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်သည်။

‘အင်း...အသင်နဲ့တွေ့မှပဲ မယ်တော် စိတ်တွေ အေးသွားခဲ့ရပါတယ်’

ကို့ဟိုင်က ထရပ်လိုက်သည်။

‘စိတ်အေးအေးသာ ထားပါ။ ဘာမှ မဖြစ်စေရပါဘူး’

သူက မယ်တော်အား နှုတ်ဆက်ဂါရဝပြုကာ အဆောင်ထဲမှ ပြန်လည်ထွက်ခွာ လာခဲ့လေတော့သည်။

* * *

မီးထွန်းချိန် ရောက်နေပြီဖြစ်သည်။

ရှမ်းဂိုသည် ကို့ဟိုင်အား အဆောင်၏အဝသို့ ရောက်အောင် လိုက်လံပို့ဆောင်ပြီးမှ လှည့်ပြန်လာခဲ့လေသည်။

ကို့ဟိုင်က အဆောင်ထဲသို့ လှမ်းဝင်မည်အပြုတွင် နန်းတွင်းသူတစ်ယောက်က ဆီးကြို၍ ဤသို့ သတင်းပို့လာ၏။

‘ဘဘဝန်မင်း အဆောင်ထဲမှာ ဧည့်သည်တော် ကစ်ယေးက ရောက်နေပါတယ်’

ကို့ဟိုင်က အံ့ဩသွားရလေသည်။

နှစ်ပေါင်းကြာကြာကပင် မိမိ၏ အဆောင်ထဲသို့ မည်သည့်ဧည့်သည်တော်မျှ လာရောက်ခြင်း မရှိခဲ့ပါ။

‘ဘယ်သူများပါလိမ့်’

သူက တီးတိုးရေရွတ်ရင်း အဆောင်ထဲသို့ လှမ်းဝင်လိုက်လေသည်။

အဆောင်ထဲ၌ ဧည့်သည်တော် တစ်ယောက် အမှန်ပင် ရောက်ရှိနေလေသည်။

ကို့ဟိုင်က ထိုဧည့်သည်တော်အား တွေ့မြင်လိုက်သည်နှင့် ရင်ထဲ၌ တစ်ချက် လှုပ်ရှားသွား၏။

ထိုလူမှာ...

မည်သည့်မျက်နှာကိုမျှ မထောက်ထားဘဲ 'အမှန်တရား
ဘက်မှ ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ရပ်တည်လေ့ရှိသော ပြည်သူ့ တရားသူကြီး
ပေါင်ချင်းထန်းပင်ဖြစ်၏။

ကို့ဟိုင်က အလွန်အလွန် အံ့ဩသွားမိသည်။

သူက ပေါင်ချင်းထန်းအား မြင်တွေ့ခဲ့ဖူးလေသည်။

ပေါင်ချင်းထန်းကလည်း သူ့အား မြင်တွေ့ခဲ့ဖူးသည်။

သို့သော် တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် ခေါင်းညိတ် နှုတ်
ဆက်ခြင်းပင် မပြုခဲ့ပါ။

ယခု....

ပေါင်ချင်းထန်းက အဘယ်ကြောင့် မိမိအားလာရောက်
တွေ့ဆုံခဲ့ပါသနည်း။

သို့သော် သူက အလွန်ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသော လူ့ဘစ်
ယောက်ပီပီ ချက်ချင်းပင် ဣန္ဒြေဆည်ကာ ပြုံးရွှင်စွာဖြင့်
နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

'ဟောဗျာ...ပြည်သူ့ တရားသူကြီး ပေါင်ချင်းထန်းပါ
လား၊ မလာစဖူး အခုလို ရောက်ရှိလာတာ တွေ့ရတာ
ဝမ်းသာလို့ မဆုံးပါဘူး'

ပေါင်ချင်းထန်းက လက်နှစ်ဖက်ဆုပ်ကာ ဂါရဝပြုလိုက်
လေသည်။

'ကျွန်ုပ်က ဒီဘက်လာရင်း အတွင်းဝန်မင်းရဲ့ အဆောင်
ကို သိသွားတာကြောင့် ဝင်ရောက် ဂါရဝပြု နှုတ်ဆက်တာ
ပါ'

ကို့ဟိုင်က သူနှင့်မျက်နှာချင်းဆိုင် ထိုင်ခုံတွင်ဝင်ရောက်
ထိုင်ချကာ ပြုံးပြလိုက်သည်။

'ကျွန်ုပ်ကတော့ အသက်ကကြီး ဘာတာဝန်မှ မဝ
ဆောင်နိုင်တာကြောင့် ဝန်မင်းမှူးမတ်တွေက ကျွန်ုပ်
မေ့ထားကြပါပြီ'

ပေါင်ချင်းထန်းက...

'ဗီလိုလဲ မဟုတ်ပါဘူးလေ တစ်ချိန်တုန်းက အတွင်းဝန်
မင်းဟာ အလွန်ကြီးလေးတဲ့ တာဝန်တွေကို ထမ်းဆောင်ခဲ့
ရတယ် မဟုတ်လား၊ ဒါကြောင့် အေးအေးအေးအေး
အခုလို အနားယူနိုင်ပါစေတော့ဆိုတဲ့ ဆန္ဒမျိုးကြောင့် ဖြစ်
ပါလိမ့်မယ်'

ကို့ဟိုင်က ရယ်မောလိုက်သည်။

'ထားပါတော့လေ၊ ဒါနဲ့ တရားသူကြီးမင်း ကျွန်ုပ်ဆီကို
လာတာ ဘယ်လိုအရေးများ ရှိလို့ပါလဲ'

ပေါင်ချင်းထန်းက....

‘ရှိတယ်လို့လဲပြောလို့ မရသလို မရှိဘူးလို့လဲ ပြောလို့ မရပါဘူးလေ’

ကို့.ဟိုင်က....

‘ဒါဆိုရင်လဲ ပြောဖို့မရှိတာတွေကို မပြောပဲပြောဖို့ရှိတာ တွဲကို ပြောပါလေ’

ပေါင်ချင်းထန်းက....

‘သို့မှန်လုံပါ ဝန်မင်း ပြောစရာရှိတာထက် မေးစရာရှိတယ် ဆတ္တိရင် ပိုမှန်ပါလိမ့်မည်’

ကို့.ဟိုင်က....

‘ပြောစရာရှိတာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ မေးစရာရှိတာပဲဖြစ်ဖြစ် ရပါ တယ်’

ပေါင်ချင်းထန်းက....

‘သည်လိုပါ လွန်ခဲ့တဲ့ တစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ်တုန်းက အပယ် ဆောင် မီးလောင်တာနဲ့ပတ်သက်ပြီး မေးစရာလေးတွေရှိ နေလို့ပါ’

ကို့.ဟိုင်က....

‘တစ်လိုလဲ တရားသူကြီးမင်းရှဲ့ အပယ်ဆောင်မီးလောင် မှုနဲ့ပတ်သက်ပြီး ကျုပ်အပေါ်သံသယရှိလို့ အမှုစစ်နေတာ လား’

ပေါင်ချင်းထန်းက ခေါင်းခါယမ်း လိုက်သည်။

‘အခုကျွန်ုပ်လာတာ အမှုစစ်ဆေးဖို့မဟုတ်သလို စစ်ဆေး တဲ့ကားလဲ ဓာတ်လုံးမှ မပြောရသေးပါဘူး။ ကျွန်ုပ်က အပယ်ဆောင်မီးလောင်တာကို သိချင်လို့သာ မေးမြန်းမိ တာပါ’

ကို့.ဟိုင်က....

‘တရားသူကြီးမင်း ရှင်းရှင်းပြောစမ်းပါလေ၊ အသင်က ဘာကိုသိချင်လို့ ကျွန်ုပ်က ဘာကိုပြောရမှာလဲ’

ပေါင်ချင်းထန်းက....

‘သည်လိုလေ အဲဒီတုန်းက ကျွန်ုပ်ကနယ်လှည့်ပြီး အမှု စစ်နေတာကြောင့် အပယ်ဆောင်မီးလောင်မှုကို လုံးဝမသိခဲ့ ပါဘူး။ ဒါကြောင့် သည်မီးလောင်မှုနဲ့ပတ်သက်လို့ အတုဒ်း ဝန်မင်းကမဲ သိနိုင်မယ်ထင်ပြီး လာမေးမိတာပါ။ ဒါပေ မယ့် အတုဒ်းဝန်မင်းကို သံသယရှိလို့ မဟုတ်ပါဘူး’

ကို့.ဟိုင်က ရယ်မောလိုက်သည်။

'ကျုပ်ကကော 'ဘာများ ထူးထူးဆန်းဆန်း ပြောစရာ ရှိမှတ်လဲ အပယ်ဆောင်မီးလောင်မှုဟာ 'တော်တဆပြစ် ပွားတဲ့ တောင်နန်းစံမိဖုရားကြီးဟာ မီးတိုင်းထဲပါသွားတယ် ဒါကြောင့် ဘုရင်ကေရာဇ် ကိုယ်တော်တိုင်လဲ လာရောက်စစ် ဆေးသွားခဲ့ပါတယ်။ ဒါကို တရားသူကြီးမင်းက မီးရှို့မှု ထင်နေလို့လား'

ပေါင်ချင်းထန်းက....

'ကျွန်ုပ်ဟာ တရားသူကြီးမင်းတာဝန်ကို ထမ်းဆောင်နေ ရတဲ့လူပါ မည်သူ တစ်ဦးတစ်ယောက်ကိုမှ အကြောင်းမဲ့ စွပ်စွဲပြောဆိုချင်း မပြုတတ်ပါဘူး။ ပြောဆိုပိုင်ခွင့်လဲမရှိပါ ဘူး'

ကို့ဟိုင်က....

'ဒါဖြင့် အသင်ကဘာကို သိချင်တယ်ဆိုတာ ရှင်းရှင်း ပြောစမ်းပါလေ'

ပေါင်ချင်းထန်းက....

'ကျွန်ုပ်က မီးလောင်ကျွမ်းတဲ့ ပြာပုံထဲမှာ တွေ့ရှိခဲ့တဲ့ အလောင်းဟာ တောင်နန်းစံမိဖုရားရဲ့ အလောင်းဆိုတာ မှန်ကန်ခဲ့လားဆိုတာ သိချင်တာပါ'

ကို့ဟိုင်က....

'အလောင်းကို ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် စစ်ဆေးရုံမကဘူး ဧက ရုတ်ဘုရင် ကိုယ်တိုင်လဲ စစ်ဆေးခဲ့ပါတယ်။ အလောင်းက ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက် ဖြစ်နေပေမယ့် အလောင်းပေါ်မှာ လက် ကောက်နဲ့ လက်စွပ် တို့ကြောင့် တောင်နန်းစံ မိဖုရားရဲ့ အလောင်းဆိုတာ အခိုင်အမာ ပြောဝံ့ပါတယ်'

ပေါင်ချင်းထန်းက....

'ပြာပုံထဲမှာ တောင်နန်းစံမိဖုရားပဲ တွေ့တာလား၊ တစ် ခြား အလောင်းကော မတွေ့ပူးဘူးလား'

ကို့ဟိုင်က....

'မတွေ့ရပါဘူး'

ပေါင်ချင်းထန်းက....

'တောင်နန်းစံမိဖုရားမှာ နန်းတွင်းသူနှစ်ယောက် ပြုစုဖို့ ရှိတာပဲ သူတို့က ဘယ်ရောက်သွားသလဲ'

ကို့ဟိုင်က....

'အခင်း ပြီးပွားတဲ့အချိန်မှာ နန်းတွင်းသူ နှစ်ယောက်ကို မတွေ့ရပဲ ပျောက်ဆုံးနေပါတယ်။ နောက် စေးငါးရက် အကြာမှာ သူတို့ထဲက တစ်ယောက်က နန်းတွင်းကထွက် ပြေးရင်း ခေးပြတေ့လက်ချက်နဲ့ သေဆုံးတယ်လို့ သိရပါ တယ်။ ကျန်တစ်ယောက်ကတော့ စုံးစုံးမြုပ်နေလေရဲ့'

ပေါင်ချင်းထန်းက ထရပ်ကာ လက်နှစ်ဖက်သုပ်၍ ဂါရဝ ပြုလိုက်သည်။

‘အခုလို ပြောပြတာကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်ကို သွားခွင့်ပြုပါဦး’

ကို့ဟိုင်က လက်ကာပြလိုက် လေသည်။

‘နေပါဦးလေ တရားသူကြီးမင်းအနေနဲ့ သည်ကိစ္စကို အကြောင်းမဲ့ လာမေးနေတာတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ ဘာဖြစ် လို့ လာမေးရတယ်ဆိုတာ ပြောပြခဲ့ပါဦး’

ပေါင်ချင်းထန်းက....

‘စိတ်ချပါ၊ နောက်တော့ ပြောပြမှာပေါ့’

သူက ယင်းသို့ပြောပြီး ခြေလှမ်းကျဲကျဲဖြင့် ထွက်ခွာ သွားလေ တော့သည်။

* * *

ညဉ့်....

ညဉ့်နက်လျှင် ဖြစ်သည်။

နန်းတော်တစ်ခုလုံးမှာ ညဉ့်၏အမှောင်ထု အောက်တွင် နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်မောကျနေပြီ ဖြစ်သည်။

သို့သော်....ကို့ဟိုင်ဘစ်ယောက်မှာမူ မိမိ၏အဆောင်ထဲ တွင် လူးလာခေါက်တုန့် လမ်းလျှောက်လျက် လုံးဝအိပ် ပျော်ခြင်း မရှိသေးပါချေ။

သူ၏ဦးနှောက်ထဲတွင် မေးခွန်းများ တသီတတန်းကြီး ဖြစ်ပေါ်လျက် ရှိလေသည်။

ကေရာဇ်ဘုရင်က အဘယ်ကြောင့် မယ်တော်ထံတွင် ရွှေဆံထိုး တောင်းယူ ကြည့်ရှုပါသနည်း။

တရားသူကြီး ပေါင်ချင်းထန်းက မလာစဖူး မိမိ၏စံအိမ် သို့ရောက်ရှိလာကာ လွန်ခဲ့သောတစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ်က မီးလောင် ကျွမ်းမှုကို ယခုမှလာရောက် မေးမြန်းနေပါသနည်း။

ဤအမှုအား တစ်စုံတစ်ယောက်က ပြည်သူ့တရားသူကြီး ပေါင်ချင်းထန်းထံသို့ လာရောက်တိုင်ကြားခဲ့ သလော။

သိုသို့ဆိုပါလျှင် တိုင်ကြားသူမှာ မည်သူ ဖြစ်မည်နည်း။

ဤအမှုနှင့်ပတ်သက်၍ လိုချင်းမှာ သေဆုံးသွားခဲ့လေပြီ။

တောင်နန်းစံမိဖုရားကလည်း မိမိတို့ မျက်စိရှေ့မှာပင်
သေဆုံးသွားခဲ့သည်မှာ အမှန်ပင်....။

ဤသို့ဆိုပါလျှင် ထိုအမှုနှင့်ပတ်သက်၍ မည်သူက လာ
ရောက်တိုင်ကြားခဲ့ပါသနည်း။

နန်အိ....

ဤအမှုတွင် ပျောက်ဆုံးနေသော တစ်ဦးတည်းသော
လူမှာ နန်အိတစ်ယောက်သာ ဖြစ်လေသည်။

ကိုဟိုင်က ဤအမှုပြန်လည်ပေါ်ပေါက် လာပါလျှင် မိမိ
ကမည်သို့ ကာကွယ်ရပါမည်နည်းဟု စဉ်းစားလိုက် လေ
သည်။

မည်သို့ဆိုစေ....

တောင်နန်းစံ မိဖုရားကြီးမှာ ကွယ်လွန်သွားပြီ ဖြစ်သော
ကြောင့် ပေါင်ချင်းထန်းက အမှုမှန် ပေါ်ပေါက်အောင်
ဆောင်ရွက်ရန်မှာ မလွယ်ကူပါချေ။

သို့သော်....

သူက ယနေ့မှစ၍ ပေါင်ချင်းထန်းအား မျက်ခြေမပြတ်
စောင့်ကြည့်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ထို့ပြင် နန်အိရှိသော နေရာကို စုံစမ်းရန်ဖြစ်သည်။

အကယ်၍သာ ဤအမှုအတွက် မိမိမှာ အခြေအနေ
မကောင်းခဲ့ပါလျှင် ပြည်သူ့တရားသူကြီး ပေါင်ချင်းထန်း
အား နှုတ်ပိတ်ရပေလိမ့်မည်။

သူက ယင်းသို့ စဉ်းစားပြီးသောအခါမှ ငင်ထဲ၌ ပေါ
ပါးသွားကာ အိပ်ရာပေါ်သို့တက်၍ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်
စက်လိုက်လေတော့သည်။

* * * *

မောင်မိုက်သော ညဉ့်ဖြစ်သည်။

ကောင်းကင်ပေါ်၌ တိမ်တိုက်တိမ်လိပ်များ ထူထပ်စွာ
ရှိနေသည့်ကြားမှ ရုတ်တရက် လေပြင်းတစ်ခုခု တိုက်ခိုက်
လာလေသည်။

မိုးသက်မုန်တိုင်းများ ကျရောက်ချော့မည်ထင်....

ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးမှာ မောင်မည်း တိတ်ဆိတ်ကာ လူ
သားများ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်ပျော်နေသော အချိန်ဖြစ်
သည်။

သို့သော် ပေါင်ချင်းထန်း နေထိုင်သော အခန်းတွင် မီး
ရောင်ပြာထွက် နေသေးသည်ကို မြင်ရမည်ဖြစ်သည်။

စာဖတ်နေသော သူ၏အရိပ်က ပြတင်းပေါက်ပေါ်တွင်
ကပ်ထားသည့် စက္ကူပေါ်၌ သွားရောက်ထပ်ဟပ် နေလေ
သည်။

‘ဒေါင်...’

အုန်းမောင်းခေါက်သံ တစ်ချက်ထွက်ကာ တိတ်ဆိတ်
ခြင်းကို ဖြိုခွင်းလိုက်လေသည်။

ထိုအချိန်...

ရုတ်တရက် မည်းမည်းသဏ္ဍာန် လူရိပ်နှစ်ခုက ရုတ်တရက်
ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

ယင်းလူရိပ်နှစ်ခုသည် ဝိညာဉ်များပမာ ထေထဲ၌ လွင့်
မျောကာ ပေါင်ချင်းထန်းနေထိုင်သော ခြံဝင်းထဲသို့ရောက်
ရှိလာသည်။

ရင်းလူရိပ်နှစ်ခုက ခြံဝင်းအုတ်နံရံဆီသို့ ပြေးကပ်လိုက်
ပြီး ပေါင်ချင်းထန်း၏ အရိပ်ထင်ဟပ်နေသော ပြတင်းပေါက်
အား စိုက်ကြည့်နေလေသည်။

ပေါင်ချင်းထန်း၏ အရိပ်က ရွှေလျားခြင်း မရှိပါ။

လက်ထဲမှ စာအုပ်ကို အာရုံစူးစိုက်၍ ဖတ်ရှုနေပုံရသည်။
လူရိပ်နှစ်ခုသည် အပြန်အလှန် တစ်ချက်ကြည့်ပြီးနောက်
သူတို့နှစ်ယောက်က အိတ်ထဲသို့ပြိုင်တူ လက်နှိုက်လိုက်သည်။
တစ်ဆက်တည်းမှာပင် ပေါင်ချင်းထန်း၏ အရိပ်ထဲသို့
ပစ်လွှင့်လိုက်လေသည်။

‘အား...’

ပေါင်ချင်းထန်း၏ အသံကစူးရှစွာ ထွက်ပေါ်လာပြီး
နောက် ပြန်လည်ငြိမ်သက် သွားလေသည်။

ထိုအချိန် မီးရောင်များ ထိန်လင်းလာသည်။

‘သူခိုး...သူခိုး...’

အော်ဟစ်သံများလည်း ဆူညံစွာ ထွက်ပေါ် လာလေ
သည်။

လူရိပ်နှစ်ခုက အုတ်နံရံပေါ်သို့ ကျော်လွှားကာ ထွက်
ပြေးသွားကြလေသည်။

* * *

အုတ်နံရံတောင်ရှိ သစ်ပင် တစ်ပင်ပေါ်တွင် လူသစ်
ယောက် ဆိုင်နေလေသည်။

ပေါင်ချင်းဆန်း၏ အရိပ်ကို လက်နက်ပုန်းဖြင့် ပစ်လွှင့်
သွားသော လူနှစ်ယောက် ထွက်ပြေးသွားခြင်းကို တွေ့မြင်
လိုက်သောအခါ သစ်ပင်ပေါ်မှ ဆင်းကာ အမိပြေးလိုက်
သွားလေသည်။

ထိုလူမှာ ပေါင်ချင်းဆန်း၏ အားထားရသော ကျန်
ကျောင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

ကျန်ကျောင်းက ထိုလူနှစ်ယောက်အား နောက်ယောင်
ခံ၍လိုက်ခဲ့ရာ မကြာမီ နန်းတော်၏ နောက်ဘက်သို့ ရောက်
ရှိလာကြလေသည်။

ထိုလူနှစ်ယောက်က တုန့်ဆိုင်းခြင်း မရှိဘဲ နန်းတော်
ပေါ်သို့ တက်ပြေးသွားကြသည်။

ကျန်ကျောင်းကလည်း ထပ်ကြပ်မကွာ လိုက်သွားလေ
သည်။

လူသတ်သမား နှစ်ယောက်သည် နန်းတော်ထဲရှိ အစွန်း
ဘက်ရှိ အဆောင် တစ်ဆောင်ထဲသို့ လျှောက်သွားခြင်းကို
တွေ့မြင်လိုက်ရသောအခါ ကျန်ကျောင်းက ခြေလှမ်းရပ်တန့်
လိုက်သည်။

သူက နံရံတစ်ခုတွင် ဝင်ကပ်ကာ ရှေ့တွင်သွားနေသော
လူနှစ်ယောက်အား မျက်တောင်မခတ် စိုက်ကြည့်နေသည်။

ထိုလူနှစ်ယောက်က အဆောင်တစ်ခု၏ တံခါးကို ခေါက်
လိုက်လေသည်။

မကြာမီ....

အဆောင်တံခါးပွင့်သွားပြီး လူနှစ်ယောက်က အဆောင်
ထဲသို့ ဝင်ရောက်သွားကြသည်။

ကျန်ကျောင်းက ထိုအဆောင်အနီးသို့ ခြေသံလုံလုံဖြင့်
ပြေးကပ်လိုက်လေသည်။

အဆောင်ထဲမှ မီးရောင်လင်းလာသည်။

ကျန်ကျောင်းက ပြတင်းပေါက်မှ တစ်ဆင့် အထဲသို့
ချောင်းကြည့်လိုက်ရာ....

ညဉ့်လူနှစ်ယောက်က အဘွင်းဝန်မင်းကို ဟိုင်ရှေ့တွင်
ရပ်တန့်ကာ တစ်စုံတစ်ခု ပြောပြနေခြင်းကို တွေ့မြင်လိုက်ရ
သည်။

ကျန်ကျောင်းက ဆက်မကြည့်တော့ပါ။

ကြည့်ရန်လည်း မလိုအပ်တော့ပါ။

ပေါင်ချင်းထန်း ကြိုတင်တေးဆွဲသော အချက်အလက်
များ မှန်ကန်နေခြင်းကို တွေ့ရှိခဲ့သည် မဟုတ်ပါလော။

ထို့ကြောင့် သူက ပေါင်ချင်းထန်းထံသို့ လှည့်ပြန်လာခဲ့
လေတော့သည်။

* * *

ပေါင်ချင်းထန်း.....

ပေါင်ချင်းထန်းက မသေသေးပါ။

သူ၏ ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်တွင် ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်လဲ မတွေ့ရ
သေးပါ။

သူသည် ကျန်ကျောင်း ပြန်ရောက်လာခြင်းကို တွေ့သော
အခါ ဆီးကြို၍မေးလိုက်သည်။

‘ကျန်ကျောင်း.....သူတို့ဘယ်ကို ပြေးသွားကြသလဲ’

ကျန်ကျောင်းက ဦးညွတ်လိုက်သည်။

‘တရားသူကြီးမင်း ထင်ထားတဲ့အတိုင်းပဲ၊ ဒီလူသတ်သမား
ဟာ အတင်းဝန်ငင်း ကိုဟိုင်ဆီကို သတင်းပို့နေတာ တွေ့ခဲ့
ရပါတယ်’

ပေါင်ချင်းထန်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘အင်း.....’

‘ငါ့တို့ အရုပ်အတု လုပ်သွားတာ သူတို့မှမသိဘဲ၊ ငါ့ကို
ခားထိမှုန်ပြီလို့ သူတို့က ထင်ကြမှာပဲ’

ကျန်ကျောင်းက ခေါင်းညိတ် လိုက်လေသည်။

‘ဟုတ်ပါတယ် တရားသူကြီးမင်း’

ပေါင်ချင်းထန်းက ထရပ်လိုက်သည်။

သူက မုတ်ဆိတ်မွေ့ များအား လက်ဖြင့်ဆတ်ရင်း ခေါင်း
တညိတ်ညိတ်ဖြင့်.....

‘ကိုဟိုင်ရဲ့ လက်ချက်ဆိုတာတော့ ငြင်းလို့မရတော့ပါ
ဘူးလေ’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

ကျန်ကျောင်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်ပါတယ်... ဒါကြောင့် ဒီအမှုကို အမှန်တိုင်း စစ်
ဖော်စစ် မြန်ဆုံးစစ်ဖွင့်ပြီး စစ်ဆေးသင့်ပါပြီ’

ပေါင်ချင်းထန်းက ခေါင်းကိုးပြေးညှင်းစွာ ခါရမ်းလိုက်
သည်။

‘ဗီအမှုဟာ တရားခံကို သီးနှံပေမယ့် ခက်ခက်ခဲခဲခိတ်
ရမယ့် အမှုမျိုး ဖြစ်နေတယ်ကွ’

ကျန်ကျောင်းက ပါးဝပ်ပိတ်သား လိုက်ရားပေးဘာ
သည်။

* * * *

ကိုဟိုင်သည် ပေါင်ချင်းထန်း အဆေးကွားပြီ ဟူသော
သတင်းကို ကြားရသောအခါ လေပူတစ်ချက် မှုတ်တုတ်လိုက်
သည်။

သူက မဲပြုံးပြုံး၍ ဤသို့ ကြိမ်းဝါးလိုက်သည်။

‘ပေါင်ချင်းထန်း အဆင်ဟာ အေးအေးဆေးဆေးမနေ
ဘဲ ကျွန်ုပ်ရဲ့ကိုစွကိုလာပြီး ဝင်ရှုပ်ဘဝကြောင့် အရလိုဆေး
တာပေါ့၊ ဒါဟာ အဆင့်အပြစ်နဲ့ အဆင်ပါပဲ’

သူက စားပွဲပေါ်ရှိ အရက်ကို မော့သောက် လိုက်၏။

ထို့နောက် အားရ ပါးရ ရယ်မောလိုက်၏။

‘ဟား.....ဟား.....ဟား’

ကိုဟိုင်သည် အလွန်စေ့စပ်သေချာသော လူတစ်ယောက်
ဖြစ်ပေသည်။

ပေါင်ချင်းထန်း သေဆုံးသွားခြင်းကို ကြားသိထားသော်
လည်း အမှန်သေမသေကို သိရှိလိုသဖြင့် နောက်တစ်နေ့နံနက်
ကရက်လင်းချိန်တွင် ဘုရင့်ရှေ့တော်မှောက်သို့ သွားရောက်
စားဝင်လေသည်။

နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဤကဲ့သို့အချိန်မျိုးတွင် ဝန်ခင်းမျိုးမတ်
များစုံညီစွာဖြင့် ဘုရင့်ရှေ့မှောက်တွင် လာရောက်စားတတ်
သည် မဟုတ်ပါလော့။

ကိုဟိုင်သည် ကေရာဇ်ဘုရင်အား စားပြီးနောက် များ
မတ်များကို မသိမသာ မျက်လုံးစေ့၍ ကြည့်လိုက်သည်။

သူသည် မမျှော်လင့်ပဲ ပေါင်ချင်းထန်းက လာရောက်
စားနေခြင်းကို မြင်တွေ့လိုက်ရသဖြင့် ကျဉ်းမြောင်းလှသော
သူ၏မျက်လုံးအစုံမှာ ပြုံးကျယ် ဝိုင်းစက်သွားသည်။

ပေါင်ချင်းထန်းက အသက်မသေသည့်အပြင် ဒဏ်ရာရှိ
သေးသော လက္ခဏာကိုပင် မတွေ့ရှိပါချေ။

သူက ပေါင်ချင်းထန်းအား အကဲခတ် ကြည့်နေစဉ်
ပေါင်ချင်းထန်းကလည်း သူ့အားကြည့်၍ ပြုံးပြန်ခြင်းကို
တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။

သူ၏အပြုံးသည် လျှို့ဝှက်သော အဓိပ္ပာယ်များဖြင့် ပြည့်
နှက်နေကြောင်း ကိုဟိုင်က နားလည်လိုက်သည်။

သူသည် မိမိစေလွှတ်လိုက်သောလူသတ်သမားနှစ်ယောက်
အား ကျိတ်၍ ဒေါသထွက်နေရုံမှအပ မည်သို့မျှ မတတ်နိုင်
ပါချေ။

ဤသို့ဖြင့် ဧကရာဇ်ဘုရင်အား စားပြီးနောက် ဝန်မင်း
မှူးမတ်များ အသီးသီး ပြန်လည်ထွက်ခွာ သွားကြလေသည်။

ကိုဟိုင်သည် နန်းတော်ထဲမှ ထွက်လာခဲ့ရာ သော်လည်း
မိမိဦးခေါင်းတင်ခုလုံး ကြီးနေသကဲ့သို့ ခံစားမိ လေသည်။

ထိုအချိန် ပေါင်ချင်းထန်း၏အသံကို ကြားလိုက်ရလေ၏။

‘မင်္ဂလာပါ အတွင်းဝန်မင်း...’

ကိုဟိုင်၏ ရင်ထဲ၌ ထိတ်ခနဲ ဖြစ်သွားမိလေသည်။

သူ ကမန်းကတန်း လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

သူ့အနီးတွင် ပေါင်ချင်းထန်းက လက်နှစ်ဖက်နောက်ပစ်
ကာ အေးအေးဆေးဆေး လိုက်လာနေခြင်းကို မြင်တွေ့လိုက်
ရလေသည်။

သူက စိတ်မလုံမလဲဖြင့် ပြန်ပြုံးပြလိုက်သည်။

‘မင်္ဂလာပါ တရားသူကြီးမင်း...’

ပေါင်ချင်းထန်းက ခေါင်းခါရမ်းလိုက်သည်။

‘ဝမ်းနည်းနေပါတယ်... ကျွန်ုပ်အဘွက်ဘော့ မင်္ဂလာက
မို့နေပါတယ်’

ကိုဟိုင်က မျက်မှောင်ကုတ်လိုက်သည်။

‘ဘာဖြစ်လို့လဲ တရားသူကြီးမင်း’

ပေါင်ချင်းထန်းက သူ့အား ပြုံးပြလိုက်သည်။

‘ကျွန်ုပ်ကံကြီးလို့သာပေါ့ဗျာ နို့မို့ဆိုရင် ယခုလိုသာ
ရောက် စားနိုင်တော့မှာ မဟုတ်သေးပါဘူး’

ကိုဟိုင်က ပို၍ မျက်မှောင်ကုတ် လိုက်သည်။

‘တရားသူကြီးမင်းရှဲ့စကားက ဆန်းလှချည်လား၊ ဘာ
ဖြစ်လို့လဲ’

ပေါင်ချင်းထန်းက သူ့အား စိုက်ကြည့် လိုက်သည်။

‘ဘာဖြစ်ရမှာလဲဗျာ ညက ကျွန်ုပ်ကိုသာပြီး လုပ်ကြံတဲ့လူ
ပေါ်လာတယ်လေ’

ကိုဟိုင်က အံ့ဩသွားသဖြင့်...

‘ဟုတ်လား ဘယ်လိုဖြစ်တယ်ဆိုတာ ပြောပြပါဦး ထူး
သူကြီး မင်းရယ်’

ပေါင်ချင်းထန်းက တည်ကြည်သော မျက်နှာဖြင့်...

နဲ့ ‘သည်လိုပါ ဒီသုံးရက်ထဲမှာ ကျွန်တော်က အလိုလိုနေ
အန္တရာယ်တစ်စုံတစ်ခုနဲ့ ရင်ဆိုင်ရမယ်ဆိုပြီး ခံစားနေရ
အယ်လေ’

‘တစ်နေ့ ကျုပ်အိပ်နေတုန်း ကျုပ်ရဲ့ ကိုယ်စောင့်နတ်က
လူသတ်သမားတွေလာပြီး လုပ်ကြံလိမ့်မယ်လို့ သတိပေး
သွားတယ်လေ’

ကို့ဟိုင်က ခေါင်းတညိတ်ညိတ် ပြုကာ...

‘ဪ...ဟုတ်လား’

ပေါင်ချင်းထန်းက ခေါင်းညိတ် လိုက်သည်။

‘သိပ်ဟုတ်တာပေါ့...ညက လူသတ်သမား နှစ်ယောက်က
ကျုပ်ကိုလာပြီး လုပ်ကြံသွား တယ်လေ’

ကို့ဟိုင်က သူ့အား ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး အကဲခတ်ကြည့်
လိုက်လေသည်။

‘ဟုတ်မှုဟုတ်ရဲ့လား၊ ခင်ဗျားကို ကြည့်ရတာ ဘာမှမဖြစ်
ပါလား’

ပေါင်ချင်းထန်းက ပြုံးလိုက်၏။

‘ကျုပ်က ကိုယ်စောင့်နတ် သတိပေးလို့ ကြိုတင် အစီအစဉ်
လုပ်ထားတာကြောင့် အခုလို ရှေးရမယ် ဘေးက လွတ်
မြောက်သွားခဲ့တာပါ’

ကို့ဟိုင်က အနည်းငယ် စိတ်ဝင်စားလေသည်။

‘ဟုတ်လား... ဘယ်လိုကြိုတင်စီစဉ်ထားတယ်ဆိုတာ ပြော
ပါဦး’

ပေါင်ချင်းထန်းက ရှင်းပြလိုက်၏။

‘ဒီလိုလေ... ကျုပ်စာဖတ်ခန်းထဲမှာ ဖယောင်းတိုင်မီးထွန်း
ပြီး စားပွဲရှေ့မှာ ကုလားတိုင်တစ်လုံးထားတယ်၊ နောက်ပြီး
ပိုက်ခေါင်းအုံးကို အဝတ်အစားတွေ ဝတ်ပေးပြီး စာဖတ်နေ
တဲ့သဏ္ဍာန်လုပ်ထားတယ်လေ၊ ဒါကြောင့် ဖယောင်းတိုင်မီး
ဟာ အဲဒီပိုက်ခေါင်းအုံးပုံသဏ္ဍာန်အရိပ်ကို ပြတင်းပေါင်
ပေါ်မှာ သွားပြီး ထပ်ဟပ်စေတာပေါ့’

သူက ဆက်၍ ရှင်းပြလိုက်သည်။

‘ကျွန်ုပ်ကတော့ စားပွဲတစ်ဖက်က လိုက်ကာချထားတဲ့
တစ်ဖက်မှာ ထိုင်နေခဲ့တယ်၊ ဒီလိုနဲ့ သုံးရက်တိတိ စောင့်ခဲ့
တာ ညဉ့်ကကျတော့ လုပ်ကြံတဲ့ ရန်သူတွေ ရောက်လာတယ်။

ကျွန်ုပ်က ကျွန်ုပ်ကို ပေါက်စားထိမှန်တဲ့ ပုံစံနဲ့ စူးစူးရှရှူးဆန်
လိုက်တော့ လူသတ်သမားတွေဟာ ပြန်ပြေးသွားကြတယ်
လေ'

ကို့ဟိုင်၏ မျက်နှာတစ်ခုလုံး ဆယ်နှစ်ခန့် ပို၍ အိုစာ
သွားသည်ဟု ထင်ရလေသည်။

သူက ခြေလှမ်းရပ်တန့်ကာ ပေါင်ချင်း သန်းအား စိုက်
ကြည့်လိုက်၏။

'ကျွန်ုပ်က စေတနာနဲ့ တရားသူကြီးမင်းကို စကားထစ်
ခွန်းပြောချင်ပါဘယ်'

ပေါင်ချင်းထန်းက—

'ဟုတ်ကဲ့ ပြောပါ'

ကို့ဟိုင်က သူ့အား စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

'ဒီမှာ တရားသူကြီးမင်း အေးအေး ဆေးဆေး နေရင်
အသက်ရှည်မယ်၊ ဟိုကိစ္စကို ဝင်စွက်ရင် အသက်ရှည် အသက်တို
လိမ့်မယ်လို့ ကြိုတင်ဟောကိန်း ထုတ်ထားပါရစေ'

သူက စကားဆုံးသွားသည်နှင့် တစ်ဖက်သို့ လှည့်ကာ
ခြေလှမ်းကြကြဖြင့် ထွက်ခွာသွားလေသည်။

ပေါင်ချင်းထန်းက သူ၏ နောက်သို့ကြည့်ရင်း ရင်ထဲ၌
လေးလံစွာ ခံစားလိုက်ရသေးတော့သည်။

* * *

ကို့ဟိုင်သည် မိမိ၏ အဆောင်သို့ ရောက်ရှိသွားသော
အခါ လူနှစ်ယောက်က အဆောင်၏ အတွင်း ကြိုဆိုနေ
ခြင်းကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

သူက ထိုလူနှစ်ယောက်အား တွေ့မြင်လိုက်ရသောအခါ
ဒေါသကို မထိန်းနိုင်တော့ဘဲ ထိုလူနှစ်ယောက်၏ ပါးပြစ်
အား တစ်ချက်စီ ပြင်းထန်စွာ ရိုက်ချလိုက်၏။

'ဖြန်း....'

'ဖြန်း....'

သူသည် အသက်ကြီးရင့်နေပြီ ဖြစ်သော်လည်း ခွန်အား
ဆုတ်ယုတ်သွားခြင်း မရှိသေးပါ။

ထို့ကြောင့်....

လူနှစ်ယောက်၏ မျက်နှာပေါ်တွင် နီရဲပြီး ဖူးယောင်လာ
လေသည်။

သူတို့က အဘယ်ကြောင့် အရိုက်ခံခြင်းကို မသိသော
ကြောင့် ကို.ဟိုင်အား ကြောင်အမီးအမီးဖြင့် ကြည့်နေကြ
သည်။

ကို.ဟိုင်က ဒေါသကြီးစွာဖြင့်....

‘အသင်တို့ အပြန်ဆုံးအထဲဝင်ခဲ့’

ဟု ပြောကာ အဆောင်ထဲသို့ လှမ်းဝင်သွားလေတော့
သည်။

လူနှစ်ယောက်က အချင်းချင်း အပြန်အလှန် ကြည့်ကာ
အဆောင်ထဲသို့ ဝင်သွားလေတော့သည်။

* * *

ကို.ဟိုင်၏ ခန္ဓာကိုယ်မှာ အလွန်သောကြောင့် ခေါ်
ထွက်လာသောအခါ ပို၍ မောဟိုက်နေလေသည်။

သူသည် အထူးပြုလုပ်ထားသော ကုလားထိုင်ပေါ်တွင်
ထိုင်၍ အတန်ကြာသည့်အထိ စကားမပြောနိုင်သေးဘဲ ရှိနေ
သည်။

ထိုလူနှစ်ယောက်က သူ့ရှေ့တွင် ခေါင်းငုံ့၍ မလှုပ်မဟုတ်
ရပ်နေကြလေသည်။

အတန်ကြာတော့မှ....

ကို.ဟိုင်က ထိုလူနှစ်ယောက်ကို တစ်ချက်ဝေ ကြည့်လိုက်
သည်။

‘အသင်တို့က ပေါင်ချင်းထန်းကို ထက်ခဲ့ပြီလို့ ဘာကြောင့်
လာပြီး လိမ်ညှာပြောဆိုရတာလဲ’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

ထိုလူနှစ်ယောက်က ပြိုင်တူ ခေါင်းမော့ လာကြလေတော့
သည်။

‘ကျွန်တော်မျိုးတို့ နှစ်ယောက်က သေသေချာချာ လက်
နက်ပုန်းနဲ့ ပစ်ခဲ့တာပဲ။ ပေါင်ချင်းထန်းရှဲ အော်သံကိုလဲ
ကြားခဲ့ရပါတယ်။ အခု ဘာဖြစ်လို့ပါလဲ ဝန်မင်း’

ကို.ဟိုင်က သူတို့အား စိုက်ကြည့်လိုက်၏။

‘မင်းတို့က လက်နက်ပုန်းနဲ့ပစ်ပြီး သေသေချာချာမကြည့်
ဘဲ ပြန်ပြေးလာကြတာကိုး’

၅၆ ဘုန်းကြွယ်

ထိုလူနှစ်ယောက်က ပြိုင်တူ ခေါင်းညိတ် လိုက်လေတော့
သည်။

‘ဟုတ်ပါတယ် ဝန်မင်း’

‘ဝုန်း...’

ကို့ဟိုင်က ကုလားထိုင်လက်တန်းကို လက်ဝါးဖြင့် ပုဖ်
လိုက်လေသည်။

‘မင်းတို့ဟာ ထိပ်တန်းလူသတ်သမားတွေပဲ၊ ဘာဖြစ်လို့
ဒီလောက်တောင်မှ အသုံးမကျကြရတာလဲ’

သူက စကားဆက်လိုက်၏။

‘အခု ပေါင်ချင်းထန်းက မသေသေးဘူးလေ၊ ငါဒီကနေ
ဘုရင်မင်းမြတ်ကို စားတာမှာ သူ့ကို တွေ့ခဲ့ရတဲ့အပြင် ငါ့ကို
မထိလေးစား ပြောသွားတာ ခံခဲ့ရသေးတယ်’

ထိုလူနှစ်ယောက်က အလွန်အံ့ဩကုန်ကြလေသည်။

သူတို့က ပြိုင်တူ ခူးထောက်၍...

‘ကျွန်တော်မျိုးတို့ သေချာမကြည့်မိတာ’ မှားပါတယ်၊
ပေးတဲ့အပြင်ကို ခံပါမယ်’

ဟု တောင်းပန်ကြလေသည်။

ကို့ဟိုင်က...

‘ငါ့ရဲ့ လူဆယ်ယောက်ထဲမှာ အသင်တို့ နှစ်ယောက်ဟာ
အားအကိုးရဆုံးမို့ ဒီတာဝန်ကို ပေးခဲ့တာပါ အခုတော့...’

ထိုလူနှစ်ယောက်က ခူးထောက်၍ တောင်းပန်လိုက်လေ
သည်။

‘ကျွန်တော်မျိုးတို့ကို တာဝန်ထပ်ပေးပါ၊ ဒီတစ်ခါ
ပေါင်ချင်းထန်းရဲ့ ဦးခေါင်းကို ဖြတ်ပြီး ဝန်မင်းရှေ့ အထောက်
ဆက်သပါမယ်’

ကို့ဟိုင်သည် ထိုစကားကို ကြားလိုက်ရသောအခါကျမှ
မျက်နှာထား အနည်းငယ် ပျော့ပျောင်း သွားလေတော့
သည်။

‘အိမ်း...ဒီတစ်ကြိမ် အသင်တို့ကို ခွင့်လွှတ်လိုက်မယ်၊
နောက်တစ်ကြိမ် ယခုလို ဖြစ်ခဲ့ရင် ငါ့ဆီကို အသက်ရှင်လျက်နဲ့
ပြန်မလာရဘူး’

ထိုလူနှစ်ယောက်၏ ခန္ဓာကိုယ်က မသိမသာ တုန်ခါသွား
ခဲ့ကြလေသည်။

သူတို့က ကို့ဟိုင်၏ စကားအဓိပ္ပာယ်ကို ကောင်းစွာနား
လည်ထားကြသည် မဟုတ်ပါလော့။

သူတို့က ပြိုင်တူ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ ဝန်မင်း’

ကို့ဟိုင်က လက်တစ်ချက်စေ့ ယမ်းလိုက်သည်။

‘အသင်တို့ ထလိုက်ကြပါ’

ထိုလူနှစ်ယောက် ပြိုင်တူ ထရပ်လိုက်သည်။

ကို့ဟိုင်က ထိုသူနှစ်ယောက်အား စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီးမှ...

‘အသင်တို့နှစ်ယောက် အသုံးမကျတာနဲ့ အခြေအနေဟာ ဝိုပြီး ဆိုးဝါးလာပြီ၊ အသင်တို့ သေသေချာချာ မှတ်သား ထားပြီး ဘာဆက်လုပ်ရမယ်ဆိုတာကို သေချာစဉ်းစားကြပါ’

ထိုလူနှစ်ယောက်က ပြိုင်တူ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ ဝန်မင်း’

ကို့ဟိုင်က တခဏကြာအောင် စဉ်းစားပြီးမှ...

‘အခုချိန်ကစပြီး အသင်တို့အဖွဲ့ ဆယ် ယက်ဟာ အမြဲ တမ်း စုစည်းနေကြပါ၊ ဒါမှလဲအရေးပေါ်ရင် အဆင်သင့် လှုပ်ရှားလို့ ရမယ်’

ထိုလူနှစ်ယောက်က ပြိုင်တူ ခေါင်းညိတ် လိုက်သည်။

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ ဝန်မင်း’

ကို့ဟိုင်က စကားဆက်လိုက်သည်။

‘ငါတို့ကားတဲ့ ဆယ်ယောက်စလုံးဟာ ပညာရပ်တစ် မျိုးစီ ထူးချွန်ကြပါတယ်’

ထိုလူနှစ်ယောက်က ပြိုင်တူ ခေါင်းညိတ် လိုက်သည်။

‘မှန်လှပါ ဝန်မင်း’

ကို့ဟိုင်က ဆက်လက် ညွှန်ကြားလိုက်သည်။

‘အခု အသင်တို့ဆယ်ယောက်မှာ ပေါင်ချင်းထန်းရှဲ့ သွပ် ရွားမှုမှန်သမျှကို မျက်ခြေမပြတ် စောင့်ကြည့်ပါ၊ ပြီးရင် ငါ့ဆီကို အကြောင်းပြန်ရမယ်’

ထိုလူနှစ်ယောက်က ပြိုင်တူ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘အမိန့်အတိုင်းပါ’

ကို့ဟိုင်က စကား ဆက်လိုက်သည်။

‘အသင်တို့ရဲ့ တစ်ကြိမ်တစ်ခါ မေးအောင်မြင်ခဲ့တဲ့ လက်ရပ် ကြောင့် အခုဆိုရင် ပေါင်ချင်းထန်းရှဲ့ကိုယ်ရံအစာနှစ်ယောက် က သတိကြီးကြီးနဲ့ စောင့်ကြပ်နေကြမှာ သေချာနေပြီ’

ထိုလူနှစ်ယောက်က ပြိုင်တူ ခေါင်းညိတ် မြလိုက်သည်။

ကို့ဟိုင်က စကားဆက် လိုက်သည်။

‘ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မင်းတို့က အခွင့်အရေးရရင်ရသလို ပေါင် ချင်းထန်းကို သတ်ပစ်လိုက်ကြပါ’

ထိုလူနှစ်ယောက်က ပြိုင်တူ ခေါင်းညိတ် လိုက်သည်။

‘မှန်လှပါ’

ကို့ဟိုင်က ခေါင်းညိတ် လိုက်သည်။

‘လောလောဆယ်သည်တဝန်ကိုပဲ ဆောင်ရွက်ပါ။ အခြေအနေပြောင်းလဲလာရင် ပြောင်းလဲလာသလို ဆက်ပြီး ညွှန်ကြားမယ်။ အသင်တို့ကသာ ကိုယ့်တာဝန်ကိုယ် ကျေပွန်ကြပါစေ’

ထိုလူနှစ်ယောက်က ပြိုင်တူ ခေါင်းညိတ် လိုက်သည်။

‘မှန်လှပါ ဝန်မင်း’

ကို့ဟိုင်က လက်တစ်ချက် ဝှေ့ယမ်း လိုက်သည်။

‘အသင်တို့ သွားနိုင်ပါပြီ’

ထိုလူနှစ်ယောက်က လေးစားစွာ ဦးညွှတ်ကာ အဆောင်ထဲမှ ထွက်ခွာသွားကြ လေတော့သည်။

* * *

ကို့ဟိုင်သည် ‘မိမိ၏ဩဇာအာဏာ ခိုင်မြဲစေရန်အတွက် ယခုကဲ့သို့ ကြေးတန်းစား လူသတ်သမား ဆယ်ယောက်ကို စုစည်းကာ အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ ဖွဲ့စည်းထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ထိုလူနှစ်ယောက်မှစ၍ အဖွဲ့၏ ပထမ ခေါင်းဆောင်နှင့် ဒုတိယခေါင်းဆောင်တို့ ဖြစ်ကြပေသည်။

သူတို့၏အဖွဲ့သည် အရေးပေါ်ကိစ္စများမရှိ၍ အေးအေးချမ်းချမ်း နေထိုင်ခဲ့ကြသည်မှာ နှစ်အတန် ကြာခဲ့ လေပြီ။

ယခုမှာမူ အလွန်အရေးကြီးသော လုပ်ငန်းများဖြစ်ပေါ်လာသည် မဟုတ်ပါလော့။

ထို့ကြောင့် ပထမခေါင်းဆောင်နှင့် ဒုတိယခေါင်းဆောင်တို့သည် တာဝန်များထမ်းဆောင်နိုင်ရန် ကျန်ရှိသော လူရှစ်ယောက်ထံသို့ သွားရောက်သတင်းပို့ရမည် မဟုတ်ပါလော့။

* * *

ပေါင်ချင်းထန်းသည် တောင်နန်းစံ မိဖုရား၏ အမှုမှာ အဓိကအကျဆုံးသော တရားခံမှာ ကို့ဟိုင် ဖြစ်ကြောင်းကို စောင်းစွာသိရှိထား၏။

သို့သော် ကိုယ့်အား တရားစွဲဆိုရန် သက်သေအထောက်
အထားဟူ၍ မိမိလက်ထဲ၌ မရှိပါချေ။

ထို့ပြင် မြောက်နန်းဖိမ့်ဖုရားနှင့်လည်း ပတ်သက်နေ
သော အမှုဖြစ်၍ ပေါင်ချင်းထန်းအဖို့ အလွန်ခက်ခဲသည့်
ပြဿနာများကို ရင်ဆိုင်ရမည့်အပြင် တစ်ချက်လွဲချော်သွား
ပါလျှင် ထိုအမှုကို မပေးနိုင်သည့်အပြင် ဦးခေါင်းနှင့်ခန္ဓာ
ကိုယ် အိုးစားကွဲရပေလိုမ့်မည်။

ဤအမှုကို ကိုင်တွယ်ရာတွင် လွန်ခဲ့သော တစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ်
က ဖြစ်ပျက်ခဲ့သော အဖြစ်အပျက်များကို စုဆောင်းနိုင်ရမည့်
အပြင် ခိုင်မာသည့် သက်သေ အထောက်အထားလည်း ရရှိ
ရန် လိုအပ်နေလေသည်။

ယင်းသို့ သက်သေအထောက်အထားများ မရရှိပါလျှင်
သူက မည်သို့မျှ မတတ်သာပါချေ။

ထို့ကြောင့် သူက အလွန်စိတ်ရှုပ် နေမိသေ ဘော့သည်။

* * *

ရှစ်လ....

တစ်ဆယ့်ငါးရက်....

မုန့်ရာသီပွဲတော် ဖြစ်သည်။

ပွင့်လင်းရာသီလည်း ဖြစ်နေသောကြောင့် ကောင်းကင်
ပေါ်၌ ထိန်ထိန်လင်းနေသော လဝန်းကြီးသည် ကမ္ဘာမြေ
တလွှားအား နေ့ဘက်ဘုပင် ထင်ရလောက်အောင် အလင်း
ရောင် ပေးစွမ်းထား လေသည်။

ပေါင်ချင်းထန်းက ဥယျာဉ်ထဲသို့ဆင်း၍ လှပသောလဝန်း
ကိုကြည့်၍ အမွှေးတိုင်များထွန်းညှိကာ ကောင်းကင်ပေါ်သို့
မော့၍ ရှိခိုးကန်တော့နေ၏။

သူသည် ထိုအမှုအတွက် ရတက်မအေးနိုင်ပဲ ပင့်သက်တစ်
ချချ ဖြစ်နေစဉ်....

သူ၏မျက်လုံးအစုံက အမှတ်မထင် အရှေ့ဘက်ဆီသို့လှမ်း
ကြည့်လိုက်မိသည်။

လရောင်အောက်တွင် နန်းတွင်းရှိ အဆောက်အဦးတစ်ခု
မှာ ရွှေရောင်တဝင်းဝင်းတောက်ပနေခြင်းကို မြင်တွေ့လိုက်ရ
သည်။

ရုတ်တရက် အကြံတစ်ချက်သည် သူ၏ ဦးနှောက်ထဲသို့
ထိုးဝင်လာလေသည်။

သူ မြင်တွေ့ လိုက်ရသော ရွှေရောင် တောက်နေသည့် အဆောင်မှာ နန်းအဆက်ဆက်မှတ်တမ်းများ၊ သမိုင်းဝင်စာအုပ်များထားရှိသော အဆောက်အဦးပင် ဖြစ်သည်။

သူသည် ထိုအဆောင်အား မြင်တွေ့လိုက်သောအခါ စိတ်ကူးတစ်ခု ရရှိလာလေသည်။

ထိုအဆောင်သို့သွားရောက်၍ လွန်ခဲ့သော တစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ်က မှတ်တမ်းတင်ထားသော ရာဇဝင်များကို ၎င်းနန်းတိုင်းရှိ အမှုထမ်းအမည်များကို ၎င်းရှာဖွေ၍ ရနိုင်မည်ဟု ယုံကြည်လေသည်။

သူက အလွန်ဝမ်းသာသွားမိသည်။

မိမိ၏အမှုအတွက် မျှော်လင့်ချက်ရောင်ခြည် သမ်းလာမည် ဟု မျှော်လင့်၍ ရလေသည်။

သူကအကြိမ်ကြိမ် ဘုရားဝတ်ပြုပြီးနောက် အိပ်ဆောင်သို့ ဝင်ကာ အိပ်စက်ခဲ့လေသည်။

သူ့ရှမ်းရှမ်းရွာကလေးမှ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာသည့်နေ့မှစ၍ တစ်ညတာ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်ပျော်နိုင်ခဲ့ လေတော့သည်။

* * *

နောက်တစ်နေ့....

ပေါင်ချင်းထန်းက နန်းစဉ်မျိုးဆက် မှတ်တမ်းဆောင်သို့ သွားကာ အဆောင်မှူးထံမှ သော့ကိုတောင်းယူ၍ အဆောင်ထဲသို့ဝင်လာခဲ့သည်။

သူက အဆောင်ထဲသို့ရောက်ရှိသွားသည်နှင့် တံခါးကိုသေချာစွာ ပြန်လည် ပိတ်ထားလိုက်သည်။

ထိုနောက် လွန်ခဲ့သော တစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ်ခန့်က မှတ်တမ်းများကို ရှာဖွေစူးဆောင်း၍ ဖတ်ရှုကြည့်နေ လေတော့သည်။

* * *

ကို့ဟိုင်....

ကို့ဟိုင်သည် ညစဉ်ညတိုင်း မိမိ၏လူများက ပို့သော အစီရင်ခံစာ သတင်းများကို နေ့စဉ် သေချာစွာစစ်ဆေးလေသည်။

သို့သော် ပေါင်ချင်းထန်း၏ လှုပ်ရှားမှုများကို ထူးထူးခြားခြား မတွေ့ရပါ။

သူက ကျေနပ်စွာ ပြုံးလိုက်သည်။

‘ပေါင်ချင်းထန်း အသစ်ဟာ နတ်မဟုတ်ဘူး၊ လူသားတစ်ယောက်ပါ။ ဒါကြောင့် လွန်ခဲ့တဲ့ တစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ်က အမှုကို ဘယ်နည်းနဲ့မှ မဖော်ထုတ်နိုင်ပါဘူး။ အသင့်ရှိ ခြေလှမ်းတစ်ချက် မှားယွင်းသွားပါစေ အကျွန်ုပ်က အသင့် ဦးခေါင်းကို ပြတ်ပစ်မှယ်’

ဟဲ့ ကြိမ်းဝါးနေခဲ့ လေသည်။

ယခုမှာမူ သူက ကြားရသော သတင်းတစ်ခုကြောင့် သူ၏ အသည်းနှလုံးအား လက်သီးနှင့် ထိုးလိုက်သကဲ့သို့ ခံစားလိုက်ရလေသည်။

‘ဟာ...’

ဟဲ့ လွတ်ခနဲ အသံထွက်သွား၏။
တစ်ဆက်တည်းမှာပင် သူက လှမ်းအော်လိုက်သည်။

‘နံပါတ်တစ် လာစမ်း’

နံပါတ်တစ်ဆိုသူမှာ လက်မရွံ့ကြေးစားအဖွဲ့မှ ပထမ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်လေသည်။

ထိုအဖွဲ့တွင်ပါ ရှိသော လူများအား အမည်ကို ဖျောက်ထားကာ နံပါတ်စဉ်ဖြင့် ကိုယ်စား ခေါ်ဝေါ်ကြသည်။

နံပါတ်တစ်က ကို.ဟိုင်ရှေ့တွင် ခြေစုံရပ်၍ အချိအသေပြုလိုက်လေသည်။

‘ရောက်ရှိလာပါပြီ ဝန်မင်း’

ကို.ဟိုင်က သူ့အား မော့ကြည့်လိုက် လေသည်။

‘ပေါင်ချင်းထန်း မှတ်တမ်းဆောင်ထဲ ဝင်သွားတာကို မင်းတို့ သတင်းပို့ ထားငြီး ဘယ်အချိန် ပြန်ထွက်သွားတယ် ဆိုတာ ဖော်မပြ မထားဘူး၊ နောက်ပြီး သူ့ဘာတွေလုပ် ဆောင်သွားတယ်ဆိုတာ မင်းတို့က သတိမထားမိ ဘူးလား’

နံပါတ်တစ်က ဤသို့ ရှင်းပြလိုက်၏။

‘ဒီလိုပါ ဝန်မင်း... ကျွန်တော်မျိုးတို့ သတင်းပို့တဲ့အချိန် ထိ ပေါင်ချင်းထန်းက အဆောင်ထဲက ထွက်မလာသေးပါဘူး’

ကို.ဟိုင်၏ မျက်နှာ လေးနက် တည်ကြည် လာလေတော့သည်။

သူက စကားမပြောဘဲ စဉ်းစားနေ၏။

တစ်ခဏကြာသောအခါ...

သူက ခေါင်းကို ဆတ်ခနဲ မော့ကြည့် လိုက်လေတော့သည်။

‘နံပါတ်တစ်...’

နံပါတ်တစ်က ဦးညွတ်လိုက်သည်။

‘အမိန့်ရှိပါ ဝန်မင်း’

ကို့ဟိုင်က သူ့အား စိုက်ကြည့်ကာ...

‘မင်း သေသေချာချာ နားတောင်ပါ၊ မင်းအဖွဲ့ထဲက လူတစ်ယောက်ကို လွှတ်လိုက်ပါ ပေါင်ချင်းထန်း ထွက်မလာမချင်း စောင့်နေပါ’

နံပါတ်တစ်က ထပ်မံ ဦးညွတ်လိုက်၏။

‘မှန်လှပါ ဝန်မင်း’

ကို့ဟိုင်က ဆက်၍ မှာကြားလိုက်သည်။

‘သူ အဆောင်ထဲက ထွက်လာတဲ့ အခါ လက်ထဲမှာ ဘာတွေပါလာသလဲဆိုတာ သေချာစောင့်ကြည့်ပါ’

နံပါတ်တစ်က ဦးညွတ်လိုက်၏။

‘မှန်လှပါ ဝန်မင်း’

ကို့ဟိုင်က ဦးညွတ်ကြည့်လေးနက်သော မျက်နှာထားဖြင့်....

‘အကယ်၍ သူ့လက်ထဲမှာ မှတ်တမ်းပါလာသည်ဖြစ်စေ၊ စာရွက်စာတမ်း ပါလာသည်ဖြစ်စေ သူ့လက်ထဲက ဘယ်လိုနည်းနဲ့ပဲဖြစ်ဖြစ် ရအောင် ယူခဲ့ပါ’

နံပါတ်တစ်က တုံ့ဆိုင်းဆိုင်း ဖြစ်နေ၏။

ကို့ဟိုင်က ‘မျက်မှောင်ကုတ် ကြည့်လိုက် လေတော့သည်’

‘ဘာလဲ မင်းက သူ့ကို ကြောက်နုလို့လား’

နံပါတ်တစ်က ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

‘ပေါင်ချင်းထန်းကို မကြောက်ပါဘူး၊ ဒါပေမယ့်...မှတ်တမ်းစာအုပ်ကို လုယူတယ်ဆိုရင် သေဒဏ်သင့် ခံရမှာမို့ပါ...’

ကို့ဟိုင်က တည်ကြည်သော မျက်နှာထားဖြင့်....

‘ဒီကိစ္စပူပူပါနဲ့ ငါတစ်ယောက်လုံးရှိတယ်၊ မင်းတို့အတွက် တာဝန်ယူတယ်’

သူက စကားဆက်ဆိုက်သည်။

‘အေး...မင်းတို့က သူ့လက်ထဲက ပစ္စည်းကို လုယူနိုင်ခဲ့မယ်ဆိုရင် မင်းတို့ကို ရွှေငါးဆယ်သားစီ ပေးမယ်’

နံပါတ်တစ်က ဟန်မူဆူ ပြောင်းလွဲသွားလေသည်။

သူက ရင်ကော့လိုက်သည်။
'စိတ်ချပါ ဝန်မင်း'

ကိုဟိုင်က လက်တစ်ချက် ဝှေ့ယမ်းပြလိုက်လေစော့သည်။

'သွားတော့ ဒီကိစ္စကို အမြန်ဆုံးဆောင်ရွက်ပါ'
နံပါတ်တစ်က ခြေလှမ်းသုတ်သုတ်ဖြင့် ထွက်ခွာသွားလေတော့သည်။

* * *

နေလုံးကြီးက ပျောက်ကွယ်သွားပြီ ဖြစ်ပါလေစော့သည်။

အမှောင်ထုက လေးဖက်လေးတန်မှ ချင်းနင်းဝင်ရောက်လာလေသည်။

နန်းစဉ်မျိုးဆက် မှတ်တမ်းဆောင်၏ ပတ်ဝန်းကျင်ထစ်ခဲလုံးတင် ကိုဟိုင်၏ ကြေးစားလက်မရွံ့ သမားများက ကိုယ်ဆောင်ပျောက်ကာ ခိုင်းရံထားလေသည်။

သူတို့သည် ဤကဲ့သို့ ခိုင်းရံထားခြင်းမှာ နေမဝင်ကတည်းကဖြစ်၏။

ယခုအချိန်ထိတိုင်အောင်....

ပေါင်ချင်းထန်းက ထွက်လာခြင်း မရှိသေးပါချေ။

နံပါတ်တစ်က စောင့်ရင်း စိတ်မရွည်နိုင်တော့ပါချေ။

'ဒီလူက အခုချိန်ထိ ထွက်မလာသေးဘူး၊ အထဲမှာ သေများ သေနေပြီလား'

နံပါတ်နှစ်က....

'ရှူး...တိုးတိုး ဟိုမှာ လူလာနေတယ်'

သူက ပြောရင်း အအောင်ထဲသို့ ဝင်သည့်လမ်းအား လက်ညှိုးညွှန်ပြလိုက်သည်။

နံပါတ်တစ်က လှမ်းကြည့်လိုက်၏။

ပေါင်ချင်းထန်း၏ ကိုယ်ရံတော်များ ဖြစ်ကြသော ကျန်ကျောင်းနှင့် ချိုဟူတို့အား မြင်တွေ့လိုက်ရသည်။

သူ၏ ရင်ထဲ၌ လေးလံလာမိလေသည်။

သူတို့သည် ကျန်ကျောင်းနှင့် ချိုဟူတို့အား တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ခြင်း ပြုခဲ့သေးပါ။

၉၂ ဘုန်းကြွယ်

သို့သော်....

ထိုလူနှစ်ယောက်၏ တိုက်ခိုက်မှု စွမ်းရည်ကို ကောင်းစွာ သိထားကြလေသည်။

ထိုလူနှစ်ယောက်ထောက်လာခဲ့ပါလျှင် မိမိတို့အတွက်မလွယ် ကူကြောင်း သိရှိလိုက်၏။

ယင်းအချိန်...

ကျန်ကျောင်းနှင့် ချိုဟူကဲ့သည် အဆောင်၏ တံခါးပိတ် ရောက်လာလေသည်။

ကျန်ကျောင်းက....

ဤသို့ အော်ခေါ်လိုက်၏။

‘တရားသူကြီးမင်း’

သူ၏ ခေါ်သံဆုံးသွားသည်နှင့် အဆောင်တံခါးပွင့်သွား လေသည်။

ပေါင်ချင်းထန်းက အဆောင်ထဲမှ လှမ်းထွက်လာလေ သည်။

သူ၏ မျက်နှာတစ်ခုလုံးမှာ ကြည်ကြည်လင်လင် ဖြစ်နေ ခြင်းကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

ကျန်ကျောင်းက ဦးညွှတ်လိုက်၏။

‘တရားသူကြီးမင်း မနက်ကတည်းက ဒီကို ထွက်သွားတာ ခုချိန်ထိ ပြန်မရောက်သေးလို့ ကျန်တော်မျိုးတို့က စိတ်ပူပြီး လိုက်လာတာပါ’

ပေါင်ချင်းထန်းက လေပူစာစချက် မှတ်ထုတ်လိုက်ပြီး....

‘အင်း....ကျွန်ုပ်လဲ မှတ်တမ်းတွေ ဖတ်ကောင်းကောင်းနဲ့ ဖတ်နေတာ အချိန်ကုန်မှန်းမသိ ကုန်သွားခဲ့ပါတယ်’

ကျန်ကျောင်းက သူ့အား ကြည့်လိုက်သည်။

‘အခု ပြန်ကြမယ် မဟုတ်လား တရားသူကြီးမင်း’ ပေါင်ချင်းထန်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘အေး....ပြန်မယ်’

ချိုဟူက သူ့အား ကြည့်လိုက်သည်။

‘ဒါနဲ့ တရားသူကြီးမင်းဆီမှာ ဘာမှမပါလာပါလား’ ပေါင်ချင်းထန်းက မိမိ၏ ဦးခေါင်းကို လက်ညှိုးဖြင့် ထောက်ပြလိုက်သည်။

‘ငါသိချင်တဲ့ အချက်တွေ အားလုံးမှတ်ထားပြီး ၊ ဒီထဲ မှတ်တမ်းကို မယူတာဘဲ ကောင်းတယ်၊ တစ်စုံတစ်ခု ပျောက်ဆုံးသွားရင် ကြီးလေးတဲ့ အပြစ်ခံရလိမ့်မယ်’

ချိုဟူက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ကောင်းပါတယ် ဒါမှ ဘယ်သူမှ လာလုယူလို့မှမရ မှာ....’

ပေါင်ချင်းထန်းက ကျေနပ်စွာ ပြုံးလိုက်သည်။

‘မှန်တာပေါ့ကွာ’

သူက အဆောင်တံခါးသော့ကို ခတ်ကာ သော့ထဲအား ချို့ဟူ၏ အလက်ထဲသို့ ပေးအပ်လိုက်သည်။

‘ကျွန်ုပ် ကျန်ကျောင်းတို့နှင့် ပြန်နှင့်မယ်၊ အသင်က သော့ ထဲကို အဆောင်မှူးလက်ထဲ အပ်ပြီးမှ ပြန်လာခဲ့ပါ’

ထို့နောက်....

ပေါင်ချင်းထန်းနှင့် ကျန်ကျောင်းတို့က အဆောင်ရှေ့မှ ထွက်ခွာသွားကြလေသည်။

ချို့ဟူကမူ အဆောင်မှူးထံသို့ သော့ထဲကို သွားဆက် အပ်နှံပြီးမှ ပေါင်ချင်းထန်းတို့ ထံသို့ ပြေးလွှားလိုက်သွား လေသည်။

သူတို့သုံးယောက်မြင်ကွင်းမှ ပျောက်ကွယ်သွားသောအခါ နံပါတ်တစ်က လေပူတစ်ခုက မှတ်ထုတ်လိုက်သည်။

‘တော်ပါသေးရဲ့...တရားသူကြီးက ဘာမှယူမလာလို့ပေါ့’ နံပါတ်နှစ်က မျက်မှောင်ကုတ်လိုက်သည်။

‘ဒါပေမယ့် သူက ဦးခေါင်းထဲမှာ မှတ်သွားတယ်လို့ ပြောတာ အသင်မကြားဘူးလား’

နံပါတ်တစ်က ခေါင်းညှိတ်လိုက်၏။

‘ကြားပါတယ်...သူ ခေါင်းထဲမှာ မှတ်သွားတာကို ကျွန်ုပ် တို့က ဘာတတ်နိုင်မှာလဲ’

နံပါတ်နှစ်က တွေ့ဝေသွားမိလေသည်။

‘ဒါလဲ ဟုတ်ပါတယ်’

နံပါတ်တစ်က အဖွဲ့သားများ အားလုံးကို လက်တစ်ချက် ရှေ့ယမ်းပြလိုက်သည်။

‘ကဲ...ကျွန်ုပ်တို့ အားလုံး ဝန်မင်းဝီကို အမြန်သွားကြ မယ်၊ အခုလောက်ဆိုရင် ဝန်မင်းက မြေခွေလာက်ပြီ’

ထို့နောက် သူတို့အားလုံး ယင်းနေရာမှ ပြေးလွှားပျောက် ကွယ်သွားကြလေတော့သည်။

ဤအမှုကို မိမိက စတင်ရုံးတင်၍ စစ်ဆေးနိုင်ရန် အချက်
အလက်များ ရရှိထားသော်လည်း တရားခံအဖြစ် ရုံးတင်စစ်
ဆေးရမည့် လူများမှာ တစ်တရားခံသည် လက်ရှိဩဇာအာ
ဏာအလွန်ရှိသော အတွင်းဝန်မင်း ကို ဟိုင်ဖြစ်သည်။

ဒုတိယတရားခံမှာ ဧကရာဇ် ဘုရင်မင်း၏ မယ်တော်ဖြစ်
သည်။

တတိယတရားခံမှာ လက်ရှိ ဧကရာဇ်ဘုရင်ဖြစ်သည်။

ဧကရာဇ်ဘုရင်၏ အပြစ်မှာ မိမိအားမွေးဖွားသော မိခင်
အရင်းကို ပစ်ငယ်ကာ မိခင်အား လုပ်ကြံခဲ့သော မြောက်
နန်းစံပယ်တော်အား မိခင်ရင်းဟု အသိအမှတ် ပြုထားခြင်း
ပင်....

သို့သော်....

ဧကရာဇ်ဘုရင်သည် အခင်းဖြစ်ပွားသော အချိန်တွင်
မွေးကင်းစ အရွယ်သာဖြစ်သောကြောင့် ဤအကြံအစည်ကို
လုံးဝမသိခဲ့ရှာပါချေ။

ထို့ကြောင့် သူ့အား တရားခံစာရင်းမှ အလိုအလျောက်
ဖယ်ဖျက်ပြီး ဖြစ်နေလေသည်။

ယခု....

ပေါင်ချင်းထန်းသည် အလွန်အရေးကြီးသော ပြဿနာ
တင်ရုံနှင့် ရင်ဆိုင်နေရသည်မှာ ဧကရာဇ်ဘုရင်က မိမိအပေါ်
ပြည့်အဝ ယုံကြည်ရန်သာဖြစ်သည်။

၁၀၂။

ခရေပန်း ကျေးရွာသို့

ပေါင်ချင်းထန်းသည် မိမိ၏ရုံးတော်သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိ
လာသောအခါ ဦးခေါင်းထဲတွင် မှတ်သားထားသော အချက်
အလက်များကို စာရွက်ပေါ်သို့ ပြန်လည်ရေးချ လိုက်လေ
သည်။

သူသည် လွန်ခဲ့သော တစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ်က ဖြစ်ပျက်ခဲ့သော
နန်းတွင်းမှတ်တမ်းများကို ဖတ်ရှုပြီးသေချာစွာ စမ်းစစ်လိုက်
သည့်အခါ ရှန်းရှန်းကျေးရွာမှ မျက်မမြင် အမျိုးသမီးကြီး
တိုင်ကြားခဲ့သော အမှုမှာ မှန်ကန်နေကြောင်း တွေ့ရလိုက်ရ
သည်။

ကေရာဇ်ဘုရင်က အယုံကြည်မရှိပါလျှင် သူက ထိုအမှုကို စစ်ဆေးပိုင်ခွင့် လုံးဝရရှိတော့မည် ခဟုတ်ပါ။

ထို့ကြောင့် လက်ရှိ ယခုလုပ်ဆောင်ရမည့် အရေးအကြီးဆုံးအလုပ်မှာ ကေရာဇ်ဘုရင်က မိမိအားပင် စိတ်ချယုံကြည်ရန်သာဖြစ်သည်။

ကေရာဇ်ဘုရင်က စိတ်ချယုံကြည်ရန်မှာလည်း ခိုင်လုံသော အထောက်အထား ပြနိုင်ရပေမည်။

ထို့ကြောင့် သူက နန်းတွင်းသမားတော်ကြီး ချန်းထိုက်အိတ်သို့ သွားရောက်ရန်ဖြစ်သည်။

ချန်းထိုက်အိတ်၏ မှတ်တမ်းအရ လွန်ခဲ့သော တစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ်က ကျန်းမာရေးကို အကြောင်းပြကာ အနားယူသွားခဲ့လေသည်။

သူသည် ဟိုပိုင်နယ် ရေပန်းကျေးရွာတွင် နေထိုင်ကြောင်း မှတ်တမ်းအတွင်း၌ ဖော်ပြထားလေသည်။

သို့ရာတွင် ပေါင်ချင်းထန်းက ဝိုးရိမ်သောအချက်တစ်ချက် ရှိနေသေးသည်။

ထိုအချက်မှာ ချန်းထိုက်အိတ်က နန်းတော်မှ အနားယူသွားခဲ့သည်မှာ တစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ်လုံးလုံး ကြာခဲ့လေပြီ။

ထို့ကြောင့် ချန်းထိုက်အိတ်က အသက်ရှင်လျက် ကျန်ရစ်နေပါဦးမည်လော။

မည်သို့ဆိုစေ....

သူက ခရေပန်းကျေးရွာသို့ မဖြစ်မနေ သွားရောက်၍ ချန်းထိုက်အိတ်နှင့် တွေ့ဆုံရန် ကြိုးစားရပေတော့မည်။

သူက ယင်းသို့ စဉ်းစားမိလိုက်သည်နှင့် ချိုဟူအားရုံးတော်၌ ထားခဲ့ပြီး ကျန်ကျောင်းနှင့် အတူ ယွက်ခဲ့ကြလေတော့သည်။

* * *

အတွင်းဝန်မင်း ကိုဟိုင်....

အတွင်းဝန်မင်း ကိုဟိုင်သည် ဉာဏ်ပညာ ပြည့်စုံသော လူတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် သူက လွန်ခဲ့သော တစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ်တုန်းက မိမိတို့၏ အမှုအခင်းကို သိရှိနေမည့် နန်းတော်ဝန်ထမ်းများအား ပြန်လည်စဉ်းစား နေလေသည်။

ရုတ်တရက် သူက သမားတော်ကြီး ချန်းထိုက်အိအား သတိရလိုက်မိလေသည်။

ဤအမှုတွင် ချန်းထိုက်အိသည် အလွန်အရေးကြီးသော သက်သေခံ တစ်ယောက်အဖြစ် ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။

သို့သော် အချိန်ကာလ တစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ်တိုင်တိုင် ရှိခဲ့ပြီ ဖြစ်သောကြောင့် ချန်းထိုက်အိက အသက်ရှင်လျက် ရှိဦးမည် လော။

သို့သော် မည်သို့ဆိုစေ ခုအခါတွင် ချန်းထိုက်အိမှာ အသက်ရှင်လျက် ရှိနေခဲ့ပါလျှင် မိမိအတွက်များစွာ အန္တရာယ် ပေးလာနိုင်ကြောင်း ဆင်ခြင်သုံးသပ်မိသည်။

ထို့ကြောင့်....

ခရေပန်းကျေးရွာသို့ မိမိ၏ လူယုံတော်များကို အမြန်ဆုံး ဝေလွှတ်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်တော့သည်။

သူက ချက်ချင်းပင် မိမိ၏ လူယုံတော် နံပါတ်တစ်နှင့် နံပါတ်နှစ်တို့အား ဆင့်ခေါ်လိုက်သည်။

နံပါတ်တစ်နှင့် နံပါတ်နှစ်တို့ကလည်း ချက်ချင်းပင် သူ့ ရှေ့မှောက်သို့ ရောက်ရှိလာကြလေသည်။

သူက တိုတိုတုတ်တုတ်ပင် အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

‘အဆင်ထို ဟိုပိုင်နယ် ခရေပန်းကျေးရွာကို သွားပါ။ အဲဒီမှာ သမားတော်ကြီး ချန်းထိုက်အိဆိုတဲ့လူ ရှိတယ်။ သူ့ကို တွေ့ရင် သတ်ပစ်လိုက်ကြ....’

နံပါတ်တစ်နှင့် နံပါတ်နှစ်တို့သည် သူ၏အမိန့်ကို ရရှိလိုက် သည်နှင့် မဆိုင်းမတွံပင် ခရီးထွက်ခဲ့ ကြလေတော့သည်။

* * *

ငါးရက်....

ငါးရက်ခန့် အချိန်ကြာသောအခါ ခရေပန်းကျေးရွာသို့ ဗေဒင်ဆရာတစ်ယောက်နှင့် တပည့်တစ်ယောက် ရောက်ရှိလာ လေသည်။

ခရေပန်းကျေးရွာသည် အိမ်ခြေတစ်ရာခန့်ပင် မပြည့်သော ရွာကလေးတစ်ရွာဖြစ်သည်။

ရွာထဲသို့ မလာစဖူး ဗေဒင်ဆရာတစ်ယောက် ရောက်ရှိ လာခြင်းကို တွေ့မြင်ရသောကြောင့် အားလုံးက စိတ်ဝင်စား ကျန်ကြသည်။

ရွာသူရွာသားများတို့သည် ဗေဒင်ဆရာထံသို့ လာရောက် ချီ ဗေဒင်မေးကြလေသည်။

ဗေဒင်ဆရာနှင့် တပည့်ဖြစ်သူတို့မှာ ပေါင်ချင်းထန်းနှင့် ကျန်ကျောင်းတို့ပင်ဖြစ်သည်။

ပေါင်ချင်းထန်းသည် တရားစီရင်သော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်ဖြစ်ရာ ပညာမျိုးစုံ တတ်မြောက်ထားလေသည်။

ကြွယ်တာရာ၊ နက္ခတ်၊ ဗေဒင်စသည့် ပညာများကို စောင်းစွာ တတ်မြောက်ထားသောကြောင့် ရွာသူရွာသားများက အလွန်သဘော ကျကျန်ကြလေသည်။

ပေါင်ချင်းထန်းက ဗေဒင်ဟောရင်းမှ ချိန်းထိုက်အိမ် အကြောင်းကို မသိမသာ စုံစမ်းလေသည်။

သူသည် အလွန်စပ်စုတတ်သော အမျိုးသမီးတစ်ယောက်အား ဗေဒင်ဟောရင်းမှ...

‘ဪ...ဒါနဲ့ သည်ရွာမှာ သမားတော်ကြီးများ ရှိပါသလားဗျာ’

ဟု မေးလိုက်သည်။

ထိုအမျိုးသမီးက ခေါင်းညိတ် လိုက်သည်။

‘ရှိပါတယ် ဒါပေမယ့်သူက သမားတော်ကြီး တစ်အနားယူခဲ့တာကြာပါပြီ။ ဆရာက ဘာလုပ်မလို့လဲ’

ပေါင်ချင်းထန်းက ပြုံးပြလိုက်သည်။

‘ဘာမှမလုပ်ပါဘူး ကျုပ်ကံ တစ်ရွာဝင် တစ်ရွာထွက် ဗေဒင်ဟောခဲ့ရတော့ ခြေထောက်ကနာနေလို့ သွားပြမလို့ပါ’

အမျိုးသမီးက....

‘သည်လောက်ဆိုရင် သူကြည့်ချင် ကြည့်ပေးမှာပေါ့လေ’

ပေါင်ချင်းထန်းက အလိုက်သင့် မေးလိုက်လေသည်။

‘သူက ဆေးကုသမှုအတတ်ပညာ ထူးချွန်သားဟင်’

အမျိုးသမီးက....

‘အို...ဘယ်လို ပြောလိုက်တာလဲ ရှင်၊ တစ်ချိန်တုန်းက သူဟာ နေပြည်တော်မှာတောင် သမားတော်ကြီး တာဝန် ထမ်းဆောင်နေခဲ့တာရှင်’

ပေါင်ချင်းထန်းက ခေါင်း တညိတ်ညိတ်ဖြင့်...

‘နေပြည်တော်မှာတောင်မှ တာဝန် ထမ်းဆောင်ခဲ့တာဆိုရင် အတော်လေး ဆေးကုသမှု တော်လို့ပေါ့၊ ဒါနဲ့ သူ့အိမ်က ဘယ်မှာလဲ ခင်ဗျာ’

အမျိုးသမီးက ရှေ့သို့ ညွှန်ပြလိုက်သည်။

‘သည်လမ်းအတိုင်း တညိတ်ညိတ် လျှောက်သွားရင် ဆယ်လေးငါးအိမ်ကျော်တန်း ဖောက်ပါပြီ။ သမားတော်ကြီး ဖယ်မှာလဲလို့မေးရင် အရှုလုံးသိကြပါတယ်’

ပေါင်ချင်းထန်းက ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။

‘ဟုတ်ကဲ့...ကျေးဇူးတင်ပါတယ်’

သူက ကျန်ကျောင်းနှင့်အတူ ရွာလမ်းမှအဘိုင်းလျှောက်
ခဲ့လေသည်။

သူသည် မည်သူကိုမျှ မေးရန်မလိုခဲ့ပါ။

အကြောင်းမှာ ခြံဝန်းတစ်ခုခုရှုတွင် ချန်းထိုက်အိအား
ကြိမ်ကုလားထိုင်တစ်လုံးပေါ်တွင် ထိုင်၍ နေပူစာလှုံ့နုခြင်း
ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

ပေါင်ချင်းထန်းက ချန်းထိုက်အိအား တစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ်
လုံးလုံး မတွေ့မြင်ရသော်လည်း ချန်းထိုက်အိ၏ နဖူးပေါ်မှ
အသားဘုကြီးတစ်ခုကို တွေ့မြင်ရသဖြင့် ကောင်းစွာမှတ်မိ
လိုက်လေသည်။

သူက ခြံဝင်းတံခါးကိုတွန်းဖွင့်ကာ လှမ်းဝင်ခဲ့၏။

နေပူစာလှုံ့နုသော ချန်းထိုက်အိမှာ အသွန်ပင်အိုမင်းနေ
ပြီကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

ချန်းထိုက်အိက ပေါင်ချင်းထန်းအား တွေ့မြင်ရသော်
လည်း ကောင်းစွာ မမှတ်မိတော့ပါချေ။

ကျန်ကျောင်း၏လက်ထဲမှ အဝတ်ဆိုင်းဘုတ်ကို မြင်တွေ့
လိုက်ရသောကြောင့် ပေဒင်ဆရာဘစ်ယောက် ရောက်ရှိလာ
သည်ဟု ထင်မှတ်လိုက်သည်။

သူက လက်တစ်ချက် ဝှေ့ယမ်းပြလိုက်သည်။

‘ကျုပ်က ပေဒင်မတွက်ချင်ပါဘူး၊ ဒါကြောင့် ခင်ဗျား
တို့ ပြန်ထွက်သွားကြပါ’

ပေါင်ချင်းထန်းက သူ့ရှေ့သို့ လျှောက်သွားကာ မျက်
နှာချင်းဆိုင်၍ ကြိမ်ကုလားထိုင်တစ်လုံးပေါ်တွင် ထိုင်ချလိုက်
သည်။

ချန်းထိုက်အိက အနည်းငယ် အံ့ဩသွားကာ....

‘ကျုပ်ပြောနေတာ ခင်ဗျားတို့ မကြားဘူးထင်တယ်’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

ပေါင်ချင်းထန်းက ပြုံးပြလိုက်သည်။

‘ကြားပါတယ်လေ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားကို ကြည့်ရတာ
နဖူးပေါ်က ယင်းထိုင်သွေးကြောနေရာမှာ အမည်းရောင်
အငွေ့ အသက်တစ်ခု လှမ်းမိုးလာနေတာကို မြင်တွေ့ရလို့ စေ
တနာနဲ့ လာရောက် ပေဒင်ဟောပေးမိ တာပါ’

ချန်းထိုက်အိက ခေါင်းခါယမ်း လိုက်သည်။

‘မလိုပါဘူးလေ ဒါတွေဟာပေဒင်ဆရာများရဲ့အကြောင်း ပြချက် တွေပါ’

ပေါင်ချင်းထန်းက သက်ပြင်း ချလိုက်သည်။

‘ခက်တာပဲ ခင်ဗျားဟာ ကြီးကျယ်တဲ့ပြဿနာနဲ့ ရင်ဆိုင်ရ တော့မယ်ဗျာ ကျုပ်စကားကို နားမထောင်ရင် ဒုက္ခရောက် သွားနိုင်တယ်’

ချန်ထိုက်အိက ခေါင်းခါရမ်း လိုက်သည်။

‘သည်စကားတွေကို ခင်ဗျားက ရွာသူ ရွာသားတွေကိုပဲ ခြိမ်းခြောက်လို့ရမယ်၊ ကျုပ်က ခေါင်းရှိုတဲ့လူပါ သည်လို့ ခြိမ်းခြောက်လို့ မရပါဘူး’

ပေါင်ချင်းထန်းက ပြုံး၍ ထရပ်လိုက်သည်။

‘ကောင်းပါပြီ... ခင်ဗျားမယုံလဲ ကျုပ် မဟောရုံပါပဲ လေ’

သူက ချားနဲ့လှည့်လိုက်ပြီး ကျန်ကျောင်းအား လှည့် ကြည့်လိုက်၏။

‘ငါ့ထပ်ညှိဟောသည့်က အတကို ကြည့်ထား၊ သူဟာ လွန်ခဲ့တဲ့တစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ်တုန်းဆီက အမှုအခင်းတစ်ခုရဲ့ အနံ့ နှာနောက်ဆက်တွဲနဲ့ ကောင်းကောင်းကြီး ရင်ဆိုင်ရတော့ မယ်’

ကျန်ကျောင်းက ခေါင်းတစ်ချက်ညှိတ်ကာ....

‘ဟုတ်ပါတယ်၊ ခက်တာက လူတွေဟာ ပေဒင်ဆရာက စေတနာသန့်သန့်နဲ့ဟောပေးရင် လက်မခံကြဘူးလေ’

ချန်းထိုက်အိက သူတို့နှစ်ယောက် အပြန်အလှန်ပြောဆို နေသောစကားများအား ကြားရသောအခါ ရင်ထဲ၌ တစ် ချက်လှုပ်ရှားသွားလေသည်။

သူက ခြံမှလှမ်းထွက်ရန်ဟန်ပြင်နေသောပေဒင်ဆရာအား ကမန်းကတန်း ဟန့်တားလိုက်၏။

‘ပေဒင်ဆရာ နေပါဦးဗျာ’

ပေါင်ချင်းထန်းက လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

‘ဘာပြောချင်လို့လဲခင်ဗျာ’

ချန်းထိုက်အိက ကုလားထိုင်တစ်လုံးအား ညွှန်ပြလိုက် သည်။

‘ထိုင်ပါဦးခင်ဗျာ’

ပေါင်ချင်းထန်းက ထိုင်ချလိုက်ရ၏။

ချန်းထိုက်အိက သူတို့အား သေချာစွာ အကဲခတ်ကြည့် လိုက်လေသည်။

ထို့နောက် ဤသို့မေးလိုက်လေ၏။

‘ခင်ဗျား ခုနတုန်းက ဘာပြောသွားတာလဲ’
ပေါင်ချင်းထန်းက မျက်မှောင်ကုတ်လိုက်သည်။

‘ကျုပ် ဘာပြောလို့လဲ’
ချန်းထိုက်အိက ဤသို့ပြောလိုက်သည်။

‘စောစောက ခင်ဗျားပြောတဲ့စကားထဲမှာ လွန်ခဲ့တဲ့တစ်
ဆယ့်ရှစ်နှစ်တုန်းကဆိုတဲ့စကား ကြားလိုက်လို့ပါ’
ပေါင်ချင်းထန်းက နှုတ်ခမ်းတုန့်ရုံပြုံးလိုက်သည်။

‘ဪ... ဒါလား၊ ဟုတ်တယ်... ကျုပ်က ခင်ဗျားမျက်နှာ
ကို အကဲခတ်ကြည့်လိုက်တာနဲ့ ယင်းထိုင်နေရာမှ အမည်းရောင်
လွမ်းမိုးလာတာတွေရတာကြောင့် လွန်ခဲ့တဲ့တစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ်
တုန်းက ခင်ဗျားဟာ အများစုကဲ့သို့ပဲ ပြုခဲ့တဲ့အမှုအခင်း
တစ်ခုကြောင့် အချိန်မကြာမီ ဆိုးကျိုးအန္တရာယ်ရောက်လာ
လိမ့်မယ်လို့ အကဲခတ်မိပါတယ်’

ချန်းထိုက်အိမျက်နှာ ကွက်ခနဲပျက်သွားလေသည်။

သူက ပေါင်ချင်းထန်းအား အကဲခတ်ကြည့်လိုက်၏။

‘ခင်ဗျားက ဘယ်သူလဲ’

ပေါင်ချင်းထန်းက ပခုံးတစ်ချက်တုန့်လိုက်သည်။

‘ပေဒင်ဆရာပါ’

ချန်းထိုက်အိက ခေါင်းခါရမ်းလိုက်သည်။

‘ခင်ဗျားဟာ ပေဒင်ဆရာမဖြစ်နိုင်ပါဘူး၊ ကျုပ် စိတ်ထဲ
မှာ ခင်ဗျားကို မြင်ဖူးနေသလိုပါပဲ’

ပေါင်ချင်းထန်းက ပြုံးလိုက်သည်။

သူက အင်္ကျီအိတ်ထဲမှ ပဝါတစ်ထည်ကို ထုတ်ယူကာ
မျက်နှာပေါ်မှ မျက်နှာဖျက်ဆေးများကို သုတ်ပစ်လိုက်၏။

ချန်းထိုက်အိက ပြောင်းလဲလာသော ပေါင်ချင်းထန်း၏
မျက်နှာအား မြင်တွေ့လိုက်သောအခါပါးစပ်ဟောင်းလောင်း
ဖြစ်သွားမိသည်။

အတန်ကြာတော့မှ...

‘ပေါင်ချင်း... ထန်း’

ဟု လွှတ်ခနဲ အော်လိုက်မိသည်။

ပေါင်ချင်းထန်းက ပြုံးလိုက်သည်။

‘ဟုတ်ပါတယ် ကျုပ်က ပေါင်ချင်းထန်းပါ’

ချန်းထိုက်အိက သူ့အား မျက်မှောင်ကုတ်၍ စိုက်ကြည့်
လေသည်။

‘တရားသူကြီးမင်းက ကျုပ်ဆီကို ဘာကိုစွန့်ခွာရန်ရှိလာ
တာပါလဲ’

ပေါင်ချင်းထန်းကပြုံး၍ ...

‘လွန်ခဲ့တဲ့တစ်ဆယ် ရှစ်နှစ်တုန်းက နန်းတော်မှာ လျှို့ဝှက်လုပ်
ကြတဲ့အခါ အခင်းတစ်ခုဖြစ်ပွားခဲ့တယ်။ ကျွန်ုပ်က အဲဒါထဲမှာ
အတွက် လာခဲ့တာပါ’

ချန်းထိုက်အိက ရုတ်တရက် ထရပ်လိုက်၏။

‘သည်အမှုနဲ့ ကျွန်ုပ်ဟာ ဘာမှမပတ်သက်ပါဘူး။ ဘာကြောင့်
ကျွန်ုပ်ကို လာစစ်ဆေးရတာပါလဲ’

ပေါင်ချင်းထန်းက ကြိမ်ကုလားသိုင်ကို လှန်ပြလိုက်စေ
သည်။

‘ထိုင်ပါဦး သမားတော်ကြီးရယ် သည်ကိစ္စမှာ သမားတော်
ကြီး မပါဘူးလို့ ပြောမရပါဘူး’

ချန်းထိုက်အိက သူ့အား စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

‘သည်မှာ တရားသူကြီးမင်း ကျွန်ုပ်ကို အခုလို လာပြီး စွပ်စွဲ
တာ ဘယ်လိုအရေးကြောင့်လဲဆိုတာ ပြောပါဦး’

ပေါင်ချင်းထန်းက ဤသို့ ရှင်းပြလိုက်သည်။

‘လွန်ခဲ့တဲ့တစ်ဆယ်ရှစ်နှစ်တုန်းက နန်းတွင်းမှာ အမှုတစ်
ခု ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ အခု အဲဒီတရားလိုက ကျွန်ုပ်ဆီကို လာပြီး
အမှုပွင့်တိုင်ကြားပါတယ်။ သည်အမှုကို သမားတော်ကြီး
သိမှာပါလေ။ ကျွန်ုပ်က ရှင်းပြနေစရာ မလိုဘော့ ပါဘူး’

ချန်းထိုက်အိက သူ့အား မျက်မှောင်ကုတ်၍ ကြည့်
လိုက်သည်။

‘တရားသူကြီးမင်းက ဘာကိုသိချင်တာပါလဲ’

ပေါင်ချင်းထန်းက စေးဆေးတည်ငြိမ်သော လေသံဖြင့်

‘ရှင်းပါတယ်။ ကျွန်ုပ်က သမားတော်ကြီးဟာ လွန်ခဲ့တဲ့
တစ်ဆယ်ရှစ်နှစ်က သောင်နန်းစံ မိဖုရားနဲ့ မြောက်နန်းစံ
မိဖုရားတို့ရဲ့ ပိတ္တမြားရွှေကြုတ် နှစ်စုံတော်မူတဲ့ကိစ္စကို စစ်
ဆေးခဲ့သလားဆိုတာ သိချင်ပါတယ်’

ချန်းထိုက်အိက ခေါင်းညိတ် လိုက်သည်။

‘စစ်ဆေးခဲ့ပါတယ်’

ပေါင်ချင်းထန်းက သူ့အား စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

‘သမားတော်ကြီးစစ်ဆေးစဉ်က မြောက်နန်းစံမိဖုရားကြီး
မှာ သန္ဓေတည်တယ်ဆိုတာ မှန်သလား မမှန်ဘူးလား’

ချန်းထိုက်အိက ခေါင်းကို မြေးညှင်းစွာ ခါရမ်းလိုက်
သည်။

‘ကျွန်ုပ်မှာ ပြောခွင့်မရှိလို့ မပြောပါရ စေနဲ့’

ပေါင်ချင်းထန်းက ဤသို့ ပြောလိုက်လေသည်။

‘သည်ကိစ္စဟာ အခုအတော်လေး အရေးကြီးနေပါ
တယ်၊ သမားတော်ကြီးက ဘာကြောင့် မပြောနိုင်တာလဲ’

ချန်းထိုက်အိက ပါးစပ်ပိတ်ထားလိုက်သည်။

ပေါင်ချင်းထန်းက ဤသို့ ရှင်းပြလိုက်သည်။

‘သည်မှာ သမားတော်ကြီး ကျွန်ုပ် ရှင်းရှင်းပဲပြောပါ
တော့မယ်၊ တောင်နန်းစံမိဖုရားကြီးဟာ ခုချိန်ထိ သက်ရှိ
ထင်ရှားလျက် ရှိနေပါသေးတယ်၊ သူက အခု ကျွန်ုပ်ကိုအမှု
လာတိုင်ကြားတာကြောင့် အသင့်ဆီ လာခဲ့ရတာပါ၊ အမှန်
အတိုင်း ပြောစေချင်ပါတယ်’

ချန်းထိုက်အိက အံ့ဩသွားလေသည်။

‘ဟုတ်ရဲ့လား တောင်နန်းစံမိဖုရားကြီးဟာ အယ်ဆောင်
မှာ မိလင်းခံပြီး နတ်ရွာစံသွားတယ်လို့ ကြားသိပါ
တယ်’

ပေါင်ချင်းထန်းက ခေါင်းကို ပြေးညှင်းစွာ ခါရှမ်းလိုက်
သည်။

‘တောင်နန်းစံမိဖုရားကြီး သက်ရှိထင်ရှား ရှိနေသေးတယ်
ဆိုတာ ခင်ဗျား ယုံစေချင်ပါတယ်’

သူက တောင်နန်းစံမိဖုရားကြီးက ရှေ့ဆံ့ဆိုးပြု၍ အမှု
တိုင်ကြားခဲ့ခြင်းအကြောင်းကို အလုံးစုံ ပြန်လည်ပြောပြလိုက်
လေသည်။

ချန်းထိုက်အိက သူ၏ စကားများကို နားထောင်ရင်း
စိတ်လှုပ်ရှား လာလေသည်။

‘တရားသူကြီးမင်း ခင်ဗျားတကယ် ပြောနေတာလား
စင်’

ပေါင်ချင်းထန်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ကျွန်ုပ်က မမှန်တာ မပြော့တတ်ပါဘူး’

ချန်းထိုက်အိက....

‘သည်ကိစ္စကို ကေရာဇ်မင်းက သိသွားပြီလား’

ပေါင်ချင်းထန်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘သိသွားပါပြီ ဒါပေမယ့် သည်အမှုဟာ ခိုင်လုံတဲ့
အထောက်အထားမရှိဘဲ ကေရာဇ်ဘုရင်က ဘယ်လိုမယုံကြည်
လို့မရပါဘူး’

ချန်းထိုက်အိက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ကျွန်ုပ်နားလည်ပါပြီ၊ ဘုရားသူကြီးမင်းက ခိုင်လုံတဲ့ ဘုရား
သေကို ရှာဖွေနေတာပေါ့ဟုတ်လား’

ပေါင်ချင်းထန်းက ခေါင်းညိတ် လိုက်သည်။

‘ဟုတ်ပါတယ် လောလောဆယ်သက်မဲ့ပစ္စည်း အထောက်
အထားတွေပဲ ရရှိပါသေးတယ်၊ ဖွင့်ဟပြောဆိုနိုင်တဲ့ လူသက်
သေ မရသေးတာကြောင့် သမားတော်ကြီးဆီ လာခဲ့ရတာ
ပါ’

ချန်းထိုက်အိက သူ့အား စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

‘အသင်ကကျွန်ုပ်ကို နန်းတော်ကိုခေါ် သွားပြီး သက်သေ
အဖြစ် တင်ပြမလို့ပေါ့ဟုတ်လား’

ပေါင်ချင်းထန်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်ပါတယ်’

ချန်းထိုက်အိက ခေါင်းခါရမ်းလိုက်သည်။

‘ကျွန်ုပ်လိုက်လို့ မဖြစ်ပါဘူး’

ပေါင်ချင်းထန်းက မျက်မှောင်ကုတ် လိုက်သည်။

‘သာဖြစ် လို့လဲ’

ချန်းထိုက်အိက သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်လေသည်။

‘နှစ်ပေါင်းအတော်ကြာလှပြီပဲ၊ ကျွန်ုပ်ရဲ့စကားကို ဘယ်
သူက ယုံမယ်တဲ့လဲ၊ နောက်ပြီး အတွင်းဝန်မင်း ကို ဟိုင်ဇွာ
ဘယ်လောက် ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ လူဆိုတာ အသင်လို့
သိပါတယ်၊ ကျွန်ုပ် နန်းတော်ကိုရောက်တာနဲ့ သူက သတ်ပစ်
လိုက်မယ်’

ပေါင်ချင်းထန်းက ခေါင်းကို ဖြေးညှင်းစွာ ခါရမ်းလိုက်
သည်။

‘သည့်အတွက် မစိုးရိမ်ပါနဲ့လေ၊ အသင်ရဲ့ အသက်လျှို့ဝှက်
ရေးအတွက် ကျွန်ုပ် တာဝန်ယူပါတယ်’

ချန်းထိုက်အိက ခေါင်းကို ဖြေးညှင်းစွာ ခါရမ်းလိုက်၏။

‘သည်ကိုစွဲ မလွယ်ပါဘူးတရားသူကြီးမင်း၊ ဘယ်လောက်
ပဲ ကြိုးစား ကြိုးစား မဖြစ်နိုင်ပါဘူး’

ပေါင်ချင်းထန်းက မျက်မှောင်ကုတ် လိုက်သည်။

‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’

ချန်းထိုက်အိက သူ့အား ကြည့်လိုက်သည်။

‘တရားသူကြီးမင်းပဲ စဉ်းစားကြည့်ပါဦး၊ အခုကေရာဇ်
မင်း ကျရင်ဟာ မြောက်နန်းစံမိဖုရားကို မယ်တော်အရင်းလို
သိထားတာ နှစ်မနည်းတော့ပါဘူး၊ အခုမှသူဟာ မယ်တော်
မဟုတ်ဘူးလို့ပြောရင် ဘယ်မှာ ယုံကြည်မှာတဲ့လဲ’

ပေါင်ချင်းထန်းက ခေါင်းညိတ် လိုက်သည်။

‘ဒါကို ကျွန်ုပ်သိပါတယ်။ ဒါကြောင့် အသင့်ရဲ့ထွက်ခွာချက်ဟာ အမှုတစ်ခုလုံးကိုအမှန်တရားဖြစ်အောင် စွမ်းဆောင်နိုင်တာမို့ အသင့်ဆီကို ရောက်အောင် လာခဲ့တာပါပဲ’

ချန်းထိုက်အိသည် ပေါင်ချင်းထန်းက အမျိုးမျိုးနားချသော်လည်း ငြင်းပယ်နေလေသည်။

‘သည်မှာတရားသူကြီးမင်း အခုအခြေအနေဟာ ဆန်ကနေထမင်းဘဝရောက်နေမိပြီ။ မှားသည်ဖြစ်စေ မှန်သည်ဖြစ်စေ ပြီးခဲ့တဲ့ကိစ္စတွေကို တရားသူကြီးမင်းက ဘာကြောင့် ဒုက္ခရွာချင်ရတာလဲ။ သူတို့ဘာသာသူတို့ မျှော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နေကြစမ်းပါစေလား’

ပေါင်ချင်းထန်းက သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်သည်။

‘ဒီကိစ္စကို ကျွန်ုပ်တို့ တရားသူကြီးမင်း တစ်ယောက်ပီပီအမှန်ကို အမှန်အတိုင်း ထုတ်ဖော်ရမှာပဲ။ အမှားကို ပြုပြင်မှုအမှန်ဖြစ်တော့မှာပေါ့။ သမားတော်ကြီး ပြောသလိုသာ ဒီအတိုင်း ထားမယ်ဆိုရင် ခေတ်အဆက်ဆက်က မင်းတွေနဲ့ သမိုင်းကို မှတ်တမ်းတင်တဲ့နေရာမှာ ဒီကိစ္စဟာ အကြီးအကျယ် မှားယွင်းနေတဲ့ အမည်းစက်ကြီးတစ်ခု ဖြစ်မနေဘူးလား’

ချန်းထိုက်အိက ခေါင်းဆီသွင်သွင်ခါယမ်းလိုက်လေတော့သည်။

သူက တစ်စုံတစ်ခု ပြောရန် ပါးစပ်ပြင်လိုက်စဉ်...
ချွတ်တရက်....

နောက်လနီလဲကျဘူးလေသည်။

တစ်ဆက်တည်းမှာပင်....

ကျန်ကျောင်း၏ အသံက ထွက်ပေါ် လာလေတော့သည်။

‘မပြေးနဲ့’

သူက လက်ထဲမှ ဆိုင်းဘုတ်အဝတ်ကို ပစ်ချကာ ခြံဝင်းထဲမှ ပြေးထွက်သွား၏။

ပေါင်ချင်းထန်းက ချန်းထိုက်အိအား သေသေချာချာ ကြည့်လိုက်သောအခါ....

ချန်းထိုက်အိ၏ ဝမ်းဗိုက်ပေါ်၌ ခေးယေတစ်လက် စိုက်စင်နေခြင်းကို တွေ့မြင်လိုက်ရ၏။

ပေါင်ချင်းထန်းက ကမန်းကတန်း ပွေ့ချီကာ အိမ်ဘက်သို့ လှည့်၍....

‘အိမ်ထဲမှာ ဘယ်သူရှိလဲ ထွက်ခဲ့ကြပါ’

ဟု အော်ဟစ်လိုက်သည်။

သူ၏ အသံကြောင့် အသက်သုံးဆယ်ကျော်ခန့် ရှိသော အမျိုးသားတစ်ယောက်နှင့် အမျိုးသမီး တစ်ယောက်တို့က ပြေးထွက်လာလေသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်က ချန်းထိုက်အိမ်၏ အိမ်အပျက်အား မြင်တွေ့လိုက်သောအခါ ထိုတ်လန်သွားကြ၏။

‘ဟာ...အဖေ’

ဟု အမျိုးသားက အော်ဟစ်လိုက်သည်။

ပေါင်ချင်းထန်းက ထိုလူမှာ ချန်းထိုက်အိမ် သားဖြစ်ကြောင်း သိရှိလိုက်သည်။

‘မင်းက ဒီဒဏ်ရာကို ဆေးကုတတ်ခဲ့လား’

ထိုလူက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

‘ဟုတ်ကဲ့...နည်းနည်းပါးပါးတော့ ကုတတ်ပါတယ်’

သူက....

ယင်းသို့ပြောပြီး ချန်းထိုက်အိမ်အား ပွေ့ချီကာ အိမ်ထဲသို့ ဝင်သွား၏။

ပေါင်ချင်းထန်းကလည်း သူတို့နောက်သို့ လိုက်သွားရလေသည်။

* * *

ကျန်ကျောင်းက ခြံဝင်းထဲမှ ပြေးထွက်လိုက်မိသည်နှင့် လူနှစ်ယောက် ရှေ့ဆင့် နောက်ဆင့် ပြေးလွှားသွားနေခြင်းကို တွေ့မြင်လိုက်ရ၏။

သူက ထပ်ကြပ်မကွာ ပြေးလိုက်သွားလေသည်။

ရွာပြင်သို့ ရောက်သောအခါ ထိုနှစ်ယောက်က အသင့်ရပ်ထားသော မြင်းပေါ်သို့ ခုန်တက်လိုက် လေတော့သည်။

ကျန်ကျောင်းက စဉ်းစားမနေဘဲ စက်ထဲမှ ဓားဖြင့် ပစ်ပေါက်လိုက်လေသည်။

ထိုအခါ....

မြင်းပေါ်သို့ တက်ရန် ဟန်ပြင်နေသော လူနှစ်ယောက် အနက်လူတစ်ယောက်ကို ထိမှန်စိုက်ဝင်သွားကာ....

‘ဝုန်း...’

ဟူသော အသံနှင့်အတူ မြင်းပေါ်မှ ကျသွားလေတော့သည်။

ကျန်တစ်ယောက်က အဖော်ဖြစ်သူအား လှည့်ပင်မကြည့်နိုင်ဘဲ မြင်းကို အားကုန်မောင်းနှင်ကာ ပြေးလွှားသွားလေသည်။

ထိုအချိန်....

ဓားစိုက်ဝင်၍ ပြုတ်ကျသွားသော လူ၏ မြင်းကလည်း လန့်ဖျပ်ကာ ပြေးလွှားသွား၏။

ကျန်ကျောင်းက ဆဲက်မလိုက်နိုင်တော့ပါ။

သူက....

ဓားစိုက်ဝင်၍ လဲကျသေဆုံးနေသော လူအား တစ်ချက်ကြည့်လိုက်သည်။

ထို့နောက်....

ရွာသူရွာသားများ မြင်တွေ့သွားခြင်း မရှိခင်မှာ ထိုလူအား ချီမကာ တသွင်သွင်စီးဆင်းနေသော ချောင်းရေထဲသို့ ပစ်ချလိုက်လေတော့သည်။

* * *

ချန်းထိုက်အိမ်၏ သားသည် ဖခင်၏ဆေးကုသမှု ပညာကို သင်ကြား သားသောကြောင့် ကုသမှုပညာတွင် မာခလှပါ။

သူသည် အစွမ်းကုန် ကုသနေသဖြင့် ချန်းထိုက်အိမ် ပြန်လည်သတိရလာလေသည်။

သို့သော်....

အသက်ကြီးရင့်သူတစ်ယောက်ပီပီ အားအင်မှာ ချဲ့ညှိနေသည်။

သူက သတိရလာသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ပေါင်ချင်းထန်းအား ကြည့်ကာ စိတ်မကောင်းဟန်ဖြင့်....

‘တရားသူကြီးမင်း အသင်တွေ့မြင်တဲ့ အတိုင်းပါ။ ကျွန်ုပ်ဟာ အသင်တို့နောက်ကို လိုက်ဖို့ဆိုတာ လုံးဝမဖြစ်နိုင်တော့ပါဘူး’

ပေါင်ချင်းထန်းက ပြုံး၍ အားပေးစသား ပြောလိုက်သည်။

‘အသင်ရဲ့ သား ဆေးကုသမှုပညာဟာ အသင့်အတိုင်းပါပဲ။ အာမှ အားမဝယ်နဲ့ သူက အသင်အကောင်း ပကတိ ဖြစ်အောင် ကုသပေးနိုင်မှာပါ အားမဝယ်ပါနဲ့’

ချန်းထိုက်အိမ်....

ကျွန်ုပ်ဟာ သမားတော်ကြီးတစ်ယောက်ပါ။ ဒါကြောင့် ကျွန်ုပ်ရဲ့ အခြေအနေကို ကျွန်ုပ်သိပါတယ်'

အမှန်တင် ပေါင်ချင်းထန်းသည် ချန်းထိုက်အိကို အားပေးနေသည့်တိုင်အောင် အခြေအနေမှာ မလွယ်ကူလှကြောင်း နားလည်ထားလေသည်။

သူက သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်၏။

'အင်း...ဘယ်တတ်နိုင်မှာလဲလေ၊ ကံစီမံရာပေါ့ဗျာ'

ချန်းထိုက်အိက အနည်းငယ် အမောဖြေပြီးမှ...

'ကျွန်ုပ်ဟာ မကြာခင် လူ့လောကကို စွန့်ခွာရပါစော့မယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်ုပ်ဟာ အမှန်တရားအတွက် တတ်နိုင်သရွေ့ တရားသူကြီးမင်းကို ကူညီခဲ့ပါ့မယ်'

သူက သားဖြစ်သူဘက်သို့ မျက်လုံးဝေ ကြည့်ကာ...

'သား...အဖေ့အတွက် စုတ်တံနဲ့ စက္ကူယူပေးစမ်း'

ဟု အားယူ၍ ပြောလိုက်သည်။

ပေါင်ချင်းထန်းက ကျိတ်၍ ဝမ်းသာသွား၏။

ချန်းထိုက်အိသည် ဘုရင်ရှေ့မှောက်တွင် ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ စားဝင်၍ သက်သေမပြနိုင်သည့်တိုင်အောင် သူက အမှုအတွက် ဖြစ်ပျက်သမျှကို သိရှိထားသည့်အတိုင်း သံတော်ဦးတင်ရန်

စက္ကူပေါ်တွင် စာရေး၍ လျှောက်တင်တော့မည်ကို နားလည်ထား၏။

သူက အနည်းငယ် စိတ်သက်သာရာရရှိသွားကာ ကုလားထိုင်ပေါ်သို့ ထိုင်ချလိုက်သည်။

ထိုအချိန်...

ကျန်ကျောင်းက ပြန်လည် ရောက်ရှိ လာလေတော့သည်။

သူက ပေါင်ချင်းထန်း အနီးသို့ ကပ်ကာ အကျိုးအကြောင်း ပြောပြလိုက်လေသည်။

ပေါင်ချင်းထန်းက ရန်သူတစ်ယောက် လွတ်မြောက်သွားခြင်းသည် မိမိတို့အတွက် အန္တရာယ်များစွာ ကြုံတွေ့လာဦးမည်ဟု ခန့်မှန်းသိရှိလိုက်လေတော့သည်။

* * *

ထိုညဦး... ပေါင်ချင်းထန်းတို့သည် ချန်းထိုက်အိ၏ အိမ်၌ပင် တစ်ညတာ အိပ်စက်အနားယူခဲ့ကြရ၏။

ချန်းထိုက်အိသည် သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် ရပ်နားပြီး မိမိသိသမျှ
အချက်အလက် စုံစုံထင်လင်ကို ရေးသားထားပြီး ဖြစ်လေ
သည်။

မိုးလင်းလာသောအခါ ပေါင်ချင်းထန်းက ထိုစာကို
လက်ခံရရှိလေသည်။

ယင်းစာကို သဘိကြီးစွာဖြင့် သေးသျှာသျှာ သိမ်းဆည်း
ထားလိုက်၏။

ထို့နောက်....

သူတို့သည် နံနက်စာပင် မစားဘဲဘဲ ချန်းထိုက်အိတို့
အား နှုတ်ဆက်၍ ခရေပန်းကျေးရွာမှ ပြန်လည်ထွက်ခွာခဲ့ကြ
လေတော့သည်။

* * *

ညော်သည်စိမ်း

ပေါင်ချင်းထန်းတို့ ခရေပန်းကျေးရွာမှ ထွက်ခွာသွားပြီး
နောက် တစ်နေ့မှာပင် သမားတော်ကြီး ချန်းထိုက်အိမှာ
ကွယ်လွန်သွားခဲ့သည်။

ခရေပန်း ရွာသူရွာသားများတို့သည် သမားတော်ကြီး
ချန်းထိုက်အိ၏ စျာပနကို ကြေကွဲစမ်းနည်းစွာ ကူညီဆောင်
ရွက်ပေးကြလေသည်။

ဤသို့ဖြင့် ချန်းထိုက်အိ၏ စျာပနမှာ ဆောင်မြင်စွာ
ပြီးဆုံးသွားခဲ့လေသည်။

နောက်တစ်နေ့...

သမားတော်ကြီး ချန်းထိုက်အိမ် နေအိမ်သို့ ဧည့်သည် လူစိမ်းနှစ်ယောက်က ရောက်ရှိလာကြလေသည်။

ချန်းထိုက်အိမ်သား ချန်းထိုက်စုက ဧည့်သည်များအား ကောင်းမွန်စွာ ဧည့်ဝတ်ပြုကြလေသည်။

ဧည့်သည်များက ချန်းထိုက်အိမ် ကွယ်လွန်ကြောင်း သိရ သဖြင့် အလွန်ကြေကွဲ ဝမ်းနည်းကြောင်းနှင့် မိမိတို့မှာ ချန်း ထိုက်အိမ်၏ တပည့်များဖြစ်ကြောင်း ပြောပြလေသည်။

ချန်းထိုက်စုက ထိုဧည့်သည်နှစ်ယောက်အား ညစာကျွေး မှေး ဧည့်ခံပြီးသောအခါ ဖရုံယိုနှင့် ရေခန်းကြမ်းဖြင့် အချီ တည်းစေခဲ့သည်။

ဧည့်သည်တစ်ယောက်က ဤသို့ မေးလာလေသည်။

‘ဪ...ဒါနဲ့ တရားသူကြီးမင်း တစ်ယောက်များ ဒီကို ရောက်လာသေးသလားဟင်’

ချန်းထိုက်စုက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ရောက်လာပါအယ်’

ဧည့်သည်က သူ့အားပြုံး၍ မေးလိုက်သည်။

‘သမားတော်ကြီးနဲ့ တရားသူကြီးမင်းတို့ ဘာများပြော နေသိ ကြားသေးလဲဗျ’

ချန်းထိုက်စုက တော့ဝေသွားမိလေသည်။

‘ပြောတော့ ပြောနေကြတာပါပဲ၊ ဒါပေမယ့် ဘာတော့ ပြောနေကြမှန်းတော့ မသိပါဘူး’

ဧည့်သည်စိမ်း၏ မျက်နှာ ညှိုးနွမ်းသွားလေသည်။

‘အင်း...အဲဒါမှ အခက်ပဲဗျ’

ချန်းထိုက်စုက မျက်မှောင် ကုတ်လိုက်သည်။

‘ဘာဖြစ်လို့လဲဗျ’

ဧည့်သည်စိမ်းက သူ့အားတစ်ချက် အကဲခတ်ကြည့်ကာ...

‘အခု တရားသူကြီးမင်း သည်ကို ရောက်လာတာဟာ ကေရာဇ်ဘုရင်က လွတ်လိုက်တဲ့ ကိစ္စတစ်ခုကြောင့်ပါ၊ ဒါကိုမှ သမားတော်ကြီးဆီက အဖြေရမသွားဘူးဆိုရင် တရားသူကြီး မင်းတော့ ဒုက္ခပါပဲ’

ချန်းထိုက်စုက...

‘ဟုတ်လား...ဒါကြောင့် တရားသူကြီးမင်းက အဖေ့ကို နန်းတော်လိုက်ခဲ့ဖို့ ခေါ်သံကြားရပါတယ်၊ နောက်တော့ အဖေရုတ်တရက် လုပ်ကြံခံရတော့ မလိုက်နိုင်တော့ပါ’

ညွှန်သည်စိမ်းက သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်သည်။

‘အင်းလေ...ကံတရားပါပဲ၊ သမားတော်ကြီး သေဆုံး သွားတဲ့အတွက် ဘုရင်မင်းမြတ်က သိချင်တာတွေ သိမသွား ရလို့ စိတ်ကောင်းမှာ မဟုတ်ပါဘူး’

ချန်းထိုက်ဂူက တစ်စုံတစ်ခုကို ငုတ်ရလာသည်။

‘ဟာ...ကျုပ်တစ်ခု သတိရပြီ၊ အဖေက မလိုက်နိုင်တော့ ပေးဖို့ တရားပေးကြီးမင်း သိချင်တာတွေကို အဖေက စာရေး ပေးလိုက်တာ တွေ့ရပါတယ်’

ညွှန်သည်စိမ်းနှစ်ယောက်၏ မျက်နှာကွက်ခနဲ ပျက်သွား လေသည်။

သူတို့သည် အချင်းချင်း အပြန်အလှန် ကြည့်ကာထိုင်ရာ မှု ထရပ်လိုက်သည်။

‘ဒီလိုဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ကို ခွင့်ပြုပါဦး၊ ကျွန်တော်တို့ အမြန်ဆုံး ပြန်မှပြစ်မယ်ဗျ’

ချန်းထိုက်ဂူက...

‘ဟာ...မိုးချုပ်လှပ ပြီ၊ ဒီမှာ တစ်ညတည်းချိပြီး မနက် ကျမှ’

သူက ကောင်းငင်ဆုံးအောင် မပြောလိုက်နိုင်ပါ။

ညွှန်သည်စိမ်းနှစ်ယောက်သည် သူ့ရှေ့မှ လျှပ်တစ်ပြက် ပြေးလွှား ပျောက်ကွယ်သွားကြသည်။

သူက မျက်လုံးပွတ်၍ သေချာစွာ ကြည့်လိုက်လေသည်။

ထိုလူနှစ်ယောက်မှာ ရှတ်ခြည်းပင် ပျောက်ကွယ်သွား လေတော့သည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်လေသည်။

သူက ခေါင်းခါယမ်းရင်း သက်ပြင်းရှည်တစ်ချက် ချလိုက် မိလေတော့သည်။

ညွှန်သည်စိမ်း နှစ်ယောက်သည် ခရေပန်း ကျေးရွာနှင့် လီပေါင်းဆယ်လီ အကွာသို့ ရောက်ရှိနေပြီဖြစ်၏။

ဤနေရာသည် သေးငယ်သော ထောအုပ်တစ်ခု ဖြစ်လေ သည်။

သူတို့နှစ်ယောက် တောအုပ်ထဲသို့ ရောက်ရှိလာသည်နှင့် တွေ့အောင်ထဲမှ လူတစ်စုံ အလျှိုလျှို တွက်လာကြလေသည်။

စုစုပေါင်း ကိုးယောက်ဖြစ်၏။

ဤလူစုသည် အတွင်းဝန်မင်း ကို ဟိုင်၏ လက်မရွံ့ ဓား
တမားများ ဖြစ်ကြပေသည်။

နံပါတ်နှစ် သေဆုံးသွားပြီ ဖြစ်သောကြောင့် ယခု ကိုး
ယောက်သာ ကျန်ရစ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

အတွင်းဝန်မင်းကို ဟိုင်က မိမိ၏ လက်မရွံ့လက်ပါးစေ
အင်အားအကုန်လုံးကို စေလွှတ်လိုက်ခြင်းဖြင့် ဤဓားသမား
ကိုးယောက်မှာ အလွန်ကြီးသေးပြီး ပြင်းထန်သော လုပ်ကြံ
မှုကြီးတစ်ခု လုပ်ဆောင်နေကြောင်း ခန့်မှန်း သိရှိနိုင်လေ
သည်။

*

*

*

လူစုံများ စုဝေးလိုက်ပြီးချိန်တွင် နံပါတ်တစ် ခေါင်း
ဆောင်က ဤသို့အမိန့်ပေးလာ၏။

‘သွေးသောက်တို့—အလွန်အရေးကြီးတဲ့ စာရွက်စာတမ်း
တစ်ခုဟာ ပေါင်ချင်းထန်းရွဲ လက်ထပ်ပါသွားပြီ။ ကျွန်ုပ်တို့
တာဝန်က ဘယ်လိုနည်းနဲ့ပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီစာရွက် စာတမ်းကို

ကျွန်ုပ်တို့ကြမယ်။ အခုလောက်ဆိုရင် တရားသူကြီးမင်း နေပြည်
တော်ကို ရောက်ဖို့ သုံးရက်လောက်သုံးသေးတယ်။ ဒါကြောင့်
ကျွန်ုပ်တို့ သူ့နောက်ကို အမြန်ဆုံးလိုက်ကြရမှာပဲ’

လူအားလုံး ငြိမ်သက်စွာ နားစွင့်နေကြ၏။

နံပါတ်တစ်က စကားဆက်လိုက်၏။

‘ဒီကိစ္စ အောင်မြင်သွားပြီဆိုရင် ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး ရွှေ
အချိန် တစ်ဆယ်စီရကျရမယ်။ ဒါ့အပြင် နှစ်စဉ်ပေးနေတဲ့ ငွေ
ကြေးနှုန်းလဲ တိုးမြှင့်ပေးမယ်လို့ ပြောထားပါတယ်’

အားလုံးသော လူများ၏ မျက်နှာပေါ်တွင် လောဘ၏
အရိပ်အယောင်များ ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။

‘ပေါင်ချင်းထန်းကို ယတ်မယ်’

သူတို့သည် အားရပါးရ တစ်ပြိုင်နက် ဟစ်အော်လိုက်ကြ
လေတော့သည်။

*

*

ပေါင်ချင်းထန်းနှင့် ကျန်ကျောင်းတို့သည် ဟိုပိုင်နယ်မှ
ကျန်ကျော်လာပြီဖြစ်၏။

ပေါင်ချင်းထန်းသည် လမ်းခရီး၌ အန္တရာယ်တွေ့ကြုံလာ
လိမ့်မည်ဟု ကြိုတင်ခန့်မှန်း ခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

သူက မိမိမှာ နေပြည်တော်သို့ အမြန်ဆုံး ရောက်နိုင်မှုသာ
စိတ်အေးရမည်ဟု နားလည်ထားသည်။

ကျန်ကျောင်းတစ်ယောက်တည်းဆိုပါလျှင် နေပြည်တော်
သို့ စောစီးစွာရောက်ရှိနိုင်ပေမည်။

သို့သော် ပေါင်ချင်းထန်းသည် သိုင်းသမားတစ်ယောက်
မဟုတ်ပါ။

ထို့ပြင် မြင်းစီးကျမ်းကျင်သူလည်း မဟုတ်ပေ။

သူက လူနှစ်ယောက်ထမ်းသောဝေါစင်ဖြင့်သာ သွားလာ
နေခြင်းမှာ အကျင့်ပါနေလေသည်။

လူသားတို့သည် ခြေနှစ်ချောင်းသာရှိ၏။

ထို့ကြောင့် ခြေလေးချောင်းရှိသောမြင်းလောက် မှီခို
မတိုင်နိုင်ပါ။

၎င်းပြင် ပေါင်ချင်းထန်းသည် ကြုံရာနေရာတွင် အနား
မယူနိုင်ပါ။

သူသည် တည်းခိုခန်း၌သာ အနားယူလေ့ရှိသူဖြစ်၏။

သူက ယခုခရီးတွင်တာဝန်အရ ခရီးထွက်ခဲ့ခြင်းမဟုတ်ဘဲ
စိတ်ကဆိတ်ရပ်ဖျက်၍ ထွက်ခဲ့သဖြင့် သက်ဆိုင်ရာမြို့ပြအာဏာ
သားတို့ထံတွင် အကူအညီတောင်း၍ မရခဲ့ပါ။

ထို့ကြောင့် သည်း ကျန်ကျောင်း တစ်ယောက်တည်းသာ
လျှင် ပေါင်ချင်းထန်း၏လိုခြံရေးကိုသတိကြီးစွာဖြင့် တာဝန်
ယူနေရလေတော့သည်။

* * *

ယနေ့ ပေါင်ချင်းထန်းသည် ဟိပိုင်နယ်မှ ထွက်လာပြီး
အတန်ကြာသောအခါ မြို့ကလေးတစ်မြို့သို့ ရောက်ရှိလာလေ
သည်။

မိုးချုပ်ချိန်ရောက်ရှိနေပြီဖြစ်သောကြောင့် တည်းခိုခန်း
တစ်ခုတွင် ဝင်ရောက်တည်းခိုရလေသည်။

ကျန်ကျောင်းသည် သိုင်းသမားတစ်ယောက်ပီပီ အန္တရာယ်
၏အလွှာ အသက်ကို ခံစားသိရှိတတ်သူတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။

ယခုလည်း သူက တည်းခိုခန်းသို့ ရောက်ရှိသောအခါ
ထမ်းကိုအခန်းထဲသို့မှာယူစားသောက်ခဲ့၏။

ယင်းနောက် သူသည် လုံခြုံရေးအစီအစဉ်များကို
ယောက်တည်းရေးဆွဲနေလေသည်။

သူက အန္တရာယ်အငွေ့အသက်ခံစားနေမှုကို ပေါင်ချင်း
ထန်း မသိစေလိုပါချေ။

ထို့ကြောင့် သူက ဤသို့ပြောလိုက်၏။

‘တရားသူကြီးမင်း ခရီးပန်းလာလို့စောစောအိပ်ပါစေ
မနက်စောစော ခရီးဆက်ရဦးမယ် မဟုတ်လားခင်ဗျာ’

ပေါင်ချင်းထန်းက သူ့အား အကဲခတ်လိုက်သည်။

‘ငါ စော်စောအိပ်မှာပါ။ ဒါနဲ့ ဒီရက်များအတွင်းအသက်
အိပ်စက်တာ မတွေ့ရပါလား၊ ဘာလဲ့ အန္တရာယ်တွေ့ထားလို့
လား’

ကျန်ကျောင်းက ခေါင်းခါရမ်းလိုက်သည်။

‘ဒီလိုလဲမဟုတ်သေးပါဘူး တရားသူကြီးမင်း’

ပေါင်ချင်းထန်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

‘ဒါနဲ့ နေပြည်တော်ရောက်ဖို့ ဘယ်လောက် လိုသေးလဲ’

ကျန်ကျောင်းက ခေါင်းခါရမ်းလိုက်သည်။

‘မဝေးလှဘူးပါဘူး၊ တစ်နေ့နဲ့တစ်ညလောက်ပဲ
တော့တယ် တရားသူကြီးမင်း’

ခေါင်ချင်းထန်းက ခေါင်းညိတ်ကာ မျက်လွှာချထား
လိုက်လေသည်။

ကျန်ကျောင်းက စားပွဲပေါ်ရှိ ဆီမီးခွက်ကိုမူတ်၍ ငြိမ်း
ဆတ်ကာ ညလူဝတ်စုံကိုဝတ်ဆင်လိုက်၏။

ဦးခေါင်းကိုလည်း အနက်ရောင်ခေါင်းစွပ်တစ်ခုကို စွပ်
ထားလိုက်လေသည်။

ထို့နောက် အခန်းတံခါးကို သေချာစွာချကာ ပြတင်း
ပေါက်မှ ခုန်ထွက်လိုက်လေတော့သည်။

* * *

ညဉ့်နက်လှပြီဖြစ်သည်။

မြို့ကလေးတစ်မြို့လုံး တိတ်ဆိတ်နေသည်။

ဆိုင်များ၊ အိမ်များတွင် ထွန်းထားသောမီးများ ငြိမ်း
သွားကြသဖြင့် မြို့ကလေးတစ်မြို့လုံး မှောင်အတိကျနေလေ
သည်။

ကောင်းကင်ပေါ်၌ လကွေးလေးသည် စတင်ထွက်ပေါ်
လာနေလေပြီ။

ကျန်ကျောင်းက ပေါင်ချင်းထန်း နေထိုင်သောအခန်း
ပြတင်းပေါက်နှင့်နီးကပ်သောသစ်ပင်ဘစ်ပင်ပေါ်၌ ရောက်ရှိ
နေလေသည်။

သူ၏ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်တွင် ညဉ့်လူတစ်စုံကို ဝတ်ဆင်သွား
သောကြောင့် အမှောင်ထုနှင့်အတူ နစ်မြုပ်နေလေသည်။

‘ဒေါင်’

အုန်းမောင်းခေါက်သံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာ၏။

မရှေးမနှောင်းမှာပင်....

‘ကူ...ကူး...ကူး’

ဟူသောငှက်သံများ ထွက်ပေါ်လာခြင်းကို ကြားလိုက်ရ
လေသည်။

ကျန်ကျောင်း၏ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးမှာ တစ်ချက်တောင့်
တင်းသွားလေသည်။

ဤအသံသည် ရန်သူများ တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက်
အချက်ပေးနေကြခြင်း ဖြစ်ကြောင်း နားလည်ထားသည်။

သူ၏ မျက်လုံးအစုံက ပေါင်ချင်းထန်း၏ ပြတင်းပေါက်
တံခါးအား မျက်တောင်မခတ် စိုက်ကြည့်နေလေသည်။

ထိုအချိန် စားသောက်ဆိုင်၏ ခေါင်မိုးထက်တွင် လူရိပ်
တစ်ခု ရုတ်တရက် မြင်တွေ့လိုက်ရသည်။

ကျန်ကျောင်းက မိမိ၏လက်ထဲတွင် ဓားပါးလေးတစ်လက်
ကို ကိုင်ဆောင်ထားလိုက်လေသည်။

ယင်းအချိန်....

နောက်ထပ် လူရိပ်တစ်ခုကို မြင်တွေ့လိုက်ရပြန်လေသည်။

ပထမလူရိပ်သည် ပေါင်ချင်းထန်း၏ ပြတင်းပေါက်အား
လင်းနီတစ်ကောင်ကဲ့သို့ ခန္ဓာကိုယ်အား ဇောက်ထိုးဆွဲကာ
ချောင်းကြည့်လိုက်သည်။

ကျန်ကျောင်း၏ လက်တစ်ဖက် ဝှေ့ယမ်းလိုက်သည်။

‘ဝှစ်’

ဓားရောင်တစ်ချက် ဝင်းလက်သွား၏။

‘အား’

ပြတင်းပေါက်အား ချောင်းကြည့်နေသော လူမှာ စူးရှ
စွာ အော်ဟစ်ရင်း အောက်သို့ ပြုတ်ကျသွား၏။

ဒုတိယရောက်ရှိလာသော လူကပြတင်းပေါက်မှ လူ့အောက်
သို့ ပြုတ်ကျသွားခြင်းကို တွေ့မြင်လိုက်ရသည်နှင့် အခြေအနေ
မဟန်ကြောင်း သိရှိလိုက်သည်။

သို့သော် သူ၏ အသိနောက်ကျသွားခဲ့လေပြီ။

သူ၏ ရင်ဝဋ် ဓားပါးလေးတစ်လက်က ရုတ်တရက် နက် ရှိုင်းစွာ စိုက်ဝင်လာသည်ကို ခံစားလိုက်ရပြီး....

‘အင့်’

မသဲမကွဲ ညည်းညူသံနှင့် အတူ တလိမ့်ကောက်ကွေး ပြုတ်ကျသွားခဲ့လေသည်။

ထိုအချိန် ခေါင်မိုးပေါ်သို့ လူလေးယောက် ထပ်မံရောက် ရှိလာပြန်၏။

ကျန်ကျောင်း၏ ရင်ထဲ၌ တစ်ချက် လှုပ်ရှားသွားသည်။

သူက အနီးရှိ သစ်ပင်တစ်ပင်ပေါ်သို့ ကြောင်တစ်ကောင် ၏ ပေါ့ပါးခြင်းမျိုးဖြင့် ခုန်ကူးလိုက်သည်။

ယင်းတခက်အချိန်မှာပင် ခေါင်မိုးပေါ်မှ လူလေးယောက် က လက်တစ်ဖက်စီ ပြိုင်တူငွေ့ယမ်း လိုက်ကြလေသည်။

လက်နက်ပုန်းများသည် မိုးသီးမိုးပေါက်များပမာ ကျန် ကျောင်း မူလရပ်နေသော သစ်ပင်ပေါ်သို့ ရောက်ရှိလာကြ သည်။

သစ်ရွက်၊ သစ်ခက်များမှာ အစိတ်စိတ်အပိုင်းပိုင်း ဖြတ် တောက်၍ ပလူပျံသွားလေသည်။

အကယ်၍ ကျန်ကျောင်းကသာ အချိန်မီလိမ္မာပါးနပ်စွာ မရှောင်တိမ်းနိုင်ပါလျှင် တွေးစံ့စရာမရှိပါ။

သူ၏ရင်ထဲ၌ လေးလံလာမိလေသည်။

သူသည် ရန်သူရောက်လာမည်ဟု ကြိုတင်ခန့်မှန်းမိခဲ့သော် လည်း ဤမျှလူများလိမ့်မည်ဟု သူက မခန်းမှန်းမိပါချေ။

ထိုလူများမှာ တိုက်ခိုက်ရေးအလွန်ကျွမ်းကျင်ကြကြောင်း အကဲခတ်မိသဖြင့် သူက....

ပေါင်ချင်းထန်းအတွက် ကာကွယ်နိုင်ပါ့မလားဟု စိုးရိမ် လာမိလေတော့သည်။

* * *

ကျန်ကျောင်းသည် ပုန်းကွယ်နေ၍ မဖြစ်တော့ပါချေ။

အကြောင်းမှာ ထိုလူများသည် တရားသူကြီးပေါင်ချင် ထန်းနေထိုင်သောအခန်းကို ကောင်းစွာသိရှိနေပြီဟု ရိပ်စား မိလာလေသည်။

ထို့ကြောင့် ယင်းလူများကို ပေါင်ချင်းထန်း၏အခန်းထဲသို့ မဝင်ရောက်နိုင်ရန် ဟန့်တားရပေလိမ့်မည်။

ထို့ကြောင့် ယင်းသို့ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီးသည်နှင့် ခေါင်မိုးပေါ်မှလူများကိုတိုက်ခိုက်ရန် သစ်ကိုင်းကို အားပြု၍ တစ်ချက်ခုန်လိုက်၏။

သစ်ကိုင်းများမှ တုန်ပြန်အားကိုယူ၍ သူ၏ခန္ဓာကိုယ်ကလေးထဲသို့ ထိုးတက်သွားလေသည်။

ထို့နောက် လေထဲ၌ ကျမ်းတစ်ပတ်ပစ်ကာ ခေါင်မိုးပေါ်သို့ ရောက်ရှိသွားလေသည်။

ခေါင်မိုးပေါ်တွင်ရောက်ရှိနေသော လူလေးယောက်သည် မိမိတို့ထံသို့ ရောက်ရှိလာသောကျန်ကျောင်းကိုတုံ့ဆိုင်းနေခြင်းပင်မပြုဘဲ ဆီးကြို၍တိုက်ခိုက်နေကြလေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် လူသုံးယောက်သည် သင်ပင်များကြားမှ သွားခနဲပေါ်လာကြ၏။

သူတို့သည် အမှောင်ရိပ်ကိုခို၍ တည်ခိုးခန်းအဆောက်အဦအနီးသို့ပြေးကပ်လိုက်သည်။

ယင်းနောက် ပေါင်ချင်းထန်းနေထိုင်သော အခန်း၏ ပြတင်းပေါက်ဆီသို့ ခုန်တက်လိုက်၏။

ကျန်ကျောင်းသည် ထိုလူလေးယောက်နှင့် တိုက်ခိုက်ရာမှ လူသုံးယောက်က ပေါင်ချင်းထန်း၏ အခန်းပြတင်းပေါက်ဆီသို့ခုန်ဝင်ရန်ကြိုးစားနေခြင်းကို တွေ့မြင်လိုက်လေသည်။

သူက ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွား၏။

ထိုလူသုံးယောက်အား သွားရောက်ဟန့်တားရန် စဉ်းစားမိသော်လည်း ဝိုင်းရံတိုက်ခိုက်နေကြသော လူလေးယောက်က ဖိ၍ ဝိုင်းရံတိုက်ခိုက်ထားကြသဖြင့် ပို၍ ထိတ်လန့်လာမိလေသည်။

သူက မိမိအခန်းထဲမှ ထွက်လာခဲ့ခြင်းမှာ မဟာအမှားတစ်ခုပြုမိလိုက်ပြီဟု စဉ်းစားမိကာ နောင်တကြီးစွာ ရရှိလာလေသည်။

သူသည် အံ့ကို တင်းတင်းကြိတ်တာ ထိုလူလေးယောက်အား ဖိ၍ တိုက်ခိုက်လိုက်၏။

ထိုလူလေးယောက်အနက် တစ်ယောက်က ဓားထိ၍ ခေါင်မိုးပေါ်မှ ပြုတ်ကျသွားခဲ့လေသည်။

သို့သော်....

ကျန်သုံးယောက်က အလျော့မပေးဘဲ ပိတ်ဆို့တိုက်ခိုက်နေသေး၏။

ကျန်ကျောင်းက အံ့ကို တင်းတင်းကြိတ်၍ ဖိတိုက်လိုက်ရာ....

‘အား...’

ဟူသော အသံနှင့်အတူ နောက်ထပ် လူတစ်ယောက်လဲကျ သွားပြန်၏။

ကျန်ရှိသော လူနှစ်ယောက်က သူ့အားဟန်တား၍ မရ ကြောင်း သိလိုက်သဖြင့် နောက်သို့ ခြေသုံးလှမ်းခန့် ဆုတ် လိုက်ရ၏။

ယင်း တဒဂ်အချိန်လေးမှာပင် ကျန်ကျောင်းက ပြတင်း ပေါက်မှတစ်ဆင့် ပေါင်ချင်းထန်း၏ အခန်းထဲသို့ ခုန်ဝင်လိုက် လေသည်။

သူ၏ ချက်လုံးများ ရုတ်တရက် ပြူးကျယ်သွားမိလေ သည်။

အကြောင်းမှာ ဂွမ်းစောင်ခြုံထားသော ပေါင်ချင်းထန်း လို ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်တွင် ဓားငယ်များ ဆယ်လက်မက စိုက် ဝင်နေခြင်းကို တွေ့မြင်လိုက်ရသည် မဟုတ်ပါလော့။

အခန်းထဲတွင် ရောက်နေသော လူသုံးယောက်က ဓားဖြင့် ခုတ်ချရန် ဟန်ပြင်နေစဉ် ကျန်ကျောင်း ဝင်ရောက်လာခြင်း ကို တွေ့မြင်လိုက်ရသဖြင့် ရပ်တန့်သွားကြလေသည်။

‘ယား...’

ကျန်ကျောင်း၏ အော်ဟစ်မာန်သွင်းသံက ကျားတစ် ကောင်၏ ယိန်းဟောက်သံကဲ့သို့ ထွက်ပေါ်လာလေတော့ သည်။

တစ်ဆက်တည်းမှာပင် သူ၏ ဓားကို အားမာန်အပြည့်ဖြင့် ဧည့် ယမ်းကာ ထိုလူသုံးယောက်အား ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက် လိုက်လေသည်။

ထိုလူသုံးယောက်က တွေ့ဝေနေစဉ် ကျန်ကျောင်းက ရုတ် တရက် ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်လာသောကြောင့် အံ့အားသင့် လျက် အတုံးအရုံး လဲကျသွား၏။

ကျန်ကျောင်းက ဓားကို ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ ထိုးစိုက်လိုက် လေသည်။

ထို့နောက်....

နီကြွေးလိုက်လေတော့သည်။

ကျန်ကျောင်းသည် လက်ပေါ်တွင် နဖူးတင်ကာ ဝမ်း နည်းပက်လက် ငိုကြွေးနေစဉ် ရုတ်တရက် အသံတစ်ခုက သူ့ နားထဲသို့ ထိုးဝင်လာခြင်းကို ကြားလိုက်ရ၏။

ကျန်ကျောင်း...မင်း ဘာဖြစ်လို့ ငိုနေတာလဲ'

ကျန်ကျောင်းက အံ့ဩသွားမိလေသည်။

သူက မျက်လုံးဖွင့်၍ ကြည့်လိုက်ရာ ခုတင်ပေါ်ရှိ ပေါင်ချင်းထန်းမှာ ဝှမ်းစောင်ကြီးအောက်တွင် ငြိမ်သက်နေဆဲပင်။

သူက မျက်လုံးတစ်ချက် ဝေ့ကြည့် လိုက်လေတော့သည်။

စောစောကပြောလိုက်သော စကားသံမှာပေါင်ချင်းထန်း၏ အသံအဖြစ်ကြောင်း ကောင်းစွာ မှတ်မိလိုက်လေတော့သည်။

သူ၏ စိတ်က 'သံသယဖြစ်လာလေသည်။

ဝှမ်းခနဲ ထပ်ကာ ဝှမ်းစောင်ကို ဖယ်ရှားလိုက်ရာ ခုတင်ပေါ်တွင် ပေါင်ချင်းထန်း မရှိဘဲ ခေါင်းအုံးများကို လှုပ်သဏ္ဍာန် ထားရှိကြောင်း မြင်တွေ့လိုက်ရ လေတော့သည်။

သူက ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်နေစဉ်...

ပေါင်ချင်းထန်းက ခုတင်အောက်မှ တိုးထွက်လာခြင်းကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေတော့သည်။

* * *

ကျန်ကျောင်းသည် ပေါင်ချင်းထန်းအား ဘေးမသိရန် မခတ် အသက်ရှင်လျက် တွေ့မြင်လိုက်ရသဖြင့် ဝမ်းသာသွားမိလေသည်။

ပေါင်ချင်းထန်းက ထ,ထိုင်လိုက်၏။

ထို့နောက်...

ကျန်ကျောင်း၏ ပခုံးကို ပုတ်လိုက်၏။

'မင်း ထွက်သွားပြီး မကြာခင် တိုက်ခိုက်နေတဲ့ အသံတွေကို ကြားလိုက်ရလို့ ငါ့ကို လာသတ်ပြီဆိုတာ နားလည်လိုက်တယ်။ ဒါကြောင့် ငါက အခုလို ဉာဏ်ကို အသုံးပြုလိုက်ရတာပဲ'

ကျန်ကျောင်းက လေပူတစ်ချက် မှတ်ထုတ်လိုက်လေတော့သည်။

‘ဟူး... တရားသူကြီးမင်းက ညက်ကူပေါ့ နို့မဟုတ်
ရင်’

ပေါင်ချင်းထန်းက သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

‘ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ငါတို့ဟာ အမှန်တရားလုပ်တဲ့ အတွက်
နတ်သိကြားက ငါတို့ဘက်မှာ အမြဲရှိနေတယ်ဆိုတာ ငါ့ယုံ
ကြည်တယ်’

ကျန်ကျောင်းက အချိအသေ ပြုလိုက်၏။

‘မုန်ပါတယ် ခင်ဗျာ’

ပေါင်ချင်းထန်းက....

‘အင်း... ဒီတစ်ခါ ငါတို့နောက်ကို လိုက်လာတဲ့ လူတွေ
အတော်များသားပဲ အခု အဲဒီလူတွေ အကုန် သေကုန်ပြီ
လား’

ကျန်ကျောင်းက အနည်းငယ် စဉ်းစားကာ....

‘နှစ်ယောက်ပဲ ကျန်ပါတော့ဘယ်’

ပေါင်ချင်းထန်းက သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်လေတော့
သည်။

‘အင်း... နှစ်ယောက်လဲ မနည်းလှပါဘူး၊ ဒါကြောင့် နေ
ပြည်တော်ကို အမြန်ဆုံး ရောက်ဖို့ လိုမယ်’

ကျန်ကျောင်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

‘မုန်ပါတယ်’

ပေါင်ချင်းထန်းက ခေါင်းတညိတ်ညိတ်ဖြင့်....

‘အေး... ကဲ... ကဲ မင်းလဲ အနားယူလိုက်ဦး၊ ငါတစ်ယူည့်
စောင့်နေမယ်’

ကျန်ကျောင်းက ခေါင်းခါယမ်းလိုက်၏။

‘ကျွန်ုပ်ဟာ ခံနိုင်ရည်ရှိပါသေးတယ်’

အမှန်တကယ် သူက နေ့စဉ်နေ့တိုင်း အိပ်ပျက်ခံသဖြင့် အနား
ယူချင်သော်လည်း ပေါင်ချင်းထန်း၏ လှုံ့ရှေးအတွက် စိတ်
မချပါချေ။

ဤသို့ဖြင့်....

သူတို့နှစ်ယောက်က မိုးလင်းလာသည်အထိ အန္တရာယ်
ရောက်ရှိလာမည်လောဟု စောင့်စားနေရ၏။

သို့သော်....

မည်သည့်အန္တရာယ်စာမျှ ထပ်မံရောက်ရှိလာခြင်း မရှိတော့ဘဲ မိုးလင်းသွားခဲ့လေတော့သည်။

* * *

မိုးသောက် အရုဏ်လင်းလာပြီ ဖြစ်သည်။

ပေါင်ချင်းထန်းနှင့် ကျန်ကျောင်းတို့သည် မြို့ကလေးမှ စတင်ထွက်ခွာခဲ့ကြလေသည်။

ပေါင်ချင်းထန်းအား ဝေါစင်ဖြင့် သယ်ဆောင်ခဲ့ပြီး ကျန်ကျောင်းကမူ မြင်းတစ်ကောင်ကို ဝယ်ယူ၍ ဝေါစင်နံ့အေးတွင် ထက်ကြပ်မကွာ စောင့်ကြပ်ရင်း လိုက်ပါလာခဲ့လေသည်။

သူတို့သည် မြို့ကလေးနှင့် လီပေါင်းဆယ်လီ အကွာသို့ ရောက်ရှိလာသောအခါ ပေါင်ချင်းထန်းက တစ်ညလုံး အိပ်ပျက်လာသဖြင့် ဝေါစင်ပေါ်တွင် အိပ်ပျော်ချက် လိုက်သွားလေသည်။

ကျန်ကျောင်းက မြင်းကို မှန်မှန်စီးရင်း ပတ်ဝန်းကျင်အခြေအနေကို အကဲခတ်ကြည့်လိုက်ရာ ရှေ့တွင်တောအုပ်လေးတစ်ခု ရှိနေခြင်းကို မြင်တွေ့လိုက်ရ၏။

ယင်း တောအုပ်လေးအား ဖြတ်ကျော်ပြီးသည်နှင့် နေပြည်တော်သို့ သွားရာလမ်းမကြီးဆီသို့ ရောက်ရှိသွားမည်နားလည်လိုက်သည်။

မင်းလမ်းမပေါ်သို့ ရောက်ရှိသွားပါလျှင် အန္တရာယ်များလုံးဝစိတ်ချသွားရပေလိမ့်မည်။

အကြောင်းမှာ....

မင်းလမ်းမပေါ်တွင် ခရီးသည်များ ဥဒဟိုသွားလာနေကြမည်မဟုတ်ပါလား။

မည်သို့ ဆိုစေ....

ယခုမှာမူ....

ရန်သူနှစ်ယောက်၏ အန္တရာယ်က ရှိနေသေး၏။

အကယ်၍—

သူတို့က အန္တရာတ်ပြုလာမည်ဆိုပါလျှင် တောအုပ်မှ ဆီးကြိုတိုက်ခိုက်မည်ဟု ကြိုတင်ခန့်မှန်းခံလေသည်။

နေပြည်တော်သို့ သွားရန်မှာ ဤတစ်လမ်းသာ ရှိပြီး
တခြား ဖြတ်လမ်း မရှိသောကြောင့် အန္တရာယ်ရှိနိုင်မည်ဟု
သိရှိပါလျက်က ခရီးဆက်ခဲ့ရလေတော့သည်။

* * *

ကျန်ကျောင်းသည် တောအုပ်နှင့် နီးကပ်လာလေလေ ရင်
တမမ ဖြစ်လာမိလေ၏။

သူက ဝေါစင်ထမ်းသမား နှစ်ယောက်အား ဤသို့ မှာ
ကြားလိုက်ရ၏။

‘ဒီမှာ မင်းတို့ကို ငါ့ထိတိပေးမယ်၊ ဟိုတောအုပ်ကို ဖြတ်
ကျော်ကာနီးချိန်မှာ ရန်သူနဲ့ တွေ့ကောင်း တွေ့နိုင်တယ်၊ ဒါ
ကြောင့် ရန်သူက ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက် လာတယ်ဆိုရင် မင်းတို့
က ကြောက်ရွံ့ပြီး ထွက်ပြေးရဘူး၊ တရားသူကြီးမင်းကို
သယ်ဆောင်ပြီး အမြန်ဆုံး မင်းလမ်းမရောက်အောင် ခေါ်
ပြေးပါ၊ တကယ်လို့ မင်းတို့က တရားသူကြီးမင်းကို ထားခဲ့
ပြီး ထွက်ပြေးမယ်ဆိုရင် ကြီးလေးတဲ့ အပြစ်ဒဏ်ခံရမယ်ဆိုတာ
နားလည်ထားပါ’

ဝေါစင်ထမ်းလော့ လူနှစ်ယောက်က ပြိုင်တူခေါင်းညိတ်ပြ
လိုက်ကြ၏။

‘စိတ်ချပါ ကျွန်တော်တို့ အသက်နဲ့ ကံကွယ်ပြီး တရား
သူကြီးမင်းကို ခေါ်သွားပါမယ်’

ကျန်ကျောင်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ကောင်းပြီ... တောအုပ်အနီး ရောက်သွားတာနဲ့ မင်းတို့
အမြန်ဆုံး ပြေးကြပါ၊ ငါက နောက်မှကျန်ခဲ့ပြီး ရန်သူကို
ဟန်တားထားမယ်’

ဝေါစင်ထမ်းသော့ လူနှစ်ယောက်က ပြိုင်တူခေါင်းညိတ်
ပြလိုက်ကြရလေတော့သည်။

* * *

ဤနေရာသည် တောအုပ်တစ်ခုဖြစ်၏။

ထိုလမ်းကလေးသည် တောအုပ်ထဲမှ တစ်ခုတည်းသော
လူသွားလမ်းကလေးတစ်ခု ဖြစ်သည်။

မိုးလင်းလာပြီဖြစ်၍ ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး ထင်ထင်ရှားရှား တွေ့မြင်နေရလေသည်။

ကျန်ကျောင်းတို့သည် တောအုပ်ထဲသို့ ဝင်ရောက်မိလာကြပြီဖြစ်သည်။

ကျန်ကျောင်းက သတိကြီးစွာဖြင့် ဝန်းကျင်အားကြည့်ကာ ဤသို့ အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

‘ကဲ...မင်းတို့ ပြေးကြတော့’

သူ၏စကားသံဆိုးသွားသည်နှင့် ဝေါစင်ထမ်းထားသော လူနှစ်ယောက်က လျင်မြန်စွာ ပြေးလွှားသွားကြ လေသည်။

ကျန်ကျောင်းက ဘယ်ညာသို့ သတိကြီးစွာ ကြည့်ရင်း မြင်းကိုမောင်းနှင်လာခဲ့သည်။

သူ၏လက်ထဲတွင် ခားကို အသင့်ဆုပ်ကိုင် ထားလေ၏။ သူက ရန်သူများ မည်သည့်နေရာမှ ထွက်ပေါ်လာမည်ကို စောင့်ကြည့်နေ၏။

သို့သော် တောအုပ်တစ်ဝက်ကျော်ကျော်သို့ ရောက်ရှိလာသည့်တိုင်အောင် ရန်သူ၏အရိပ် အယောင်ကိုပင် မတွေ့ရပါချေ။

သူက အံ့ဩသွားမိသည်။

ရန်သူများမှာ မိမိနှင့် မယှဉ်သာ၍ ပြန်ပြေးသွားခြင်းလော။

သို့သော် ထိုလူများမှာ လက်မရွံ့ခားသမားများ ဖြစ်ကြလေသည်။

သူတို့က မည်သည့်တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ရမည် ဖြစ်စေ အလွယ်တကူ လက်လျှော့တတ်သူများ မဟုတ်ကြပါချေ။

သူသည် တောအုပ်တစ်ဖက်တစ်ချက်အား သတိကြီးစွာဖြင့် ကြည့်ရင်း ရုတ်တရက် ဝေါစင်အား လှမ်းကြည့်လိုက်လေသည်။

သူ၏မျက်လုံးအစုံက ရုတ်တရက် ပြူးကျယ်သွားမိလေသည်။

အကြောင်းမှာ....

ဝေါစင်သည် အတန်ဝေးဝေးသို့ ရောက်ရှိနေပြီ မဟုတ်ပါလော။

သူက ဝေါစင်ထမ်းထားသောလူနှစ်ယောက်အား ယခုမှ အံ့ဩစွာ ဂရုစိုက်၍ ကြည့်မိလေသည်။

ထိုလူများမှာ သိုင်းသားများမဟုတ်၍ ကိုယ်ပေးပညာလည်း တတ်ကြမည် မဟုတ်ပါချေ။

သို့သော် ယခု ထိုဝေါစင်ထမ်းထားသော လူနှစ်ယောက်၏ ပြေးလွှားနေပုံမှာ ကိုယ်ဖော့ပညာ အလွန် အဆင့်မြင့်ကြောင်း သိသာပေသည်။

သူ၏ရင်ထဲ၌ တစ်ချက် လှုပ်ရှားသွားသည်။

‘ဟာ... ခုကွဲပါပဲ’

သူက လွတ်ခနဲ ရေရွတ်ရင်းမှ မြင်းကို အရှိန်ပြင်းစွာဖြင့် မောင်းနှင်ကာ ဝေါစင်ထံသို့ ပြေးလွှားသွားသည်။

ဝေါစင်သည် ရုတ်တရက် ရှေ့သို့ဆက်မသွားဘဲ တောအုပ်၏ ဘယ်ဘက်သို့ ချိုးကျေ့ဝင်ရောက်သွားခြင်းကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

ကျန်ကျောင်းက ဆိုနေရာသို့ မြင်းကို အရှိန်ပြင်းစွာ မောင်းနှင်၍ လိုက်သွားသောအခါ...

ဝေါစင်က တစ်နေရာတွင်ရှိနေပြီး ပေါင်ချင်းထန်းနှင့် ဝေါစင်ထမ်းသော လူနှစ်ယောက်အား မမြင်တွေ့ရတော့ပါ။

သူက မြင်းပေါ်မှ ခုန်ဆင်းကာ ဝန်းကျင်သို့ မျက်လုံးဝေ့ကြည့်လိုက်သည်။

တောအုပ်က ထူထပ်ခြင်း မရှိပါ။

နေရောင်ခြည်သည် သစ်ရွက်များကိုထိုးဖောက်ကာ တစ်ကွက် သည်တစ်ကွက် ပေါ်နေ၏။

ကျန်ကျောင်းက တစ်လှမ်းခြင်း လှမ်းသွားသည်။ ထိုလူများမှာ တစ်နေရာရာတွင် ပုန်းကွယ်နေလိမ့်မည်ဟု နားလည်လိုက်သည်။

သူက နားနှင့်မျက်လုံးကို အစွမ်းကုန်ပွင့်၍ တစ်လှမ်းခြင်း လှမ်းနေစဉ်...

ရုတ်တရက် သစ်ပင်၏နောက်ကွယ်မှ လူရိုက်တစ်ခုက မြေပြင်ပေါ်တွင် ထင်ဟတ်၍ ပေါ်နေခြင်းကို တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။

သူက ရှေ့သို့ဆက်၍ မလှမ်းတော့ပါ။

သူ၏ခန္ဓာကိုယ်က ရုတ်တရက် သစ်ပင်တစ်ပင်ပေါ်သို့ ခုန်တက်လိုက်သည်။

ထိုသစ်ပင်ပေါ်မှ ကြည့်လိုက်သောအခါ ဝေါစင်ထမ်းသမားဟန်ဆောင်ထားသော ရန်သူနှစ်ယောက်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။

တစ်ယောက်က သစ်ပင်တစ်ပင်၏နောက်ကွယ်တွင် ဓားကို အဆင့်ကိုင်ဆောင်ကာ ကျန်ကျောင်းအား တိုက်ခိုက်ရန် စောင့်စားနေလေသည်။

ကျန်တစ်ယောက်ကမူ သစ်ပင်တစ်ပင်၏ နောက်ကွယ်တွင် ပေါင်ချင်းထန်းအား ဓားဖြင့်ထောက်ထားခြင်းကို တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။

ကျန်ကျောင်းသည် မိမိက ရုတ်တရက်ဝင်ရောက်သိုက်ခိုက်
၍ မဖြစ်ကြောင်း နားလည်လိုက်လေသည်။

အရေးအကြီးဆုံးမှာ ပေါင်ချင်းထန်း အနီးရှိ ရန်သူကို
အရင်ဆုံး ရှင်းပစ်ရပေမည်။

သူက အနည်းငယ်စဉ်းစားကာ အပေါ်အင်္ကျီကို အသာ
အယာချွတ်လိုက်သည်။

ထို့နောက် ဘယ်ဘက်သို့ ပစ်ချလိုက်သည်။

ပေါင်ချင်းထန်အား ဓားဖြင့်ဆောက်ထားသော ရန်သူက
အနီးရောင်သဏ္ဍာန်တစ်ခု ဘစ်ပင်ပေါ်မှပျံဝဲလာခြင်းကို တွေ့
မြင်လိုက်ရသဖြင့် ချာခနဲနောက်သို့လှည့်ကာ ဓားဖြင့်ခုတ်ချ
လိုက်သည်။

သူသည် အင်္ကျီတစ်ထည်ကို ခုတ်မိကြောင်း သိရှိလိုက်ချိန်
တွင် ရင်ထဲ၌ ထိတ်ခနဲ ဖြစ်သွားလေသည်။

ယင်းတဒန် အချိန်လေးမှာပင် ကျန်ကျောင်းက သူ့အ
ပေါ်သို့ ခုန်အုပ်လာသည်။

ထိုလူမှာ မမျှော်လင့်သော အဖြစ်အပျက်ကြောင့် မည်သို့
မျှ မရွှောင်တိမ်းနိုင်တော့ပါ။

ကျန်ကျောင်း၏ဓားက ထိုလူ၏ရင်ဝဲသို့ ထိုးစိုက်မိလေ
သည်။

ယင်းအချိန် ကျန်လူတစ်ယောက်က ကျန်ကျောင်းထံသို့
တိုက်ခိုက်ရန် ပြေးလာ၏။

ကျန်ကျောင်းက စဉ်းစားခြင်းပင်မပြုတော့ဘဲ ထိုလူထံသို့
အချိန်ပြင်းစွာ ဓားဖြင့် ပစ်လွှတ်လိုက်သည်။

‘အား...’

စူးရှသောအော်သံနှင့်အတူ ထိုလူကရင်ဝဲတွင်ထိုးစိုက်လာ
သောဓားကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ဆုပ်ကိုင်ကာ လဲကျသွားလေ
သည်။

ကျန်ကျောင်းက သူ၏ရင်ဝဲတွင် စိုက်ဝင်နေသောဓားကို
ဆွဲထုတ်ကာ သွေးများကိုသုတ်၍ ဓားအိမ်ထဲသို့ ပြန်သွင်း
လိုက်သည်။

ပေါင်ချင်းထန်းက....

‘သူတို့က ကျွန်ုပ်ကို မကောင်းကြံကြ တာပဲ’

ကျန်ကျောင်းက....

‘သူတို့ဟာ ဝေါစင်ထမ်းတဲ့ လူတွေ မဟုတ်ပါဘူးဗျာ’

ပေါင်ချင်းထန်းက မျက်မှောင်ကုတ် လိုက်သည်။

‘ဒါဖြင့်...သူတို့က ဘယ်သူတွေလဲ’

ကျန်ကျောင်းက...

‘သူတို့ဟာ အတွင်းဝန်မင်း ကို ဟိုင်ရှဲ့ လက်ပါးစေ လူ သတ်သမားတွေပါ၊ သူတို့က အထမ်းသမားတွေကို တစ်နည်း တစ်ဖုံနဲ့ နှင်လွှတ်လိုက်ပြီး အထမ်းသမားဟန် ရုပ်ဖျက်ထားတဲ့ လူတွေပါ’

ပေါင်ချင်းထန်းက သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်သည်။

‘အင်း...တစ်လဲ တတ်နိုင်ကြာဘဲပဲကိုး’

သူက မဲပြုံးပြုံးကာ...

‘အတွင်းဝန်မင်းက ဘယ်လောက်ပဲ တားဆီးဘားပါစေ၊ မအောင်မြင်နိုင်တော့ပါဘူး၊ အမှန်တရားဆိုဘာ တစ်နံ့နံ့ ပေါ်ပေါက်ရမှာပါပဲလေ’

ကျန်ကျောင်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်ပါတယ် တရားသူကြီးမင်း ကျွန်ုပ်တို့ သည်နေရာ မှာ ကြာကြာမနေသင့်ပါဘူး၊ ကျွန်ုပ်ရဲ့ မြင်းကို စီးခွဲပါ၊ လမ်းမကြီးရောက်ရင် ဝေါစင်ငှားလို့ ရပါပြီ’

သူသည် ပေါင်ချင်းထန်းအား မြင်းပေါ်သို့ တင်ပေး ကာ မြင်းဇက်ကြီးကို ဆွဲလျက် တောအုပ်ထဲမှ ထွက်ခွာသွား ကြလေတော့သည်။

* *

ပေါင်ချင်းထန်းသည် နေပြည်တော်သို့ ရောက်ရှိလာ သောအခါ မီးထွန်းချိန်ပင် ရောက်ရှိနေပြီ ဖြစ်၏။

ကျန်ကျောင်းက အလွန်ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေသဖြင့် ရုံးတော် သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာသည်နှင့် ချိုဟူအား တာဝန်များ လှပေးကာ လွတ်လပ်စွာ အနားယူလိုက်လေသည်။

ပေါင်ချင်းထန်းသည် အမှုကို စတင်စစ်ဆေးနိုင်ပြီ ဖြစ်ရာ အမှုသားအမှုလာ အချက်အလက်များ အားလုံးကို ပြန်လည် အစီအစဉ်ပြုကာ အမှုတွဲကို ရေးသားလိုက်၏။

အမှုတွဲရေးပြီး မြှောမိမှာပင်...

အုန်းမောင်းခေါက်သံ လေးချက်တိတိ ထွက်ပေါ်လာ လေသည်။

သူသည် ရေမိုးချိုးကာ တရားသူကြီးမင်း အဆောင်
အယောင်များအား အပြည့်အစုံ ဝတ်ဆင်လိုက် လေတော့
သည်။

ထို့နောက်....

ဘုရားစင်ရှေ့တွင် လက်အုပ်ချီ၍ အုတောင်းပြီးနောက်
နန်းတော်သို့ ထွက်ခွာခဲ့လေသည်။

ယင်းအချိန်....

ဝန်မင်း၊ မှူးမတ်များ စုံလင်စွာနှင့် တုရင်ရှေ့မှောက်
တွင် ဝင်ရောက် စားသော အချိန်ဖြစ်၏။

ပေါင်ချင်းထန်းက မိမိရေးသားထားသော အမှုတို့ကိုကေ
ရာင်မင်း၏ ရှေ့မှောက်တွင် ဆက်သလိုက်သည်။

ကေရာင်မင်းသည် အမှုတို့ကို သေသေချာချာ လေ့လာ
ဖတ်ရှုပြီးနောက် ပူးတွဲတင်ပြထားသော ချန်းထိုက်အိ ရေး
သားခဲ့သော စာကိုလည်း သေချာစွာ ဖတ်ရှုကြည့်လေ
သည်။

အတန်ကြာတော့...
သူက....

ထိုက...

ဤကဲ့သို့ မေးလိုက်၏။

‘တရားသူကြီးမင်းရဲ့ အမှုတုံထဲမှပေါ်ခဲ့တဲ့ လက်မရွံ့
သိုင်းသမားများဆိုတာဟာ အတွင်းဝန်မင်း ကိုဟိုင်ရဲ့ လူ
ဆိုတာ အထောက်အထား ပြနိုင်သလား’

ပေါင်ချင်းထန်းက လက်အုပ်ချီလိုက်သည်။

‘မှန်လှပါ... ဤလက်မရွံ့လူတစ်သမား ဆယ်ယောက်ဟာ
အတွင်းဝန်မင်းရဲ့ လက်ပါးစေဆိုတာကို သက်သေအထောက်
အထား မရှိပါ...’

‘သို့ပါသော်လည်း အဝန်မင်းရဲ့ လက်အောက်မှာ လူ
ဆယ်ယောက်တိတိနဲ့ ဖွဲ့စည်းထားတဲ့ အဖွဲ့အစည်းတစ်ခု ရှိပါ
တယ်...’

‘အခု ဤလူဆယ်ယောက် ဆေးဆုံးသွားကြတဲ့ အတွက်
အတွင်းဝန်မင်း လက်အောက်က အဖွဲ့အစည်း ပြိုပျက်ပါပြီ၊
အကယ်၍ အတွင်းဝန်မင်းက ငြင်းဆန်ခဲ့မယ်ဆိုပါလျှင် သူ
လက်အောက်က လူဆယ်ယောက်ကို ထုတ်ပြခိုင်းပါ...’

‘အကယ်၍ မပြနိုင်ခဲ့ပါလျှင် ကျွန်တော်မျိုးအား လိုက်၍
လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ကြသော လူများမှာ သူ၏ အဖွဲ့အစည်းမှလူ
များဖြစ်ကြောင်း သိရှိနိုင်ပါတယ် ဘုရား’

ဟု လျှောက်တင်လိုက်သည်။

ကေရာင်ဘုရင်က ခေါင်းတညိတ်ညိတ်ဖြင့် မိမိကိုယ်ရံ
တော်မှူးတက်သို့ လှည့်ကာ....

ကိုယ်ရံသော်မှူး အတွင်းဝန်မင်းကို ခုမဆိုင်းဘဲ ဝါကိုယ်
မြတ်ထံသို့ စားဝင်စေရန် ဆင့်ခေါ်စေ'

ဟု အမိန့်ချမှတ်လိုက်၏။

ဝန်မင်း မှူးမတ်များတို့သို့ အချင်းချင်း တီးတိုးပြော
နေကြလေသည်။

'အလို...တရားသူကြီးမင်းက သာအမှုများ စွဲချက်တင်
တာလဲကွ'

'မထိပါဘူး ကျွန်ုပ်တို့လဲ အခုမှ သိရတာပါ'

'သည်အမှုက အတွင်းဝန်မင်းနဲ့ တယ်များလို ပတ်သက်နေ
ပါလိမ့်'

'အတွင်းဝန်မင်းဆီမှာ လူဆယ်ယောက် ဖွဲ့စည်းထားတဲ့
အဖွဲ့ဘဲ ဖွဲ့ရှိတာတော့ ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး သိနေကြတာပဲ'

'ကေန္တတော့ အဲသည့်လူဆယ်ယောက်ဟာ ပြည်သူတွေ
ကြားမှာ သောင်းကျန်းလို့ တရားသူကြီးကို တိုင်ကြားတာ
ထင်တယ်'

'မဖြစ်နိုင်ပါဘူး၊ အဲသည့်လူဆယ်ယောက်ကသာ သောင်း
ကျန်းမယ်ဆိုရင် အတွင်းဝန်မင်းကိုပဲ တိုင်ကြားချမှာ
ပေါ့'

ဤသို့ဖြင့်....

ဝန်မင်း မှူးမတ်များက တင်ယောက်တစ်ခွန်း ဝေဖန်
နေကြစဉ် အတွင်းဝန်မင်း ကိုဟိုင် ရောက်ရှိလာလေတော့
သည်။

* * *

အတွင်းဝန်မင်း ကိုဟိုင်သည် နန်းတော်ထဲသို့ ဝင်ရောက်
လာသောအခါ ပေါင်ချင်းထန်းအား တွေ့မြင်လိုက်ရသဖြင့်
မျက်နှာ ကွဲခနဲ ပျက်သွားသည်။

သို့သော်....

ချက်ချင်းပင် ဣန္ဒြေသည်လိုက်ရသည်။
သူက ဘုရင်ရှေ့တော်မှောက်တွင် ရှိခိုးကန်တော့ကာ....

၈၆၄ ဘုန်းကြွယ်

‘ဘုန်းတော်ကြီးလှသော ဘုရင်မင်းမြတ်ဘုရား၊ ကျွန်တော်မျိုးအား အဘယ်အရေးကြောင့် ဆင့်ခေါ်ရပါသလဲ ဘုရား’

ဟု လျှောက်ထားလေသည်။

ကေရာဇ်ဘုရင်က...

ဤသို့ မိန့်တော်မူလေသည်။

‘တရားသူကြီးမင်း ပေါင်ချင်းထန်းက အမှုတစ်ခုတင်ပြ လာရာမှာ အသင်နဲ့ ပတ်သက်နေ၍ ဤသို့ ဆင့်ခေါ်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်’

သူက...

အမှုတို့ကို အတင်းဝန်မင်းထံသို့ လှမ်းပေးကာ...

‘ဤအမှုတို့ကို အသင့်တာသာ ဖတ်ရှုကြည့်ပေတော့’

အတင်းဝန်မင်း ကိုဟိုင်က လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် အမှုတို့ကို လှမ်းယူကာ ဖတ်ကြည့်ရင်းမှ ခန္ဓာကိုယ်တစ်လုံး တုန်တုန်ယင် ယင်ဖြစ်လာလေသည်။

ကေရာဇ်ဘုရင်က...

အိမ်ရှေ့စံနှင့် ကြောင်ပေါက်လေး ၁၆၅

သူ့အား အကဲခတ်ကြည့်ရင်း ရင်ထဲ၌ စိတ်သွပ်ရှားလာမိ သည်။

အကြောင်းမှာ....

ဤအမှုသာ မှန်ကန်ခဲ့ပါလျှင် တိုင်းပြည်နှင့် အဝှမ်း ဆူပူ သွားနိုင်သည် မဟုတ်ပါလော့။

ပထမတင်...

ဘုရင်မင်းမြတ်က တရားသူကြီး ပေါင်ချင်းထန်းမှ ဤ အမှုအကြောင်း လျှောက်တင်လာစဉ် စိတ်ဝင်စားခြင်း မရှိခဲ့ ပါချေ။

သို့သော်...

ယခုမှာမူ....

ဤအမှုသည် တပြည်းဖြည်း လေးလေးနက်နက် ဖြစ်လာ ခြင်းကို သူက တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။

အထူးသဖြင့်....

သမားတော်ကြီး ချွန်းထိုက်အိ၏ အစီအရင်ခံစာထဲတွင် လှန်ခဲ့သော တစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ်တုန်းဆီက မိမိကိုယ်တိုင်စစ်ဆေး

ရှုကြည့်ခဲ့သည် မြောက်နန်းစံမိဖုရားကြီး၏ သန္ဓေတည်သည် ဟူသော ကိစ္စမှာ မမှန်ကန်ကြောင်းနှင့် တောင်နန်းစံမိဖုရား တွင် သန္ဓေတည်ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့်....

မြောက်နန်းစံမိဖုရားကြီးက လိမ်ညာ၍ အုရင်မင်းမြတ် အား လျှောက်တင်ခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ဖော်ပြထားလေတော့ သည်။

၎င်းပြင်....

သမားတော်ကြီး ချွန်းထိုက်အိက မိမိမှာ အတွင်းဝန်မင်း ကိုဟိုင်၏ ခြိမ်းခြောက်မှုကြောင့် မြောက်နန်းစံမိဖုရားတွင် သန္ဓေတည်သည်ဟု လိမ်ညာခဲ့ကြောင်းနှင့် ဤကိစ္စတွင် မိမိ မှာ အပြစ်ရှိသည်ဟု ယူဆကာ နန်းတွင်း သမားတော်ကြီး ဘဝကို အနားယူရင်း အပြစ်ပေးခဲ့ကြောင်းကိုလည်း ပါရှိလာ လေသည်။

ထို့ကြောင့်....

ကေ့ရစ်မင်းက ယင်းအမှုကို မလွဲမရှောင်သာတော့ဘဲ ယခုကဲ့သို့ စစ်ဆေးရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေတော့ သည်။

* * *

အတွင်းဝန်မင်း ကိုဟိုင်သည် အမှုကဲ့ကဲ့ ဖတ်ပြီးနောက် မျက်နှာမှာ အနည်းငယ်မျှ ထိတ်လန့်ဟန်မပြဘဲ အံ့ဩနေသည့် ဟန်ဖြင့် ဤသို့ မေးလာ၏။

‘တရားသူကြီးမင်းကို စကားတစ်ခွန်း မေးပါရစေ’

ပေါင်ချင်းထန်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘မေးနိုင်ပါတယ်’

အတွင်းဝန်မင်း ကိုဟိုင်က....

‘တရားသူကြီးမင်းနဲ့ ကျွန်ုပ်ဟာ ရန်ငြိုးများ ရှိခဲ့ဖူးပါ သလား’

ပေါင်ချင်းထန်းက ခေါင်းခါရမ်းလိုက်သည်။

‘မရှိပါဘူး’

အတွင်းဝန်မင်း ကို.ဟိုင်က....

သူ့အား စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

‘ဒါဆိုရင် ဘာကြောင့် အခုလို အကျွန်ုပ်ကို မဟုတ်မမှန် တာတွေ တင်ပြပြီး တရားစွဲဆိုရတာလဲ’

ပေါင်ချင်းထန်းက ခေါင်းကို ဖြည်းညင်းစွာ ခါရမ်း လိုက်သည်။

‘ကျွန်ုပ်ဟာ တရားသူကြီး တာဝန်ယူဘေးရတဲ့ လူပါ။ ဒါကြောင့် ဘယ်သူနဲ့ဘယ် ဖြစ်ဖြစ် ရန်ငြိုးရှိသည်ဖြစ်စေ မရှိသည်ဖြစ်စေ တိုင်ကြားလာတဲ့ အမှုပေါ်မှာ သုံးသပ်စစ်ဆေး ရမှာပဲ’

အတွင်းဝန်မင်း ကို.ဟိုင်က ခေါင်းအသွင်သွင် ခါရမ်း လိုက်သည်။

‘အသစ်အခု စွဲဆိုထားတဲ့ အမှုဟာ လုံးဝယုတ္တိမရှိဘူးလို့ ကျွန်တော်ကပြောရင် အသစ်ကဘာများ သက်သေအထောက် အထားနဲ့ ပြနိုင်ပါသလဲ’

ပေါင်ချင်းထန်းက တည်ကြည်သော မျက်နှာထားဖြင့်...

‘အသစ်ငြင်းဆန်ရင် ကျွန်ုပ်က အထောက်အထားနဲ့ ပြသ မှာပါ’

အတွင်းဝန်မင်း ကို.ဟိုင်က သူ့အား စိုက်ကြည့်လိုက်၏။

‘ပထမဆုံး ကျွန်ုပ် ပြောလိုက်တာက ဤစာကို သမား တော်ကြီး ချန်းထိုက်အိကိုယ်တိုင် ရေးတယ်ဆိုတာ ကျွန်ုပ်က တယ်လို ယုံကြည်ရမှာလဲ’

ပေါင်ချင်းထန်းက အေးဆေးတည်ငြိမ်သော အသံဖြင့်...

‘အတွင်းဝန်မင်းဟာ နန်းတွင်းသမားတော်ကြီး တစ် ယောက်ပါ။ သူ့ရွဲသက်ရေးတွေဟာ နန်းတွင်းမှတ်တမ်းရုံး မှာ ရှိနေမှာပါ။ ဒါကြောင့် အတွင်းဝန်မင်းအနေနဲ့ သံသယ ရှိမယ်ဆိုရင် တိုက်ကြည့်ပါ’

အတွင်းဝန်မင်း ကို.ဟိုင်က....

‘ထားပါတော့...သူက ဒီစာကိုရေးဝံ့ပါလျက် ဘာကြောင့် နန်းတွင်းကို ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျလာပြီး ဘုရင်မင်းမြတ်ရဲ့ ရှေ့ တော်ဓမ္မာဏ်မှာ မလျှောက်တင်ဝံ့တာလဲ’

သူ၏ စကားကြောင့် နန်းတွင်းမှူးမတ်တို့က ခေါင်းတ ညိတ်ညိတ်ဖြင့် ယောက်ခံကြသည်။

‘ဟုတ်ပါရဲ့လေ။ ဤကိစ္စ မှန်ကန်တယ်ဆိုရင် သမားတော် ကြီးက ကိုယ်တိုင်လာသင့်တာပေါ့’

ဟု ဝန်မင်းတစ်ယောက်က တီးတိုးပြောလိုက်သည်။
 တခြားဝန်မင်းက သူ့အား ကြည့်လိုက်သည်။
 'အသင်က ဒီကိစ္စကိုဝင်ပြီး ဝေဖန်နေတော့ တရားသူကြီး
 မင်းဟာ အတွင်းဝန်မင်းကို ဘာအမှုနဲ့ တရားစွဲတယ်ဆိုတာ
 သိလို့လား'
 ပထမဝန်မင်းက တွေ့ဝေသွားလေသည်။
 'မကြညာသေးတဲ့ အမှုကို ကျွန်ုပ်က ဘယ်သိပါ့မလဲ'
 ဒုတိယဝန်မင်းက သူ့အား ကြည့်လိုက်သည်။
 'မသိတဲ့ကိစ္စကို မဝေဖန်ဘဲ တိတ်တဆိတ် နားထောင်နေ
 ရင် အကောင်းဆုံးပါပဲ'
 ထိုစကားကြောင့် ပထမဝန်မင်းက စကားမပြော နိုင်
 တော့ပါချေ။

* * *

ပေါင်ချင်းထန်းက အေးဆေးတည်ငြိမ်သော အသံဖြင့်...
 'ဝမ်းနည်းပါတယ်၊ သူ့ကိုယ်တိုင် မလာလို့ပါ'
 အတွင်းဝန်မင်း ကိုဟိုင်က မျက်မှောင် ကုတ်လိုက်၏။
 'ဘာဖြစ်လို့ပါလိမ့်'
 ပေါင်းချင်းထန်းက သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်သည်။
 'သူ ကွယ်လွန်သွားပါပြီ'
 အတွင်းဝန်မင်း ကိုဟိုင်က ကျိတ်၍ ဝမ်းသာသွားလေ
 သည်။
 သို့သော် သူက စိတ်မကောင်းဟန်ဖြင့်...
 'ဪ...ဟုတ်လား။ သူကွယ်လွန်သွားတာ တယ်လောက်
 ကြာပြီလဲ'
 ပေါင်ချင်းထန်းက သူ့အား စိုက်ကြည့်ကာ...
 'ကျွန်ုပ်တို့ ရောက်သွားပြီး နောက်တစ်နေ့မှာပဲ ကွယ်လွန်
 သွားပါတယ်'
 အတွင်းဝန်မင်း ကိုဟိုင်က မျက်မှောင်ကုတ်လိုက်သည်။
 'ဘာရောဂါနဲ့လဲ'

ပေါင်ချင်းထန်းက မဲပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

‘လူမသမာတွေ့ရဲ့ လက်ချက်ကြောင့် ကွယ်လွန်ခဲ့ရတာပါ’

အတွင်းဝန်မင်း ကိုဟိုင်က လက်ပြလိုက်သည်။

‘နေပါဦး တရားသူကြီးမင်းကို ရေးပေးခဲ့တဲ့ စာဟာ သူမအေမီက ရေးပေးတာလား၊ ဒါမှမဟုတ် သေရတော့ မိတ်ဆိုင်တာသိလို့ ရေးပေးတာလား’

ပေါင်ချင်းထန်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘သူမနေရတော့ဘူးဆိုတာ သိလို့ရေးလိုက်တဲ့ စာပါ’

အတွင်းဝန်မင်း ကိုဟိုင်က ရယ်မောလိုက်သည်။

‘ဆင်း...ခက်တာပဲလေ၊ လူတစ်ယောက်ဟာ သေဆုံးခါနီးမှာ ကယောင်ကတမ်း ဖြစ်တတ်ကြပါတယ်၊ ရှင်းရှင်းပြောရရင် တရားသူကြီးမင်း ရေးခိုင်းသလို သူက ရေးသွားတာပါလို့ကော ကျွန်ုပ်ကပြောလို့ မရပေဘူးလား’

ပေါင်ချင်းထန်းက စကား မပြောနိုင်တော့ပါ။

အတွင်းဝန်မင်း ကိုဟိုင်သည် ဉာဏ်အလွန်များသည့်အပြင် စကားပြော ပါးနပ်ကြောင်း သူက ကောင်းစွာ နားလည်လိုက်မိသည်။

အတွင်းဝန်မင်း ကိုဟိုင်က ဆူအားစိုက်ကြည့်လိုက်၏။

‘တရားသူကြီးမင်း... ကျွန်ုပ်ဟာ အသင့်ထက် အသက်လဲကြီးတယ်၊ အတွေ့အကြုံလည်း များတယ်၊ ဒါကြောင့် အသင်နားလည်အောင် ပြောပြချင်ပါသေးတယ်’

ပေါင်ချင်းထန်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ပြောပါ’

အတွင်းဝန်မင်း ကိုဟိုင်က....

‘အခု တရားသူကြီးမင်း တင်ပြထားတဲ့ အမှုဟာ ဘယ်လောက် ကြီးကျယ်တယ်ဆိုတာ အသင်သိရဲ့လား၊ ဒီအမှုမှာ ဂေ့ရာဇ်မင်းရဲ့ ယေတော်စောင်မှ တရားခံဖြစ်နေပြီဗျ’

သူ၏စကားကြောင့် အတွင်းဝန်မင်း၊ မျူးမတ်အပေါင်းတို့မှာ လှုပ်လှုပ်ရွရွ ဖြစ်ကြကုန်လေသည်။

အတွင်းဝန်မင်း ကိုဟိုင်က ဂေ့ရာဇ် ဘုရင်အား ရှိခိုးစာန်တော့လိုက်၏။

‘ဘုန်းတော်ကြီးမြတ်လှသော ဘုရင်မင်းမြတ် တရားသူကြီး ပေါင်ချင်းထန်း ထွက်ဆိုထားတဲ့ အမှုဟာ ဘုရင်မင်းမြတ် ရဲ့ ယေတော်စောင် တစ်စုရားပဲပါ၊ ကျွန်တော်မျိုးကတော့

နှစ်တရားခံပါ၊ ဒါကြောင့် ဒီအမှုကို စစ်ဆေးမည်ဆိုပါလျှင် တစ်တရားခံဖြစ်သော ဖယ်တော်ကြီးအား စတင်စစ်ဆေးရမည်သာ ဖြစ်ပါအံ့

ကျွန်တော်မျိုး နောက်ဆုံးလျှောက်တင်ချင်တာကတော့ ဤအမှုဟာလီဆယ်တဲ့အမှုတစ်ခုပါ။ နောက်ပြီး... မျက်မြင်သက်သေဆိုပြီး တစ်စုံတစ်ယောက်မှလဲ မရှိပါဘူး...

သမားတော်ကြီး ချန်းထိုက်အိ၌ စာတစ်စောင်ကြောင့် နန်းတွင်းမှာ ကျွန်တော်မျိုးအပါအဝင် နန်းတွင်းသူနန်းတွင်းသားအားလုံး စိတ်နှလုံးမကြည်သာတဲ့ အဖြစ်မျိုးမဖြစ်သင့်ပါဘူး။

ဟု လျှောက်တင်လိုက်သည်။

ပေါင်ချင်းထန်းကလည်း လက်အုပ်ချီကံ ဤသို့လျှောက်ထားပြန်လေသည်။

ကျန်းတော်ကြီးမြတ်လှသော ဆုရှင်မင်းမြတ်၊ ဤအမှုတော်ကို ကျွန်တော်မျိုးကိုစစ်ဆေးခွင့်ပြုတော်မူပါ။ အဘယ်၍ ဤအမှုကိုစစ်ဆေးရာတွင် အမှန်ကားကို မခေတ်တန်နိုင်ပါက ကျွန်တော်မျိုးအား ရာထူးမှနှုတ်ပယ်ကာ သေဒဏ်ပေးတော်မူပါ။

ကော်ရာဇ်ဘုရင်က....

‘အိမ်... ဤအမှုကို နောက်ထပ် ရက်သတ္တပတ် ကြာမှ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တော်မြတ်က အမှု စစ်ဆေးသင့် ပစ်ဆေးသင့်ကို အမိန့်ချမှတ်တော်မူမယ်’

ဟု အမိန့်ချမှတ်ကာ နန်းဆောင်ထဲမှ ပြန်လည်ကြွချီတော်မူလေသည်။

အတွင်းဝန်မင်း ကိုဟိုင်ကလည်း ပြန်လည်ဆွက်ခွာရန် ဟန်ပြင်လိုက်၏။

ပေါင်ချင်းထန်းက ကမန်းကတန်း ဟန်ဘားလိုက်၏။

‘အတွင်းဝန်မင်း ခဏနုပါဦး’

အတွင်းဝန်မင်း ကိုဟိုင်က...

‘ဘာများပြောချင်သေးလို့လဲ တရားသူကြီးမင်း’

ပေါင်ချင်းထန်းက...

‘အတွင်းဝန်မင်းရှဲ့လက်အောက်က လူဆယ်ယောက်နဲ့ ဖွဲ့စည်းထားတဲ့ အဖွဲ့အစည်းက လူတွေကော အခု ရှိသေးရှဲ့လား’

အတွင်းဝန်မင်း ကို ဟိုင်က....

‘မရှိတော့ပါဘူး’

‘ဘယ်ရောက်သွားလို့ပါလိမ့်’

‘ကျွန်ုပ်က အသက်ကြီးပြီပဲ၊ ဘယ်အန္တရာယ်မှမရှိတော့ လို့ သူတို့ကို သွားချင်ရာသွားဖို့ ပြန်လွှတ်လိုက်ပါပြီ။ ဘာလဲ တရားသူကြီးမင်းမှာ ကိုယ်ရံတော်နှစ်ယောက်နဲ့မလုံလောက်လို့ နောက်ထပ်လူခေါ်မလို့လား’

‘ကောင်းပါတယ်လေ၊ အသင်လုပ်မယ့်အလုပ်ဟာ အန္တရာယ်များလှတာကြောင့် အစောင့်အရှောက်များများ ထားသင့်ပါတယ်’

ပေါင်ချင်းထန်းက သူ့အား အကဲခတ်ကြည့်ကာ တစ်စုံတစ်ခုကိုပြောနေပါးစင်ပြင်လိုက်စဉ် အတွင်းဝန်မင်းကိုဟိုင်က ခြေလှမ်းသုတ်ဖြင့် လှမ်းထွက်သွားခြင်းကို တွေ့မြင်လိုက်ရ၏။

ပေါင်ချင်းထန်းက သူ၏နောက်ကျောအား စိုက်ကြည့်နေလေသည်။

အတွင်းဝန်မင်းကို ဟိုင်ကသည် မိမိအဆောင်အနားသို့မသွားဘဲ တခြားအဆောင်တစ်ခုဆီသို့ သွားနေခြင်းက တွေ့မြင်လိုက်ရ၏။

ပေါင်ချင်းထန်းက အတွင်းဝန်မင်း ဦးတည်သွားနေသော အဆောင်မှာ မယ်တော်ကြီး၏ အဆောင်ဖြစ်ကြောင်း သိရှိလိုက်သည်။

သူ၏ရင်ထဲ၌ လေးလံလာမိလေတော့သည်။

* * *

ရက်သတ္တပတ်....

ရက်သတ္တပတ်ဆိုသောအချိန်သည် လျင်မြန်စွာ ကုန်ဆုံးခဲ့လေပြီ။

ယနေ့သည် ဝန်မင်းမှူး မတ်များ စုံစုံလင်လင် နန်းတော်ထဲသို့ စုဝေးရောက်ရှိနေကြ၏။

ယနေ့သည် တရားသူကြီးမင်းပေါင်ချင်းထန်း၏တရားစွဲဆိုတဲ့ကိစ္စအတွက် ကေရာဇ်မင်းက အမိန့်ချမှတ်ပေးမည်ဟု ကမိပေးထားခဲ့သည် မဟုတ်ပါလော။

ထို့ကြောင့် နန်းတွင်း၌ စောစောစီးစီးပင် ရောက်ရှိနေကြ၏။

သုတိသည် ပေါင်ချင်းထန်းက စွဲဆိုသောအမှုမှာ မည်သည့်
အမှုဖြစ်ကြောင်း သေချာစွာမသိရသေးသော်လည်း အလွန်
ကြီးကျယ်သောအမှုတစ်ခု ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု အားလုံးက သဘော
ပေါက်နာလည်ထားကြလေသည်။

ထို့ကြောင့် သူတို့သည် စောစောစီးစီးပင် ကြိုတင်
ဆောင်ရွက်လာကြခြင်း ဖြစ်၏။

တစ်ခဏအကြာတွင် မင်္ဂလာစည်တော်များ တီးသံများက
ငြိမ့်ညောင်းစွာ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

ကေရာဇ်ဘုရင်က ညီလာခံသို့ ကြွချီတော်မူလာပြီ ဖြစ်
သည်။

မှူးမတ်အပေါင်းက ဦးချရီခိုးကာ....

‘ဘုရင်မင်းမြတ် သက်တော်ရာကျော် ရှည်ပါစေ’

ဟူသံပြိုင် အော်ဟစ်၍ ကောင်းချီး ပေးလိုက်ကြလေ
သည်။

ကေရာဇ်ဘုရင်က ပလ္လင်ပေါ်သို့ ထိုင်ချလိုက်၏။

သူ၏မျက်နှာတစ်ခုလုံးမှာ မကြည်လစ်ပါချေ။

‘တရားသူကြီးမင်း ပေါင်ချင်းထန်း’

ပေါင်ချင်းထန်းက....

လက်စုံမိုး၍....

‘မှန်လှပါ....ဘုန်းတော်ကြောင့် ကျွန်တော်မျိုး စစား
ဆောက်ရှိနေကြောင်းပါ’

ကေရာဇ်ဘုရင်က ညှိုးနှမ်းသော မျက်နှာတော်ဖြင့်....

‘တရားသူကြီးမင်း တင်ထားသောအမှုနှင့် ပတ်သက်ပြီး
ကျွန်ုပ် ကိုယ်တော်မြတ်ဟာ အလွန်ပဲ စိတ်ဆန့်ကျင်အယုက်
ဖြစ်နေရပါသည်။ ဤအမှုမှာ စစ်လို့လဲမဖြစ် မှတ်ပြန်ရင်လဲ
မဖြစ်ပြန်ဘူး။ ဤအမှုကို ဤအထိုင်းထားပါက အစားနှင့်
အမှန်ကို ခွဲခြားသိနိုင်ရန် မလွယ်လှပေဘူး။ သို့အတွက်ကြောင့်
ဤအမှုကို စစ်ဆေးစေဟု အမိန့်တော် ချမှတ်လိုက်သည်’

ပေါင်ချင်းထန်းက လက်စုံမိုးကာ....

‘မှန်လှပါ....ကျွန်တော်မျိုး ဉာဏ်စွမ်းရှိသ၍ ကြီးစားပြီး
အမှုမှန်ပေါ်ပေါက် ပြန် ကြီးစားပါမည်ဟု ကတိပြုဆပ်
ပါတယ်ဘုရား’

ကေရာဇ်ဘုရင်က ခေါင်းတညိတ်ညိတ်ဖြင့်....

‘အိမ်....အသင်တစ်ခုတော့ သတိပြုထား စေချင်တာက
ဤအမှုကို အသင်က မှားယွင်းစွာတင်ပြခဲ့မိသော် မင်းဖြစ်
မင်းဒဏ် ကြီးလေးစွာ ခံစားစေရမည်’

ပေါင်ချင်းထန်းက ဦးခေါင်းတစ်ချက် ညိတ်လိုက်သည်။

‘မုန်လှပါ...အရှင်မင်းမြတ် ကျွန်ုပ် သဘောပေါက် နား
လည်ထားပါတယ် အရှင်ဘုရား’

အတွင်းဝန်မင်း ကိုဟိုင်က တစ်စုံတစ်ခု လျှောက်တင်
ရန် ဟန်ပြင်လိုက်စဉ်...

ကော်ရာဇ်ဘုရင်က ထရပ်လိုက်သည်။

‘မင်းကြီးများ...ငါ ကိုယ်တော်မြတ်၏ နှလုံးစိတ်ဝမ်း
မချမ်းမြေ့ လှတာကြောင့် ညီလာခံကို ရက်သတ္တပတ်တိတိ
ရပ်နားစေ’

ဟု မိန့်တော်မူကာ နန်းတော်မှ ထွက်ခွာသွားလေ
တော့သည်။

*

*

အမှု စစ်ဆေးခြင်း

ယနေ့သည် နေ့ကောင်းရက်မြတ် ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် တရားသူကြီးမင်း ပေါင်ချင်းထန်းက နန်း
တွင်း လုပ်ကြံမှုကြီးကို စတင်စစ်ဆေးရန် ရုံးတော်အား ဖွင့်
လှစ်လိုက်သည်။

ဤအမှုကို စိတ်ဝင်စားကြသော ဝန်မင်း၊ မူးမတ်
အပေါင်းတို့နှင့် နန်းတွင်းသူ နန်းတွင်းသား အချို့က
စောစောစီးစီးပင် ရုံးတော်သို့ ရောက်ရှိနေကြသည်။

ပေါင်ချင်းထန်းက အတွင်းဝန်မင်း ကို ဟိုင်အား ရုံး
တော်သို့လာရန် ဆင့်ခေါ်စာ ပို့ထားပြီးဖြစ်သည်။

သို့သော် ရုံးတော်ဖွင့်ပြီး အချိန်အတန် ကြာသည်တိုင်
အောင် အတွင်းဝန်မင်း ကို ဟိုင်က ရုံးတော်သို့ ရောက်မလာ
သေးပါချေ။

ပေါင်ချင်းထန်းက စိတ်ရှည်လက်ရှည် စောင့်နေသည်။

ရောက်ရှိလာသော ဝန်မင်း၊ များမတ်တို့ကလည်း စိတ်
ရှည်လက်ရှည်ပင် စောင့်နေကြလေသည်။

ဤသို့ဖြင့် မှန်းတည့်ချိန်သို့ ရောက်ရှိလာလေသည်။

အတွင်းဝန်မင်း ကို ဟိုင်၏ အရိပ်အယောင်ကိုပင် မှာတွ
ရိသေးပါချေ။

ပေါင်ချင်းထန်းက ဝန်မင်း၊ များမတ်များ အားလုံးမှာ
စိတ်မရှည်နိုင်တော့ဘဲ ရှစ်ရှစ် ဖြစ်လာကြသည်။

ဤသို့ဖြင့် ညနေချိန်သို့ ရောက်ရှိလာလေသည်။

ထိုအခါမှ အတွင်းဝန်မင်း ကို ဟိုင်က ဝေါစင်တစ်စင်း
ဖြင့် ရောက်ရှိလာလေသည်။

သူသည် ရုံးတော်ထဲသို့ အေးဆေးစွာ တစ်လှမ်းခြင်းဝင်
လာပြီး ပေါင်ချင်းထန်းအား မထိမဲ မြင်ဟန်ဖြင့် ပြုံးပြလိုက်
သည်။

ပေါင်ချင်းထန်းက စိတ်ရှည်ရှည်ထားကာ သည်းခံနေရ
လေသည်။

‘အတွင်းဝန်မင်း...ရုံးတော်ကို ကြွလာတာ နောက်ကျလှ
ပါသား’

အတွင်းဝန်မင်း ကို ဟိုင်က ပြုံးပြလိုက်သည်။

‘မိုးမှ မချုပ်သေးပဲလေ တယ်မှာ နောက်ကျမှာတဲ့လဲ’
သူက များမတ်အပေါင်းတို့အား မျက်လုံး ဝေ့ကြည့်ကာ
ဤသို့ ပြစ်တင်ပြောဆိုလိုက်သည်။

‘တရားသူကြီးမင်း... ကျွန်ုပ်ထိုင်ဖို့ နေရာဘာကြောင့် မစီ
စဉ်ထားတာလဲ’

ပေါင်ချင်းထန်းက....

ချိုဟူအား ခေါင်းတစ်ချက် ညိတ်ပြလိုက်လေသည်။

ချိုဟူက ကုလားထိုင်တစ်လုံးကို ယူလာပြီး အတွင်းဝန်မင်း
ကို ဟိုင်၏ ရှေ့တွင် ချပေးလိုက်သည်။

အတွင်းဝန်မင်း ကို ဟိုင်က ကုလားထိုင် တစ်လုံးပေါ်
တွင် ထိုင်ချလိုက်ပြီး....

‘ကဲ...တရားသူကြီး မေးချင်တာ မြန်မြန်လေး မေးပါ၊
ကျွန်ုပ်မှာ အချိန်မရပါဘူး’

ပေါင်ချင်းထန်းကံ သူ့အား စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

‘လွန်ခဲ့တဲ့ တစ်ဆယ့်ရှစ် နှစ်တုန်းက အတွင်းဝန်မင်းရဲ့ ဓာထူးကို ပြောပြပါ’

အတွင်းဝန်မင်း ကို့ဟိုင်က ရယ်မောလိုက်သည်။

‘အသင်က နန်းတွင်းမှတ်တမ်းကို ဖတ်ရှု ကြည့်ပြီးပြီပဲ၊ မေးနေရသေးသလား’

ပေါင်ချင်းထန်းက သူ့အား စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

‘ဒါဟာ ရုံးတော်ပါ။ ကျွန်ုပ်သိတာ မသိဘာထက် အသင့် ကို ကျွန်ုပ် မေးတာဖြစ်ပါ’

အတွင်းဝန်မင်း ကို့ဟိုင်က ခေါင်းတညိက်ညိတ်ဖြင့်...

‘ဒီလိုလား—ကောင်းပါပြီ၊ အဲဒီတုန်းက ကျွန်ုပ်ဟာ အတွင်းဝန် ဓာထူးပါပဲ’

ပေါင်ချင်းထန်းက ဆက်လက် မေးမြန်းလိုက်လေသည်။

‘အဲဒီတုန်းက အသင်က ဘာတာဝန်များ ထမ်းဆောင် ရပါသလဲ’

အတွင်းဝန်မင်း ကို့ဟိုင်က မဖြေချင် ဖြေချင်ဖြင့်...

‘နန်းတွင်း အုပ်ချုပ်ရေး တာဝန်နဲ့ ဘောင် နန်းစံ၊ မြောက်နန်းစံ မိဖုရားတို့ရဲ့ ဝေယျာဝစ္စကို တာဝန်ယူ ထားရ ပါတယ်’

ပေါင်ချင်းထန်းက သူ့အား စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

‘တောင်နန်းစံနဲ့ မြောက်နန်းစံ မိဖုရားကြီးတို့ရဲ့ ပတ္တမြား ရွှေကြူတ် နှုတ်ငုံတော်မူတဲ့ ကိစ္စတွေမှာ အသင်က ဘုရင် မင်းမြတ်ထံ ရွှေနားတော်ပေါက်ကြားအောင် လျှောက်တင် ခွင့်ရှိပါသလား’

အတွင်းဝန်မင်း ကို့ဟိုင်က ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ရှိပါတယ်’

ပေါင်ချင်းထန်းက ဆက်၍ မေးမြန်းလိုက်သည်။

‘ဒါဆိုရင် မြောက်နန်းစံ မိဖုရားကြီးမှာ သန္ဓေဘည်ဘယ် ဆိုတာ မှတ်မှန်ပါသလား’

အတွင်းဝန်မင်း ကို့ဟိုင်က ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘အမှန်ပါပဲ...’

ပေါင်ချင်းထန်းက ဆက်၍ မေးမြန်းလိုက်သည်။

‘မိဖုရားနှစ်ပါးရဲ့ သန္ဓေဘည်တဲ့ကိစ္စမှာ ဘယ်သမားတော် ကြီးက စစ်ဆေးပေးခဲ့ပါသလဲ’

အတွင်းဝန်မင်း ကိုဟိုင်က...

‘နန်းတွင်းသမားတော်ကြီး ချန်းထိုက်အိပါ’

ပေါင်ချင်းထန်းက သူ့အား စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

‘ဒါဆိုရင် နန်းတွင်း သမားတော်ကြီး ချန်းထိုက်အိရဲ့ စားကို အသင်ဖတ်ပြီးပါပြီ အဲသည်စာထဲမှာ မြောက်နန်းစံ မိဖုရားမှာ သန္ဓေတည်တယ်ဆိုတာ မဟုတ်ပါဘူးတဲ့ နောက် ပြီး အသင်ရဲ့ ခြိမ်းခြောက်မှုကြောင့် ဘုရင်မင်းမြတ်ထံမှာ မြောက်နန်းစံမိဖုရားကြီး၌ သန္ဓေတည်တယ်လို့ လိမ်ညာထား ပေးရတယ်ဆိုပဲ အသင်ဘယ်လို ရှင်းမှာလဲ’

အတွင်းဝန်မင်း ကိုဟိုင်က ခေါင်းခါယမ်းလိုက်လေ သည်။

‘သေမယ့် လူတစ်ယောက်ရဲ့စာကို ကျွန်ုပ်က ဘာမှ ဖြေ ရှင်းချက်မပေးနိုင်ပါဘူး’

ပေါင်ချင်းထန်းက သူ့အား စိုက်ကြည့်လိုက်လေတော့ သည်။

‘မြောက်နန်းစံမိဖုရားရဲ့ အပျိုတော် ချင်းငိုဟာ ဘာ ကြောင့် သေဆုံးသွားတာပါလဲ’

အတွင်းဝန်မင်း ကိုဟိုင်က ခေါင်းခါယမ်းလိုက်လေတော့ သည်။

‘သည်လောက် နှစ်ကြာတဲ့ အမှုကို ကျွန်ုပ် မေ့နေပါ ပြီ...’

ပေါင်ချင်းထန်းက သူ့အား စူးရှစွာ ကြည့်လိုက်လေ သည်။

‘အသင်ဟာ နန်းတွင်း တာဝန်အားလုံး ယူထားတာ ပဲ...မသိဘူးလို့ မပြောသင့်ပါဘူးလေ’

အတွင်းဝန်မင်း ကိုဟိုင်က လွဲသဘ၍ အဖြေပေးလိုက်ရ သည်။

‘သူ ရေနစ်သေဆုံးသွားတာပါ’

ပေါင်ချင်းထန်းက မျက်မှောင် ကုတ်လိုက်လေတော့ သည်။

‘ဘာကြောင့် ရေနစ်သေဆုံးရတာပါလဲ’

အတွင်းဝန်မင်း ကိုဟိုင်က ခေါင်းခါယမ်းလိုက် လေ သည်။

‘ကျွန်ုပ်က ဘယ်လို သိနိုင်မှာလဲ’

ပေါင်ချင်းထန်းက ခေါင်းတစ်ချက် ညှိတ်လိုက်လေတော့ သည်။

၁၀၈ ဘုန်းကြွယ်

‘ကောင်းပါပြီ... ဘာကြောင့် အပယ်ဆောင်ဟာမီးလောင် ကျွမ်းရတာပါပဲ’

အတွင်းဝန်မင်း ကို.ဟိုင်က ပခုံးတစ်ချက် တွန့်လိုက်လေ သည်။

‘ဤကိစ္စကို ကျွန်ုပ်ကို မေးမယ်အစား အပယ်ဆောင်မှာ နေထိုင်ခဲ့တဲ့ တောင်နန်းစံမိဖုရားကို သွားမေးသင့်ပါတယ်’

ပေါင်ချင်းထန်းက....

‘ကျွန်ုပ် မေးခဲ့ပြီးပါပြီ မိဖုရားကြီးက မသမာသူ တစ် ယောက်က မီးရှို့ခဲ့ပါတယ်လို့ ပြောပါတယ်’

‘ဟား....’

‘ဟား....’

‘ဟား....’

အတွင်းဝန်မင်း ကို.ဟိုင်က ရယ်မောလိုက်သည်။

‘ဝုန်း....’

ပေါင်ချင်းထန်းက စားပွဲကို သစ်သားတုံးဖြင့် ချိတ်ချ ကိုက်၏။

‘သည်မှာ အတွင်းဝန်မင်း ရုံးတော်ကို မထိလေးစားပြုမှု ရင် ကြိမ်ဒဏ်နှစ်ဆယ် သင်ခံရလိမ့်မယ်’

အတွင်းဝန်မင်း ကို.ဟိုင်က ရယ်မောရာမှ ရပ်တန့်လိုက် သည်။

သူက နှုတ်ခမ်းမဲ့လိုက်ပြီး....

‘တရားသူကြီးမင်းက တယ်လဲအစွမ်းထက်တာပဲကိုး သေ ရွာမှာ ရောက်ရှိနေတဲ့ တောင်နန်းစံမိဖုရားကိုတောင်မူစကား ပြောနိုင်သလား’

ပေါင်ချင်းထန်းက တည်ကြည်သော မျက်နှာထား ဖြင့်....

‘ကျွန်ုပ်က လူ့ပြည်က မတရားမှုများကိုသာ စစ်ဆေးခဲ့ ခြင်း မဟုတ်ဘဲ ယမပြည်က မတရားမှုတွေကိုလဲ စစ်ဆေးခဲ့ တာပါပဲ။ ဘာကြောင့် တောင်နန်းစံမိဖုရားကို မတွေ့နိုင်ရမှာ လဲ’

အတွင်းဝန်မင်း ကို.ဟိုင်က သူ့အား စိုက်ကြည့်လိုက် သည်။

‘ထားပါတော့ တရားသူကြီးမင်းနဲ့ တောင်နန်းစံမိဖုရားတို့ တွေ့ခဲ့တယ်ဆိုတာ ဘာအထောက်အထား ပြနိုင်သလဲ’

ပေါင်ချင်းထန်းက....

‘ကျွန်ုပ်က သူနဲ့စကားပြောတာကို လက်တွေ့ပြနိုင်ပေမယ့် သူပြောပြခဲ့သမျှကို ပြန်ပြောနိုင်ပါတယ်’

အတွင်းဝန်မင်း ကိုဟိုင်က ရယ်မောလိုက်သည်။

‘တရားသူကြီးမင်း ကျွန်ုပ်က သူ့ရဲ့ တစ္ဆေပြောတဲ့ စကားကို ယုံလဲမယုံဘူး နားလဲမလဲထင်ချင်ဘူး ရုံးတော်ချိန်လဲကုန်ပါပြီ၊ ကျွန်ုပ်မှာ နန်းတော် တာဝန်တွေ ထမ်းဆောင်ရာ ခြံဆေးတာမို့ ပြန်ခွင့်ပြုပါဦး’

သူက....

ယင်းသို့ ပြောပြီးသည်နှင့် ရုံးတော်က မြေလှမ်းကျကျဖြင့် ဆွဲခွာသွားလေတော့သည်။

*

*

*

နောက်တစ်နေ့....

ပေါင်ချင်းထန်းသည် ရုံးတော်တွင် ထိုင်၍ အမှုဆက်လက် စစ်ဆေးရန် စောင့်ဆိုင်းခဲ့သော်လည်း အတွင်းဝန် ကိုဟိုင်က လုံးဝမလာတော့ပါ။

ထိုရက်တွင် အတွင်းဝန်ကိုဟိုင်က နေထိုင်မကောင်းကြောင်း သတင်းပို့ဖမ်းခဲ့၏။

သို့သော်....

နောက်ရက်များတွင်လည်း လာရောက်ခြင်း မပြုပါ။

၎င်းပြင်....

မည်သည့် အကြောင်းပြချက်မှလည်း မပို့တော့ပါ။

ပေါင်ချင်းထန်းက ရုံးတော်မှ ဆင့်ပေါ်စာ အကြိမ်ကြိမ် ပေးပို့သော်လည်း အတွင်းဝန်မင်းက လုံးဝမပူပါ။

ပေါင်ချင်းထန်းက မနေနိုင်တော့ပါ။

သူက ကျန်ကျောင်းနှင့် ချိုဟူသို့ကို ပေါ်ကာ အတွင်းဝန်မင်း ကိုဟိုင်ထံသို့ သွားခဲ့လေသည်။

အတွင်းဝန်မင်း ကိုဟိုင်သည် ပေါင်ချင်းထန်းအား ရည်ရွယ်မှုနှင့် ဧည့်ခံလေသည်။

‘တာ...တရားသူကြီးမင်း ကိုယ်တိုင် ကြွလာမှကိုး ကြိုဆိုပါ
တယ်ဗျာ...ကြပါ...ကြပါ’

ဟု သူက လေးလေးစားစားပင် နေရာ ထိုင်ခင်းများချ
ပေးလိုက်လေသည်။

ပေါင်ချင်းထန်းက ထိုင်ချပြီးနောက် အတွင်းဝန်မင်း ကို
ဟိုင်က စတင်မေးလိုက်၏။

‘တရားသူကြီးမင်းက အခုလို ကျွန်ုပ်ဆီ ကြွရောက်လာတာ
ဟာ ဘာရေးအခင်းများ ရှိလို့လဲဗျာ’

ပေါင်ချင်းထန်းက အနည်းငယ် ဒေါသထွက်သွားမိလေ
သည်။

မိမိရောက်လာသော ကိစ္စကို သိလျက်နှင့် ဤသို့ မေးလာ
ခြင်းမှာ မိမိ၏ တရားသူကြီး တာဝန်ကို စော်ကားရာရောက်
သည်ဟု မှတ်ယူမိလေသည်။

ထို့ကြောင့်...

သူက အတွင်းဝန်မင်း ကို ဟိုင်အား ဤသို့ တုန့်ပြန်ဖြော
ဆိုလိုက်၏။

‘ကျွန်ုပ်က ငှက်ငှက်အလည်လာတာမဟုတ်ပါဘူးအတွင်း
ဝန်မင်းက ရုံးတော်ကို လာဖို့ ပျက်ကွက်နေတာ အကြိမ်ကြိမ်
ပြန်ပြန် ဝ.ကျိုးအကြောင်း လာမေးတာပါ’

သူက စကားဆက်လိုက်သည်။

‘အတွင်းဝန်မင်းဟာ နန်းတွင်းမှာ တာဝန်ထမ်းဆောင်
ခဲ့တဲ့နှစ်ကြာရှည်တာရယ်၊ အသက်ကြီး ရင့်တာရယ်ကြောင့်
ကျွန်ုပ်က အတွင်းဝန်မင်းကို ဖမ်းဝရမ်း မထုတ်ချင်လို့ ကိုယ်
တိုင်လာတယ်ဆိုတာ နားလည်ထားစေချင်ပါတယ်’

အတွင်းဝန်မင်း ကို ဟိုင်က မဲ ပြုံးပြုံးလိုက်၏။

‘တရားသူကြီးမင်းမှားနေပြီထင်တယ် သည်ကိစ္စမှာ တရား
သူကြီးမင်းက ကျွန်ုပ်ကို စော်ကားခဲ့တာပဲ။ ကျွန်ုပ်ဘာသာ
အေးအေးချမ်းချမ်း နေထိုင်တာကို တရားသူကြီးမင်းက
ထက်ထက်လာစွပ်စွဲခဲ့တာပဲလေ’

ပေါင်ချင်းထန်းက....

‘ကျွန်ုပ်က အတွင်းဝန်မင်းမှာ အပြစ်ရှိတယ် မရှိဘူးဆို
ကာ လုံးဝမဆုံးဖြတ်ရသေးပါဘူး၊ အမှုရဲ့ လိုအပ်ချက်အရ
အတွင်းဝန်မင်းကို ခေါ်ယူ စစ်ဆေးရတာပါ’

သူက စကားဆက်လိုက်၏။

‘အကယ်၍ အတွင်းဝန်မင်းမှာ အပြစ်မရှိဘူးဆိုရင် ကျွန်ုပ်
က ဘာမှ အရေးယူနိုင်ပါဘူးလေ’

အတွင်းဝန်မင်း ကို ဟိုင်က ရယ်မောလိုက်သည်။

‘သည်မတရားသူကြီးမင်း ရာထူးအဆင့်နဲ့ ပြောရမယ်ဆိုရင် ကျွန်ုပ်ရဲ့ရာထူးဟာ အသင့်သက်မကြီးတာအောင်မှ မနိမ့်ကျပါဘူး။ ဒါကြောင့် အသက်ကျွန်ုပ်ကို ဆင့်ခေါ်ပိုင်ခွင့်လုံးဝမရှိပါဘူး’

ဟိုင် ပေါင်ချင်းသန်းက ခေါင်းကို ပြေးညှင်းစွာ ခါးခါး
‘သည်း’

‘အတွင်းဝန်မင်းရဲ့အယူအဆဟာ လွဲနေပါပြီ အမှုတစ်ခုဖြစ်ပွားလာတဲ့အခါ အပြစ်ရှိတယ်မရှိဘူး ဆိုတာကိုလည်း ခွဲခြားရမှာပါ။ ရာထူးကြီးတယ် ငယ်တယ်ဆိုတာနဲ့ လုံးဝမပတ်သက်ပါဘူး။ အပြစ်ကျူးလွန်တဲ့ လက္ခဏာတွေရင် သူ့ရဲ့ရာထူး တယ်လောက်ပဲကြီးပါစေ ကရားရုံးတော်က ခေါ်ယူစစ်ဆေးပိုင်ခွင့် ရှိပါတယ်’

အတွင်းဝန်မင်း ကို ဟိုင်က ခေါင်းဘစ်ချက် ညှိဘိလိုက်သည်။

‘ကောင်းပါပြီ ဤအမှုတို့ကိုကျွန်ုပ်က သေချာ ဖတ်ရှုပြီးပါပြီ။ ဤအမှုမှကျွန်ုပ်က နှစ်ဘရားခံပါ။ တစ်ဘရားခံကတော့ မယ်တော်ကြီးပါ။ သည်တော့ တရားသူကြီးမင်းက တစ်ဘရားခံ ဖိဖုရားကြီးကို အရင်ဆုံး စစ်ဆေးသင့်ပါယ်။ ပြီးမှ ကျွန်ုပ်ကို စစ်ဆေးပါ’

သူက စကားဆက်လိုက်လေသည်။

‘အခုတော့ မျက်နှာမလိုက် အာဏာကို မကြောင့်စိတ်ဆိုတဲ့ နာမည်ကျော်ကြားနေတဲ့ ပြည်သူ့တရားသူကြီးလိုက်လေချင်းသန်းဟာ ကျွန်ုပ်တစ်ယောက်တည်းကို ဆုံးမေးနေတာ တရားသလား’

ပေါင်ချင်းသန်းက ပါးစပ်ပိတ်လိုက်သည်။

သူက ထိုင်ရာမှ ထလိုက်သည်။

‘သောင်းပါပြီ...ကျွန်ုပ်က အသင်ဟာ ဤအမှုနဲ့ပတ်သက်ပြီး တယ်လို့မငြင်းမရှုဘဲ အပြစ်ကျူးလွန်တယ်လို့ ကြီးစားပြီးမှ အသင့်ကို စစ်ဆေးပါမယ်’

အတွင်းဝန်မင်း ကို ဟိုင်က...

‘ကောင်းပါတယ်...ကောင်းပါတယ်။ ကျွန်ုပ်က ကတိတစ်ခုပေးပါရစေဦး။ နောက်ထပ် ကျွန်ုပ်ဆီကိုဆင့်ခေါ်စာလုံးဝမရှိပါနဲ့။ ပို့ဇာရင်လဲ မလာဘူးဆိုတာ ပြောလိုက်ပါရစေ’

၁၉၆ ဘုန်းကြွယ်

ပေါင်ချင်းထန်းက သူ့အား တခဏကြာအောင် စိုက်
ရင် နှိုးပေးမှ နှာခနဲလှည့်ကာထွက်ခွာသွားလေတော့သည်။
ကျပါဘူ
လုံးဝမရှိပေ

ဟိုင်းပေါင်ချင်း
သည်။ * * *

အတွင်း
ဖြစ်ပွားလာ
နှဲခြားရမှောင်ချင်းထန်းက ရုံးတော်သို့ မပြန်သေးပါ။
မပတ်သက်သည် ကေရာဇ်ဘုရင်ထံသို့ ဝင်ရောက်စားရ၏။
ရာထူး
စင် ကေရာဇ်ဘုရင်ကလည်း တပါတည်း အဆောင်ထဲတွင်ထိုင်
ကာ လက်မိုင်ချနေလေသည်။

ပေါင်ချင်းထန်းရောက်ရှိလာကြောင်း ကိုယ်ရံတော်မှူးက
သတင်းပို့ လာသေးအခါ....

ကေရာဇ်ဘုရင်က လက်ခံတွေ့ဆုံခွင့် ပြုလိုက်၏။

ပေါင်ချင်းထန်းက ကေရာဇ်ဘုရင်အား ခူးထောက်၍
ဂါရဝပြုလေသည်။

ကေရာဇ်ဘုရင်က ကုလားထိုင်ပေါ်တွင် ထိုင်စေ၏။

ပေါင်ချင်းထန်းက ကုလားထိုင်ပေါ်တွင်ထိုင်ချလိုက်သော
အခါမှ ကေရာဇ်ဘုရင်၏မျက်နှာတော် ညှိုးနှမ်းနေခြင်းကို
တွေ့မြင်ရ၏။

သူက ကေရာဇ်ဘုရင်မှာ မိမိတင်ပြသောအမှုအတွက် စိတ်
နှလုံး မကြည်မသာဖြစ်နေကြောင်း နားလည်လိုက်လေ
သည်။

ကေရာဇ်ဘုရင်က သက်ပြင်းမျှင်မျှင်ချီကာ....

‘တရားသူကြီးမင်း....အသင့်ရဲ့ အမှုအခြေအနေကိုပြောပါ
ဦး....’

ပေါင်ချင်းထန်းက အတွင်းဝန်မင်းကို ဟိုင်၏ အာဏာ
ဖိဆန်နေပုံကို လျှောက်တင်လိုက်၏။

ကေရာဇ်ဘုရင်က....

‘အတွင်းဝန်မင်းကို ဟိုင်ဟာ မယ်တော်ရဲ့လူယုတ်တော်လည်း
ဖြစ်ပြန်၊ ကျွန်ုပ်တို့ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်သူလည်း ဖြစ်ပြန်
ဆိုတော့ သူဟာ နန်းတော်တွင်းမှာ အခွင့်အထူးအရဆုံး
လပေါ့၊ ဒါကြောင့် တရားသူကြီးမင်းကို မလေးစားတာ
မဆန်းပါဘူး’

ပေါင်ချင်းထန်း ဤသို့ သံတော်ဦးတင်လိုက်သည်။

'အခု ကျွန်တော်မျိုးက သည်အမှုကို ဆက်လက်စစ်ဆေး
ဖို့ရာ ကေရာဇ်မင်းရှဲ့အမိန့်ကိုရမှပဲ ပြစ်ပါလိမ့်မယ်'

ကေရာဇ်ဘုရင်က ထိုင်ရာမှထ၍ လက်နှစ်ဖက်နှောက်ပစ်
ကာ ခေါက်တု ပြန်လျှောက်ယင်း စဉ်းစားနေ၏။

အတန်ကြာမှ သူက ပြန်လည်ဆိုလိုလိုက်သည်။

'သည်အမှုနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကိုဟိုင်က မယ်တော်ကို
အကြောင်းစုံ လျှောက်တင်ပြီးပုံရတယ်။ မယ်တော်ဖိုရားက
ကျုပ် ကိုယ်တော်မြတ်လိုတောင်မှ ဆုံးမဩဝါဒပေးခဲ့ပါသေး
တယ်။ ဒါကြောင့် ဘယ်လိုဆက်လုပ်ရမှန်းတောင်မှ မစဉ်း
စားဝတ်စော့ပါဘူး တရားသူကြီးမင်းရယ်'

သူက စိတ်ပျက်စွာဖြင့် သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်၏။

'သည်အမှုကို ခပ်ဖြေးဖြေးမှစစ်ဆေးယင် ကောင်းမယ်
ထင်တယ်'

ပေါင်ချင်းထန်းက ရုတ်တရက်ခူးထောက်လိုက်သည်။

'တုန်းတော်ကြီးမြတ်သော ဘုရင်မင်းမြတ်၊ ဤအမှုကို
တုံ့ဆိုင်းလိုတော့ မဖြစ်ပါဘူး။ သည်အမှုကို အစဖော်ထား
ကတည်းက တိစ်ကြားထားတဲ့အမျိုးသမီးမှာ ကြီးမားတဲ့
အန္တရာယ်ရှိနေပါတယ်။ အတွင်းဝန်မင်း ကိုဟိုင်က လူလွတ်
ပြီး အဲဒီအမျိုးသမီးကိုသတ်လိုက်ပါပြီတဲ့ ဘုရင်မင်းမြတ်ရှဲ့'

မယ်တော်အစစ်အမှန်ဖြစ်ခဲ့ယင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ၊ ဒါကြောင့်
သည်အမှုကို လေးလေးနက်နက် စဉ်းစားစေချင်ပါတယ်'

ကေရာဇ်ဘုရင်က သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်သည်။

'ခက်တော့တာပဲ တရားသူကြီးမင်းရယ်၊ ကျုပ်ကိုယ်တော်
မြတ်က ဘယ်လိုဆုံးဖြတ်ရမလဲ၊ အဲဒီဘိုင်ကြားတဲ့အမျိုးသမီး
ကလဲ မယ်တော်အစစ်ပါလို့ ဘယ်လို ယုံကြည်ရခါတဲ့လဲ၊
ကျုပ် ကိုယ်တော်မြတ်ရှဲ့ အဆုံးအဖြတ် တစ်ချက်မှားခဲ့ယင်
ကော'

ပေါင်ချင်းထန်းက လက်အုပ်ချီလိုက်ပြီး....

'ဒီအမှုမှာ အဓိကကျတဲ့လူက အတွင်းဝန်မင်း ကိုဟိုင်
ပါ။ ဒါကြောင့် သူ့ကိုစစ်ဆေးနိုင်ခဲ့ရင် အမှန်တရားဟာ
ပေါ်ပေါက်လာလာမှာပါ။ ခက်တာက သူဟာ အစစ်ဆေး
မခံပါဘူး။

ကေရာဇ်ဘုရင်က ခေါင်းကို ဖြေးညှင်းစွာ ခါရမ်းလိုက်
သည်။

'ဒီကိစ္စ ကျုပ်ကိုယ်တော်မြတ် အမိန့် ချပေးလိုက်ယင်
မယ်တော်က ခွင့်ပြုဖူးမဟုတ်ဘူး။ သူက တားမှာပဲ'

ပေါင်ချင်းထန်းက ပါးစပ် ပိတ်ထားလိုက်သည်။

ကေရာဇ်မင်းက လက်တစ်ချက် ဝှေ့လိုက်ပြီး....

‘ကဲ...တရားသူကြီးမင်း အသင်ပြန်ပါတော့၊ နောက်မှပဲ နည်းလမ်းတစ်ခုခု ရှာကြပါစို့။’

ပေါင်ချင်းထန်းက စိတ်မာတ်ကျသွားသည်။

သူက ဒူးထောက်ရာမှ ထရပ်လိုက်စဉ် ရုတ်တရက် သူ၏ ဦးခေါင်းထဲသို့ အကြံတစ်ခု တိုးဝင်လာလေသည်။

ကိုဟိုင်အား စစ်ဆေးနိုင်ရန် အကြံပင်ဖြစ်သည်။

သူက ကမန်းကတန်း ဒူးထောက်လိုက်ပြန်သည်။

‘ဘုရင်မင်းမြတ်ကြီးကို ကျွန်တော်မျိုး ရရှိထားသော အကြံတစ်ခု လျှောက်တင်ပါရစေ၊ သည်အကြံသာ အောင်မြင်ခဲ့ရင် ဤအမှုအတွက် နောက်ထပ်မည်သူ့ကိုမျှ ဆက်လက်စစ်ဆေးရန် မလိုတော့ကြောင်းပါ ဘုရား’

ကေရာဇ်ဘုရင်က အနည်းငယ် တွေ့ဝေသွားပြီ....

‘အသင့်ရဲ့အကြံကို သံတော်ဦးတင်စေ’

ပေါင်ချင်းထန်းသည် မိမိရရှိထားသောအကြံကို အသေးစိတ် သံတော်ဦးတင်လိုက်သည်။

ကေရာဇ်ဘုရင်က ပေါင်ချင်းထန်း၏ သံတော်ဦးတင်သောစကားကို ဆုံးအောင် နားထောင်ပြီးသောအခါ လက်နှစ်ဖက်နောက်ပစ်ကာ နန်းတော်ထဲ၌ ခေါက်တုန့်ခေါက်ပြန်လျှောက်ကာ စဉ်းစားနေ၏။

အတန်ကြာတော့မှ သူက ဤသို့ မိန့်ခွာမှု လိုက်သည်။
‘ကောင်းပြီ...အသင်၏အကြံကို ကျုပ် ကိုယ်တော်မြတ်က လက်ခံလိုက်မယ်၊ အစစအရာရာအသင်ပဲ စီးစဉ်ထားပေတော့’
ပေါင်ချင်းထန်းက အလွန်ဝမ်းသာ သွားလေသည်။

သူသည်ကေရာဇ်ဘုရင်အား ဂါရဝပြုပြီးနောက် ရုံးတော်သို့ပြန်လာခဲ့လေတော့သည်။

* * *

ဆယ်ရက်—
ဆယ်ရက်ဟူသောအချိန်သည် တခဏအတွင်း၌ပင် ကုန်ဆုံးခဲ့လေသည်။

အတွင်းဝန်မင်းကို ဟိုင်သည် အခန်းထဲ၌ဆိုက်ကာ စဉ်းစားနေမိလေသည်။

ဤရက်ပိုင်းအတွင်း ပေါင်ချင်းထန်းကို မတွေ့ရသကဲ့သို့ ပေါင်ချင်းထန်းရုံးမှ ဆင့်ခေါ်စာလည်း မရောက်လာတော့ပါ။

သူက မျက်မှောင်ကုတ်လိုက်သည်။

အင်း...ကေန္တတော ပေါင်ချင်းထန်းက သည်အမှုစက်
ကိုစွဲကို ဘုရင်မင်းမြတ်စီသွားဖို့ လျှောက်တင်ထားမယ်ထင်
တယ်

သူသည် ပေါင်ချင်းထန်းမှာ တော်ရုံတန်ခိုးနှင့်လက်လျှော့
တတ်သူ တစ်ယောက်မဟုတ်ကြောင်း နားလည်ထားသည်။

ထို့ကြောင့် ပေါင်ချင်းထန်းက ဘုရင့်ထံတွင် အမှုစစ်ရန်
သွားရောက်တောင်းဆိုကာ ကေရာဇ်ဘုရင်ကိုယ်တိုင်က ဘုရင့်
ကံဆိပ်တုံးခတ်နှိပ်၍ ဆင့်ခေါ်လာလိမ့်မည်ဟု နားလည်ထား
သည်။

သို့သော်...ဆယ်ရက်ခန့် ရောက်ရှိလာသည့် တိုင်အောင်
ဘုရင့်ကံဆိပ်တုံးခတ်နှိပ်ထားသည့် ဆင့်ခေါ်စာက ရောက်
မလာပါ။

သူကပြုံးလိုက်သည်။

‘ဟုတ်ပြီ သည်အမှုဟာ မယ်တော်နဲ့ ပတ်သက်နေတာ
ကြောင့် ကေရာဇ်ဘုရင်က အမိန့်ချမှပေးခွဲတူးထင်တယ်’
သူက ယင်းသို့တောင်းရင်း စိတ်ပျော်သွား လေသည်။

‘ဟား...ဟား...ဟား’

သူက တစ်ယောက်တည်းပင် အားပါးတရ ရယ်မော
လိုက်မိလေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင်...

နန်းတွင်းသူ တစ်ယောက်က ဝင်ရောက်လာ လေသည်။

‘ဘတကြီး...သည်မှာ ဘုရင့်အမိန့်တော် ပါလာတယ်’

ကို့ဟိုင်၏ရင်ထဲ၌ ထိတ်ခနဲ ဖြစ်သွားလေသည်။

‘ဟာ...ဒုက္ခပါပဲ ဘုရင်က မိုက်မိုက်ကန်းကန်းကို အမိန့်
ချလိုက်ပြီ ထင်တယ်’

သူက အမိန့်တော်ကို ကြိုဆိုရန် ဧည့်ခန်းထဲသို့ ထွက်လာ
ခဲ့သည်။

သူသည် အမိန့်တော်ကို ဝါရဝပြုလိုက်သည်။

ဘဒ္ဒန်းတေင် နန်းတွင်းသူက အမိန့်စာကို ဖတ်ပြုလိုက်၏။

‘အတွင်းဝန်မင်း သိာစရန်...’

ကနေ့ညတွင် ရှစ်လတစ်ဆယ့်ငါးရက်ဖြစ်၍ လမုန့်ပွဲတော်
ကျင်းပရပေမည်။ ထို့ကြောင့် အသင်သည် ကျွန်ုပ်ပါကိုယ်
တော်မြတ်နှင့်အတူ လမုန့်ပွဲတော် ကျင်းပနိုင်ရန် ဥယျာဉ်
တော်သို့ လာရောက်စေ...

ကေရာဇ်ဘုရင်မင်းမြတ်။

အတွင်းဝန်မင်း ကို့ဟိုင်က ထိုအမိန့်တော်ကို ကြားလိုက်
ရသောအခါမှ စိတ်သက်သက် ဖြစ်သွားသည်။

‘အင်း တော်ပါသေးတဲ့ ဘုရင်မင်းမြတ်က လမုန့်ပွဲတော်
ကျင်းပဖို့ ငါ့ကို ဖိတ်ခေါ်လိုက် တာကိုး’

သူက ယင်းသို့ကြိတ်၍ စဉ်းစားကာ အတွင်းဆောင်သို့
ပြန်ဝင်ခဲ့ပြီး ခြေပစ်လက်ပစ် ထိုင်ချလိုက်သည်။

သူက မဲပြုံးပြုံးကာ....

‘ပေါင်ချင်းထန်း အသင်တာတတ်နိုင်သေးလဲ၊ အသင်က
ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် အေးအေးမနေပဲ ပျားအုံကိုမှ တုတ်နဲ့ထိုး
ချချင်တာကိုး စောင့်ကြည့်ပါလေ၊ ငါ့အလှည့် လာလိမ့်မယ်’

*

*

*

လမုန့်ပွဲတော်

ကောင်းကင်တစ်ခုလုံး တိမ်တိုက်တိမ်လိပ်များ ကင်းရှင်း
နေလေသည်။

ယံနေ့ညအဖို့ လပြည့်ဝန်းက ပို၍ ထိန်လင်းသာနေသည်။
နေပြည်တော်တစ်ဝှမ်းလုံးမှာ ရောင်စုံမီးများ ထွန်းညှိ၍
လမုန့်ပွဲတော်ကို ကျင်းပနေကြလေသည်။

နန်းတော်အတွင်းမှသည် ရောင်စုံမီးများ လှပစွာထွန်း
ညှိထားလေသည်။

နန်းတုန်းသူ နန်းတုန်းသားများတို့မှာသည်း ပျော်ရွှင်စွာ မီးထွန်းသည်။

မီးပန်းများ လွှတ်ဘင်နေကြ၏။

မြင်ကွင်းတစ်ခုလုံးမှာ ကြည်နူးပျော်ရွှင်ဖွယ်ဆု ကောင်းလှပေသည်။

အတွင်းဝန်မင်းကို ဟိုင်က ဥယျာဉ်ထဲသို့ ချောက်၍လာ၏။

ယနေ့ညသူသည် အတွင်းဝန် အခမဲ့အယောင်များကို စုံစုံလင်လင်ဝတ်ဆင်၍ ချောက်၍လာခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

နန်းတုန်းသူများက သူ့အား ကြိုဆိုကာ ကေရာဇ်မင်းထံသို့ လိုက်လံပို့ဆောင်ပေးလေသည်။

ကေရာဇ်ဘုရင်က ဥယျာဉ်ထဲမှ ကျောက်စားပွဲတစ်လုံး အနီးတွင် ထိုင်နေ၏။

အနီးတွင် အရက်ဥပေးရန် ပြုစုပေးရန်အတွက် နန်းတုန်းသူ လေးယောက်မှလွဲ၍ ဝန်မင်း များမတ် တစ်စုံတစ်ယောက်ကိုမျှ မတွေ့ရပါချေ။

အတွင်းဝန်မင်းကို ဟိုင်က အနည်းငယ် အံ့ဩသွားမိလေသည်။

သူက အံ့ဩစွာကြည့်ရင်း လျှောက်လာရာ ကေရာဇ်မင်းရှေ့သို့ ချောက်၍လာပြီး ဝါရဝ ပြုလိုက်သည်။

ကေရာဇ်ဘုရင်က မိမိ၏ဝားပွဲခရူ့ရှိ ကုလားထိုင်ကို ညွှန်ပြလိုက်သည်။

‘အတွင်းဝန်မင်း ထိုင်ပါ’

ကို ဟိုင်က ထိုင်ချလိုက်သည်။

ကေရာဇ်ဘုရင်က သူ့အား ရင်းရင်းနှီးနှီးဖြင့်...

‘ကျုပ်ကိုယ်တော်မြတ်နဲ့ အတွင်းဝန်မင်းတို့ မဆိုရဘာ အတော်ကြာခဲ့ပြီပဲ၊ အခုလို လစိုက်ရာသီမှာ အတွင်းဝန်မင်းနဲ့အတူတကွ ပွဲတော်ကျင်းပချင်တာကြောင့် ကျုပ်ခေါ်ရတာပါပဲ’

လွင်စာပေ
အရှင်ဘုရား
တော်ဝင်
ရန်၊ ၂၀၇၅၅

ကို ဟိုင်က ...

ဦးညွှန်လိုက်သည်။

‘ကျေးဇူးကြီးမားလှပါတယ် သူရင်းမင်းမြတ်’

သူက ဘေးဆီသို့တစ်ချက် ဝေ့ကြည့်လိုက်တာ....

‘ဒါနဲ့ အခြားမှူးမတ်များနဲ့ မတွေ့ရပါလား ဘုရား’

ကေရာဇ်ဘုရင်က....

‘သူတို့က နန်းတော်ထဲမှာ ခိုင်းဖွဲ့ပြီး စားသောက်နေကြ တယ်လေ ကျုပ်ကိုယ်တော်မြတ်က တစ်ခါတစ်လေ အခုလို အေးအေးဆေးဆေး အပန်းဖြေ ချင်တာကြောင့် ဥယျာဉ် တော်ထဲမှာ လာထိုင်နေတာပါ’

သူက လဝန်းကို မော့ကြည့်လိုက်ပြီး....

‘အမှန်တော့ လမုန့်ပွဲတော်ဆိုတာဟာ လဝန်းရဲ့သာယာ ပုံနဲ့ ကောင်းကင်ရဲ့ အေးချမ်းကြည်လင်မှုတွေကို ကြည့်ရှုခံစား တတ်မှ အပိပွယ်ရှိမှာပေါ့ အတွင်းဝန်မင်းရယ်’

ကို့ဟိုင်က ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘မှန်လှပါဘုရား’

ကေရာဇ်ဘုရင်က ကို့ဟိုင်ရှေ့တွင် ချထားသော အရက် ခွက်လို့ ညှန်ပြလိုက်သည်။

‘ကဲ...အတွင်းဝန်မင်း ယနေ့ညတော့ နှစ်ချိုအရက်ကို ဇိမ်ခံသောက်ရင်း လှပတဲ့ လဝန်းရဲ့သာယာမှု ညကို ခံစား လိုက်ပါဦးလေ’

ကို့ဟိုင်က အရက်ခွက်ကို ကိုင်မြှောက်ပြ လိုက်လေသည်။

‘ကေရာဇ်မင်း ဘုန်းကံ ကြီးမားသထက် ကြီးမားပြီး သက်တော်ရာကျော် ရှည်ပါစေ’

ဟု ဆုမွန်းကောင်းတောင်းကာ အရက်ကို မော့ချလိုက် သည်။

နန်းတွင်းသူက အရက်များကို ကို့ဟိုင်၏ ခွက်ထဲသို့ ထင်မိခွဲပေးပြန်လေသည်။

ဤသို့ဖြင့် ကို့ဟိုင်သည် လမုန့်ရာသီကို ပျော်ပျော်ကြီး ဆင်နွှဲကာ ညဉ့်နက်သန်းခေါင်ယံ အချိန်ကျမှ မိမိအဆောင် သို့ပြန်ခဲ့သည်။

သူက ကေရာဇ်ဘုရင်သည် မိမိအား အမှုကိစ္စ မေးမြန်း လိမ့်မည်ဟု ထင်ထားခဲ့လေသည်။

သို့သော်....

ကေရာဇ်ဘုရင်က ဤအမှုကိစ္စကို လုံးဝပင် မဟပါချေ။

သူက ဤအမှုကိစ္စအတွက် မိမိမှာ လုံးဝဖြေရှင်းရန် မလို
တော့ပြီဟု နားလည်လိုက်သည်။

သူသည် ကျေနပ်စွာ ရယ်မောရင်း ဦးခေါင်း တစ်ခုလုံး
မူးဝေလာသဖြင့် အဝတ်အစားပင် မလဲနိုင်တော့ဘဲ အိပ်ရာ
ပေါ်တွင် ဝင်ရောက်လဲလျောင်းလိုက်ရာ အိပ်ပျော်သွားခဲ့လေ
သည်။

* * *

ယမမင်းပြည်

မည်မျှအချိန်ကြာ သွားမှန်းမသိခဲ့ပါ။

သူက မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်လိုက်သောအခါ ဝန်းကျင်တစ်ခု
မှ မောင်မည်းနေခြင်းကို တွေ့ရှိလိုက်ရသည်။

ထို့နောက်....

စိမ်းဖန့်ဖန့် မီးခလောင်များကို မြင်တွေ့လိုက်ရလေသည်။

၎င်းပြင်....

မီးခိုးလော၊ နှင်းမြူလောဟု ခွဲခြားမရသော အစွေ
အသက်များက ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးတွင် လွှမ်းခြုံထားကြောင်း
တွေ့လိုက်ရသည်။

သူက အံ့သြသွားမိလေသည်။

ကိုယ်ကိုယ် ပြန်လည်ကြည့်မိ လိုက်သောအခါ အိပ်ရာ
ပေါ်တွင် လဲလျောင်းနေခြင်း မဟုတ်ဘဲ ကျောက်သားပြင်
ကြမ်းခင်းပေါ်တွင် လဲလျောင်းနေကြောင်း တွေ့မြင်လိုက်ရ
သည်။

သူက ထထိုင်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်သောအခါ သူ့လက်နှစ်
ဖက်တွင် လက်ထိပ်ခတ်ထားခြင်းကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

လက်ထိပ်သံကြိုးများမှာ ကြမ်းခင်းပေါ်တွင် ပုံကျနေခြင်း
ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

သူက ထိတ်လန့်သွားလာ ဝန်းကျင်အား မျက်လုံးဖြင့်
ကြည့်မိလိုက်၏။

သူ၏ နောက်တစ်လံခန့်အကွာတွင် အလွန်ကြီးမားသော
ခယ်အိုးကြီးဝင်လုံးအား မီးဖိုပေါ်တွင် ထင်ထားခြင်းကို
တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

မီးဖိုမှ မီးများမှာ အရှိန်ပြင်းစွာ တောက်လောင်နေပြီး
ခယ်အိုးထဲမှ ဆီများမှာ ပွတ်ပွတ်ဆူနေသည်။

မီးဖို၏ ဝဲယာဘစ်ဖက် တစ်ချက်တွင် လူနှစ်ယောက် ရပ်
နေလေသည်။

သူတို့၏ ခန္ဓာကိုယ်အပေါ်ပိုင်းတွင် ဗလာကျင်းထားကာ
ခါးတွင် ကြမ်းတမ်းသော အဝတ်တစ်ထည် ပတ်ထားခြင်း
ကို တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။

ရှည်လျားရှုပ်ပွေ နေသော ဆံပင်များက ပခုံးပေါ်သို့
ကျနေလေသည်။

ထိုလူနှစ်ယောက်က ဘေးစောင်းအနေအထားဖြင့် ရပ်ကာ
မီးဖိုအား ကြည့်နေကြလေသည်။

ယင်းကြောင့် သူတို့၏ မျက်နှာအား မမြင်တွေ့ရပါ။

ကိုဟိုင်က ထိတ်လန့်သွားလေသည်။

မိမိက မည်သည့်နေရာသို့ ရောက်ရှိနေပါသနည်း။

ကိုဟိုင်က ထိုလူနှစ်ယောက်အား လှမ်းကြည့်ကာ...

‘ဗီမ္မာခင်ဗျာ...ဗီနေရာဟာ ဘယ်နေရာပါလဲ’

တု မေးလိုက်သည်။

ထိုလူနှစ်ယောက်က သူ့အားပြိုင်တူ လှည့်ကြည့်လိုက်ကြလေသည်။

ကို့ဟိုင်က သူတို့နှစ်ယောက်၏ မျက်နှာအား တွေ့မြင်လိုက်သောအခါ...

‘အမယ်လေးဗျာ’

ဟု ထိတ်လန့်စွာ အော်ဟစ်လိုက်သည်။

အကြောင်းမှာ....

ထိုလူနှစ်ယောက်၏ မျက်နှာများမှာ အသားအရေမရှိဘဲ မျက်တိုင်း ဟောက်ပက် ဖြစ်နေပြီး နှာခေါင်း နေရာတွင် အပေါက်နှစ်ခုသာ တွေ့မြင်ရသည်။

ထို့ပြင် ပါးစပ်မရှိ....

သွားများ ဖြူဖွေးပြီး ရှည်လျားစွာ ရှိနေကြသည်မဟုတ်ပါလော။

ကို့ဟိုင်က ထွက်ပြေးရန် ကြိုးစားလိုက်သည်။

သို့သော်....

သံကြိုးများ ခတ်ထားသောကြောင့် ဝေးဝေးပင် မပြေးနိုင်ပါ။

ကြောက်ရွံ့ လွန်းစွာဖြင့် ကြမ်းခင်းပေါ်သို့ လဲကျသွားသည်။

သူက လူးလှိမ့်၍ ထထိုင်ကာ ရှေ့သို့ ကြည့်လိုက်လေသည်။

ယခုမှ မိမိမှာ ခန်းမဆောင်ကြီး တစ်ခုထဲသို့ ရောက်ရှိနေခြင်းကို တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။

ခန်းမကြီး၏ မျက်နှာကြက်ပေါ်တွင် ထွန်းသားသော မီးအိမ်များမှ စိမ်းဖန်ဖန် အလင်းရောင်များမှာ ကျောချမ်းဖွယ်ရာ စောင်းလှပေသည်။

ခန်းမကြီး၏ ပုဏ္ဏားကွယ်၍ တွင် ကြီးမားသော စား
ပွဲတစ်လုံး ပြုလေသည်။

ပုဏ္ဏားကွယ်ပေ၍ တွင် အဖြူရောင် အောက်ခံဘားပြီး
အမည်းရောင် စာလုံးများ ရေးသားထားခြင်းကို တွေ့ရ၏။

ထိုစာများမှာ 'ယမမင်းခန်းမတစ်'ဟု ရေးသားထား
ခြင်းကို တွေ့ရလေသည်။

ကို ဟိုင်၏ ခန္ဓာကိုယ် တစ်ခုလုံး အေးစိမ့် တေဝင့်တင်း
သွားမိလေသည်။

'ငါ...ငါ့ကို သယ်လိုလုပ်ပြီး ရောက်လာတာလဲ၊ ငါ
သေများ သေသွားပြီလား'

ဟု တွေးမိလိုက်သည်။

ထူးကဲ ခေါင်းတစ်ချက် ညိတ်လိုက်သည်။

'မဟုတ်နိုင်ပါဘူး...ငါ့အိပ်မက်ဆိုး မက်နေတာနဲ့ တူပါ
တယ်'

သူက ယင်းသို့ စဉ်းစားကာ မိမိ၏ပေါင်ကို လိမ်ဆွဲလိုက်
ရာ နားကျင်မှု ဝေဒနာကို ခံစားလိုက်ရသည်။

သို့တိုင်ဆောင်....

သူ၏ မြင်ကွင်းက ပျောက်ကွယ်သွားခြင်း မရှိပါချေ။

'ဟာ...ငါ့အိပ်မက်မက်နေတာ မကုတ်ပါလား'

ထိုအချိန်....

ခောင်းသံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာသည်။

'ခူ...'

တစ်ဆက်တည်းမှာပင်....

အော်သံတစ်သံများက ဆူညံစွာ ထွက်ပေါ်လာလေ
သည်။

'ယမမင်းကြီး ကြွလာပါပြီ'

ယင်းအသံမှာ....

လူသားတစ်ယောက်၏ အသံနှင့်မတူ ငှက်ဆိုးထိုးညှံနှင့် တူလှပေသည်။

ထိုအသံဆုံးသောအခါ....

စားများ၊ လှံများ၊ သံကြိုးများနှင့် တုတ်များ ကိုင်ဆောင်ထားသည့် လူတစ်စုက စီတန်း၍ ဝင်လာကြလေသည်။

ထိုလူများသည် လူသားစစ်စစ်များ မဟုတ်ကြပါ။

လူခန္ဓာကိုယ်နှင့် နှားဦးခေါင်း၊ လူခန္ဓာကိုယ်နှင့် မြင်းဦးခေါင်းများ ဖြစ်ကြ၏။

သူတို့၏ နောက်တွင် အလွန်အရှုပ်ဆိုး အကျည်းတန်သော လူများ အလွန်ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ ကောင်းသော တစ္ဆေသူရဲများ ပါရှိလာခြင်းကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေတော့သည်။

သူတို့သည် ကို.ဟိုင်အား လှည့်ပင် မကြည့်ကြတော့ပါ။

ခန်းမထဲရှိ စားပွဲရှေ့တွင် ဝဲယာခွဲ၍ စီတန်းကာရပ်တန့်နေကြလေသည်။

ထို့နောက်....

အမတ်ကြီး ဝတ်စုံဝတ်ဆင်ထားသော လူတစ်ယောက်က လက်ထဲတွင် အလွန်ကြီးမား ထူထပ်သော စာအုပ်ကြီးတစ်အုပ်နှင့် စုတ်တံကိုကိုင်ကာ ရောက်ရှိလာလေသည်။

သူ၏ မျက်နှာတစ်ခုလုံးမှာ မည်းနက် နေလေတော့သည်။

ယင်းအချိန်....

ဧကန်တရားတရားသို့ ဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ထားသော လူတစ်ယောက်က ခန်းမကြီးထဲသို့ ဝင်လာကာ စားပွဲ၏ကုလားထိုင်တွင် ဝင်ရောက်ထိုင်ချလိုက်သည်။

စီတန်း၍ ရပ်နေကြသော တစ္ဆေ၊ သူရဲများက လက်နက်များလို မြောက်ရင်း....

'ယမမင်းကြီး ကျန်းမာပါစေ'

ယမမင်းကြီး၏ မျက်နှာတစ်ခုလုံးမှာ စိမ်းဖန့်ဖန့်အရောင်များ ယှက်သန်းနေ၍ ကြောက်စရာ ကောင်းလှပေတော့သည်။

‘ဖွားသေစာရင်း အမတ်မင်း ကနေ့ ဘာများ စစ်ဆေးစရာရှိသလဲ’

စာအုပ်ထူကြီးနှင့် စုတ်တံကိုကိုင်ဆောင်ထားသော အမတ်မင်းက အတွင်းဝန်မင်း ကိုဟိုင်အား ညွှန်ပြလိုက်လေသည်။

‘ကနေ့ လူပြည်က အတွင်းဝန်မင်း ကိုဟိုင်ဆိုတဲ့လူဟာ ကျွန်ုပ်တို့ထက်စေ့လို့ ယမမင်းပြည်ကို ရောက်လာပါတယ်။ သူ့ကို လူပြည်မှာ ပြုခဲ့တဲ့ကောင်းမှု မကောင်းမှုတွေကို စစ်ဆေးရပါမယ်’

‘ကိုဟိုင်က စကားကို ကြားလိုက်သောအခါ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုတစ်လုံး တုန်လှုပ်သွားမိလေသည်။’

‘ဟင်...ငါ...ငါ...သေသွားလို့ ယမမင်းပြည် ရောက်နေတာကိုး’

အမတ်မင်းဆိုသူက စာအုပ်ထူကြီးကို တစ်ရွက်ခြင်း လှန်လှောဖတ်ရှုပြီးမှ...

‘ယမမင်းကြီးခင်ဗျာ ကိုဟိုင်ဟာ လူ့ပြည်မှာတုန်းက နန်းတွင်းလုပ်ကြံမှုကြီးတစ်ခုမှာ ဦးစီးလုပ်ဆောင်ပြီးအကုသိုလ်တွေ အကြီးအကျယ် လုပ်ခဲ့ပါတယ်’

ယမမင်းကြီးက အေးစက်စက် အသံဖြင့်....

‘ဘယ်လို အကုသိုလ်မျိုးလဲ’

အမတ်မင်းက....

ဤသို့ ပြောလိုက်သည်။

‘သူဟာ နန်းတွင်းသူတွေကို သတ်ခဲ့တယ်၊ မီးဖွားတဲ့လက်သည် အမျိုးသမီးကိုလည်း သတ်ခဲ့တယ်၊ တောင်နန်းစံ မိဖုရားက မွေးဖွားတဲ့သားတော်ကို မြှောက်နန်းစံ မိဖုရားရဲ့ သားတော်လို့ လိမ်ညစ်လျှောက်တင်ပြီး တောင်နန်းစံမိဖုရားက မွေးဖွားသန့်စင်လာတဲ့ သားတော်လေးကိုကျတော့ ကြောင်ပေါက်လေးနဲ့လဲပြီး ဘုရင်ရှေ့တော်မောက်မှာ ပြသခဲ့ပါတယ်၊ နောက်ပြီး ဘုရင်က ရာဇအမတ်မာန်ရှုလို့ တောင်နန်းစံ

မိဖုရားကြီးကို အပယ်ဆောင်ပို့ထားတဲ့အချိန်မှာ မီးလောင်
တိုက်သွင်းခဲ့ပါတယ် နောက်ပြီး....

ယမင်း၏ အထံက အေးစက်စွာ ထွက်ပေါ်လာလေ
သည်။

‘နောက်ထပ် ဆက်မပြောနဲ့တော့’

သူက သစ်သားချောင်းဖြင့် ပိမိမရှ့ရှိ စာနွဲ့ပွဲကို ရိုက်ချ
လိုက်သည်။

‘ဝုန်း....’

ကို့ဟိုင်၏ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး တစ်ချက် တုန်ခါသွား
လေသည်။

ယမင်းကြီးက....

‘ကို့ဟိုင် မင်းမကောင်းမှုပြုလုပ်ခဲ့တာတွေဟာ လူ့ပြည်မှာ
မရှိပေမယ့် ငါ့နို့ ယမင်းပြည်မှာတော့ ရှိနေပါတယ်ကဲ....
သည်တော့ မင်းက ဒီအမှုတွေ ကျူးလွန်တယ် မကျူးလွန်
ဘူးဆိုတာ အမှန်အတိုင်း ဝန်ခံပါ’

ကို့ဟိုင်က ထိတ်ထိတ်လန့်လန့်ဖြင့် ရပ်နေမိလေသည်။

မှတ်တမ်းစာအုပ်တွင် ရေးထားသော အကြောင်းအရာ
များအဖူးလုံး မှန်ကန်နေခြင်းကို ငြင်းမရပါချေ။

သို့သော်....

သူက မိမိဝန်ခံလိုက်ပါလျှင် ကြီးလေးသော အပြစ်ဒဏ်
ဆင့်မည်ကို ကြောက်ရွံ့နေသဖြင့် မည်သို့ ပြောရမှန်း မသိဘဲ
တွေဝေနေမိ၏။

ဝဲယာတစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် ရပ်နေကြသော သူရဲများက
လက်ထဲတွင် ကိုင်ထားသော လက်နက်များအား ကြမ်းပြင်
ပေါ်သို့ ဆောင့်ချကာ ပြိုင်ထူးအင်္ဂါတစ်ခုလိုက်ကြ၏။

‘ပြော....ပြော....အမှန်ကို ပြော’

ကို့ဟိုင်က ခေါင်းအသွင်သွင် ခါယမ်းကာ....

‘မဟုတ်ဘူး....မဟုတ်’

သူ၏ စကားမဆုံးမီ အမတ်မှင်းက လှမ်း၍ အော်ဝေါက်
လိုက်လေသည်။

‘တရားခံ ကို ဟိုင် မှတ်တမ်းထဲမှာ အပြည့်အစုံ ရှိနေတယ်
ထောင်မှ ရန်မခံဘူးဆိုရင် နောက်ဘဝ ဘယ်တော့မှ လူမဖြစ်
ရတော့ဘူး’

သူက ယမမင်းအား ပြီးညွတ်လိုက်၏။

‘ယမမင်း တရားခံ ကို ဟိုင်ဟာ သေဆုံးပြီးချိန်ထိ ကျူး
လွန်တဲ့အပြစ်တွေကို နောင်ဟမရဘဲ လိမ်ညာနေတာကြောင့်
ဘဝအဆက်ဆက်မှာ ငရဲပြည်မှာ ဒုက္ခခံစားစေရန် အမိန့်
ချမှတ်တော်မူပါ’

ယမမင်းက....

သစ်တုံးကို တစ်ချက် ရိုက်လိုက်သည်။

‘ဟေ့...သည့်ဇမိုက်သားကို ဆီပူအိုးထဲ ပစ်ထည့်လိုက်
စမ်း....’

ဆီပူအိုးအနီးရှိ သူရဲတစ်ယောက်သည် ကို ဟိုင်၏လက်ထိပ်
ကို ဆွဲဖြုတ်ကာ ဆီပူအိုးဆီသို့ တရွတ်တိုက် ဆွဲခေါ်သွား
လေသည်။

ကို ဟိုင်က ထိတ်လန့်လန့်သဖြင့် ငယ်သံပါအောင် အော်
ဟစ်လိုက်လေသည်။

‘အား....ဆီပူအိုးထဲကို မထည့်ပါနဲ့တော့ ကျွန်တော် ဝန်ခံ
ပါတော့မယ်’

ယမမင်းကြီးက ဟန့်တားလိုက်၏။

သူရဲနှစ်ယောက်က သူ့အား လက်လှုတ်လိုက်သည်။

ကို ဟိုင်က ယမမင်းရှေ့ သို့လေးဖက်ထောက်၍ သွားလေ
သည်။

‘ကျွန်တော်မျိုးမှားပါတယ်၊ အမှန်အတိုင်း ဝဂ္ဂိခံပါတော့
မယ်၊ ကျွန်တော်မျိုးကို သက်သက်ညာညာ စီရင်ပါလို့တောင်း
ပန်ပါတယ်’

အမတ်မင်းက....

စားပွဲပေါ်တွင် အသင့်ရှိနေသော စာရွက်နှင့် စုတ်တံကို
လှမ်းယူကာ ကို ဟိုင်ထံသို့ ပေးလိုက်၏။

၂၂၆ တုန်းကြယ်

‘ကောင်းပြီ...မင်း ကျူးလွန်ခဲ့သမျှ အပြစ်တွေကို မကွယ်
မဖွက်ဘဲ သည်စာရွက်ပေါ်မှာ ရေးချပါ’

ကို ဟိုင်က မထူးတော့သဖြင့် မိမိကျူးလွန်ခဲ့သော အပြစ်
များကို စုတ်တံနှင့် စက္ကူပေါ်တွင် ရေးလိုက်ရလေသော
သည်။

* * *

အမတ်မင်းသည် ကိုဟိုင်ရေးပြီးသော စာရွက်ကို ပြန်ယူ
ကာ ယမမင်းရှေ့မှောက်သို့ တင်ပြလိုက်လေသည်။

ယမမင်းသည် ကိုဟိုင်၏ ဝန်ခံရေးသားထားသော စာ
များကို သေချာစွာ ဖတ်ကြည့် ပြီးသောအခါ မျက်ရည်
များ ဝဲလာလေသည်။

သက ဖွားသေစာရင်းကိုင်ထားသောအမတ်ကို ခေါင်း
ညိတ်ပြလိုက်၏။

ဖွားသေစာရင်း ကိုင်ထားသော အမတ်တို့က လက်ခုတ်
ထိုးလိုက်လေသည်။

‘ဖြောင်း’

သူ၏လက်ခုပ်သံသွက်ပေါ်လာသည်နှင့် စိမ်းဖန့်ဖန့် မီး
ရောင်များပျောက်ကွယ်သွား၊ အခန်းတစ်ခုလုံး မီးတိုင်များ
အလျှိုလျှို ပေါ်ထွက်လာကာ ထိန်ထိန်လင်းလင်းလာ၏။

ဖွားသေစာရင်းအမတ်က အပေါ်အင်္ကျီ မျက်နှာပေါ်မှ
ဆေးများကိုဖယ်ရှားလိုက်ရာ ပေါင်ချင်းထန်း၏မျက်နှာပေါ်
လွင်လာလေသည်။

ယမမင်းကလည်း မိမိယမမင်း အဆောင်အယောင်နှင့်
မျက်နှာဖုံးအားချွတ်လိုက်ရာကေရာဇ်ဘုရင်မင်းဖြစ်နေကြောင်း
တွေ့လိုက်ရ၏။

နှားခေါင်း၊ မြင်းခေါင်းများ တပ်ဆင်ထားသော လူ
အသီးသီးကလည်း မိမိတို့ ရုပ်ဖျက်ထားခြင်းကို ပယ်ဖျက်
လိုက်ကြရာ နန်းတွင်းမှအာဏာသားများ ဖြစ်နေကြခြင်းကို
တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။

ကို့ဟိုင်က အံ့ဩလွန်းစွာဖြင့် ဆီပူနံ့တေး၍ သူ့ရဲနှစ်
ယောက်အား ကြည့်လိုက်ရာ....

အာဏာသားများ ဖြစ်နေကြောင်း တွေ့မြင်လိုက်ရလေ
သည်။

ယခုမှ သူက မိမိမှာ ပေါင်ချင်းထန်း ဆင်ထားသော
ထောင်ချောက်ထဲသို့ တိုးဝင်မိသည့်ကို နားလည်လိုက်မိလေ
သည်။

ပေါင်ချင်းထန်းက သူ့အား မေးလိုက်၏။

‘ကို့ဟိုင်....အထင် ဘာများ ပြောစရာရှိသေးလဲ’

ကို့ဟိုင်က ခေါင်းငိုက်စိုက်ကျသွားသည်။

‘ကျွန်ုပ် ဘာမှပြောစရာ မရှိတော့ပါဘူး’

ဟု ပြောလိုက်ရလေသည်။

* * *

ပြည်သူ့ တရားသူကြီး ပေါင်ချင်းထန်း၏ ခက်ခက်ခဲခဲ ကြီးစားဖော်ထုတ်မှုကြောင့် တစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ်တိုင်တိုင် တိမ်မြုပ်ပျောက်ကွယ်သောနန်းတွင်းလုပ်ကြံမှုကြီးမှာပေါ်ပေါက်ခဲ့ပြီ ဖြစ်လေသည်။

တောင်နန်းစံမိဖုရားကြီးအား ရက်ရက်စက်စက်လုပ်ကြံခဲ့သော အတွင်းဝန်မင်းကို ဟိုင် အား ဘုရင်ကေဇုတ်ကိုယ်တော်တိုင်က သေဒဏ်ပေးခဲ့လေသည်။

သို့သော် မြောက်နန်းစံမိဖုရားကြီးကိုမူ မည်သို့အပြစ်ပေးရမန်းမသိဘဲ အခက်ကြုံနေသဖြင့် ကေဇုတ်ဘုရင်က ပေါင်ချင်းထန်းနှင့် ခေါင်းချင်းဆိုင်နေလေသည်။

ပေါင်ချင်းထန်းကလည်း ထိုအမှုအတွက် ဆုံးဖြတ်ချက်ပေးရန် အခက်ကြုံနေရသည်။

ထို့ကြောင့် သူတစ်ဆယ့်တော်အား... (ဝါ)ကေဇုတ်ဘုရင်၏မယ်တော်အား....

ပထမဦးဆုံး ရှန်းရှန်းကျေးရွာသို့သွား၍ ခေါ်ယူရန်အကြံပြုလိုက်သည်။

ကေဇုတ်ဘုရင်သည် ပေါင်ချင်းထန်းပေးသော အကြံအတိုင်းပင် ရှန်းရှန်းကျေးရွာသို့သွား၍ တောင်နန်းစံမိဖုရားကြီးအား ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျပင် ခေါ်ဆောင်ခဲ့လေ တော့သည်။

ယနေ့....
နန်းရင်းပြင်တစ်ခုလုံးတွင် မူးကြီးမတ်ရာ သေနာပတိနှင့် နန်းတွင်းသူ နန်းတွင်းသားအားလုံးတို့မှာ ရာပန်းခတ်မျှ လှုပ်လှုပ်ရွရွ ဖြစ်နေကြလေသည်။

အကြောင်းမှာ ကေဇုတ်ဘုရင်မင်းမြတ် ကိုယ်တော်တိုင် မိမိ၏ မယ်တော်အရင်းဖြစ်သော တောင်နန်းစံ မိဖုရားကြီးအား သွားရောက်ခေါ်ယူ၍ နန်းဝတ်သို့ပြန်လာမည် မဟုတ်ပါလော့။

ထို့ကြောင့် နန်းရပ်ပြင်တစ်ခုလုံးသာမက ဘုရင်နှင့်မယ်တော်တို့ ကြွချီတော်မူလာမည့် လမ်းတစ်လျှောက်တွင် လူအများ အုတ်အုတ်ကြက်ကြက် ညွှဲနေလေသည်။

ယင်းအချိန် အခင်းဆီမှ မင်္ဂလာစည်တော်ယွန်းသံ သဲသဲ
ကို ကြားလိုက်ကြရသည်။

ထို့ကြောင့် နန်းတွင်းသူ နန်းတွင်းသားများနှင့် ပြည်
သူလူထုအားလုံးက စည်တော်ယွန်းသံ ထွက်ပေါ်လာကြရာ
သို့ လှမ်းမျှော် ှညိုလိုက်ကြလေသည်။

မုန်ပါသည်။

ရာဇမတ်ကာရံထားသော လမ်းမကြီးအတိုင်း ဘုရင်နှင့်
မယ်တော်တို့အား နန်းတွင်းကိုယ်ရံတော်များက ဝန်းရံကာ
ကြွချီတော်မူလာသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ကြရလေ တော့သည်။

* * *

တောင်နန်းစံ မိဖုရားကြီးသည် နန်းတော်သို့ ပြန်လည်
ရောက်ရှိသားပြီ ဖြစ်သည်။

ကေဆုတ်ဘုရင်သည် မိမိအား လူ့လောကသို့ ရောက်ရှိ
ချိန်မှစ၍ ကံကြမ္မာဆိုးနှင့် ရင်ဆိုင်ကာ ခွဲခွာနေခဲ့ရသော
မယ်တော်ဖြစ်သူအား သနားကြင်နာစွာဖြင့် အစစအရာရာ
ဂရုတစိုက်ပင် စောင့်ရှောက်ခဲ့ လေသည်။

ထို့ကြောင့် တောင်နန်းစံမိဖုရားကြီးသည် မိမိဘဝတစ်
သက်တာတွင် တစ်သသ တမ်းတနေရသော သားတော်နှင့်
ပြန်လည်ဆုံတွေ့ရသည့်အတွက် အလွန်ပင် ဝမ်းသာနေမိလေ
သည်။

ချမ်းလျှံကိုလည်း ကေဆုတ်ဘုရင်က အိမ်ရှေ့စံ ရာထူး
ချီးမြှောက် လေသည်။

တောင်နန်းစံမိဖုရားကြီး(ဝါ) မယ်တော်ကြီးမှာ မိမိဘဝ
၍သို့ပြန်လည် ဖြစ်လာရခြင်းအတွက် ပေါင်ချင်းထန်းအား
ကျေးဇူးအထပ်ထပ်ပင် တင်မိလေသည်။

ထို့ကြောင့် သူမက သားတော် ကေဆုတ်ဘုရင်အာ
ပေါင်းချင်းထန်းအတွက် အခကောင်းဆိုး ဆုလာဘ်များ
ပေးသနားပါရန် တိုက်တွန်းလေသည်။

ဧကရာဇ် ဘုရင်ကလည်း လိုလိုလားလားပင် လက်ခံ
ကာ နောက်သစ်နေ့တွင် တရားသူကြီး ပေါင်ချင်းထန်း
အတွက် အထူးချီးမြှင့်မည့် အစီအစဉ်တစ်ခုကို ညီလာခံတွင်
ကျင်းပပေးမည်ဟု ကတိပြုလိုက်လေတော့သည်။

* * *

ခနောက်တစ်နေ့....

နန်းတော်ထဲတွင် မျူးဖော် သေနာပတိစုံစုံညီညီဖြင့် ညီလာ
ခံကျင်းပလေသည်။

ပေါင်ချင်းထန်းကလည်း တရားသူကြီးမင်း အဆောင်
အယောင်ကို ဝတ်ဆင်ကာ ညီလာခံကို တက်ရောက်ခဲ့လေ
သည်။

ဧကရာဇ်ဘုရင် ညီလာခံတင်လိုက်သည်နှင့် ဤသို့ မိန့်
တော်မူလေသည်။

‘ယနေ့...ညီလာခံမှာ တရားအမှုအခင်းများကို မျက်နှာ
ကြီးငယ်မရွေး အဂတိမလိုက်စားပဲ ပြတ်ပြတ်သားသားဖော်
ထုတ်ဆုံးဖြတ်ချက်ချတတ်တဲ့ တရားသူကြီးမင်း ပေါင်ချင်း
ထန်းအား ကျုပ်ဘုရင်ကိုယ်တော်မြတ်က အထူးလေးစား
အားကိုးတော်မူပေတယ်...’

‘သို့အတွက်ကြောင့် နောက်နောင် မည်သည့်အမှုအခင်းပင်
မဆို တရားသူကြီးမင်းက တရားစီရင်ရာတွင် နန်းတွင်းမှပြည်မျှ
ရာထူးဂုဏ်ရှိန်ကြီးမြင့်စွာ ပုဂ္ဂိုလ်များကြောင့် အနှောင့်
အယှက် တစ်စုံအစ်စုံ မပေါ်ပေါက်စေရန် ဤကျောက်မျက်
ရတနာတို့နှင့် စီခြယ်ထားသော လက်သုံးတော်ခားကို ချီးမြှင့်
တော်မူမယ်၊ ဤလက်သုံးတော်ခားသည် ကျုပ်ဘုရင်မင်းမြတ်
ကိုယ်စားပြု အမှတ်အသားပင်ဖြစ်၏။’

‘တရားသူကြီးမင်း ပေါင်ချင်းထန်းက လက်ခံပါလော့’

သူက....

ယင်းသို့....

မိန့်တော်မူရင်းမှ ရတနာများဖြင့် စီခြယ်ထားသော ဓား
အား ပေါင်ချင်းထန်းအား ချီးမြှင့်တော်မူလေသည်။

ပေါင်ချင်းထန်းက ရှိခိုးကန်တော့ကာ ဝမ်းခြောက်ဝမ်း
သာ လက်ခံလေသည်။

‘မှန်လှပါကြိုလက်သုံးတော်ခားဖြင့် အမှုအခင်းမှန်သမျှကို
တရားသဖြင့်စီရင်ချမှတ်ပါဉော်ဟု ဝန်ခံကတိပြုပါတယ်သူရား’

ကေရာဇ်ဘုရင်က ခေါင်းတဆတ်ဆတ် ညိတ်လိုက်သည်။

‘အိမ်...အသင့်ကို နန်းတွင်းလုပ်ကြံမှုကြီးနှင့် ပတ်သက်၍
နောက်ဆုံးတာဝန်တစ်ခု ပေးအပ်တော်မူမယ်၊ အဲသည့်တာဝန်
ကတော့ မြောက်နန်းစံမိဖုရားကြီးကို စီရင်ချက်ချဖို့ပါပဲ’

ပေါင်ချင်းထန်း၏ ရင်ထဲ၌ တစ်ချက် လှုပ်ရှားသွားမိလေ
သည်။

‘ထိုအချိန်....’

ဘုရင်က ကိုယ်ရံတော် တပ်မှူးတစ်ယောက်အား တောင်
နန်းစံမိဖုရားကြီးအား သွားရောက် ပင့်ဆောင်စေ၍ ကျန်
ကိုယ်ရံတော်မှူးတစ်ယောက်အား မြောက်နန်းစံမိဖုရားကြီး
ကို သွားရောက်ဆင့်ခေါ်စေလိုက်သည်။

မကြာမီအချိန်အတွင်းမှာ....

တောင်နန်းစံ မိဖုရားကြီးသည် မယ်တော်အဆောင်
အယောင်များဖြင့် အပျိုတော်များက တစ်ဖက်တစ်ချက်မူ တွဲ
ကာ ရောက်ရှိလာ၏။

ဘုရင်ကရောင် ကိုယ်တော်တိုင်လျှင် ပလ္လင်ပေါ်မှ ဆင်း
ကာ နေရာထိုင်ခင်းများ ပေးလေသည်။

ယင်းအချိန်မှပင်....

မြောက်နန်းစံ မိဖုရားကလည်း ရောက်ရှိလာလေတော့
သည်။

သူမ၏ မျက်နှာတစ်ခုလုံး ညှိုးနွမ်းကာ ငိုထားလွန်းသဖြင့်
မျက်လုံးပင် မှီအစ်နေလေသည်။

ကေရာဇ်ဘုရင်က သူမအား တစ်ချက်ကြည့်ကာ စိတ်နှလုံး
မကြည်မသာ ဖြစ်နေမိ၏။

သို့သော်....

သူက ပလ္လင်ပေါ်သို့ ပြန်လည်ထိုင်ကာ ဤသို့ မိန့်တော်မူ
လေသည်။

‘တရားသူကြီးမင်း ပေါင်ချင်းထန်း’

တရားသူကြီး ပေါင်ချင်းထန်းက လက်အုပ်ချီလိုက်လေ

‘မှန် ဗုပါ... အမိန့်ရှိသော်မူပါဘုရား’

ကေရာဇ်ဘုရင်က မြောက်နန်းစံမိဖုရားဘက်သို့ တစ်ချက်
လှမ်းကြည့်ကာ....

‘သူတစ်ပါး၏ ရင်သွေးကို မိမိ၏သားတော်ဟု စိမ့်ညှာ
လျှောက်တင်ကာ သူတစ်ပါးဘဝပျက်အောင် လုပ်ကြံခဲ့သော
မြောက်နန်းစံမယ်တော်အား အသင်တရားသူကြီးမင်း ကိုယ်
တိုင်ပင် အမိန့်ချမှတ်တော်မူစေ’

ပေါင်ချင်းထန်းက ကေရာဇ်ဘုရင်သည် မြောက်နန်းစံ
မိဖုရားအား နန်းရင်ပြင်၌ပင် တရားစီရင်စေခြင်းမှာ မယ်
တော်အဖြစ် သံယောဇဉ်ရှိခဲ့ခြင်းနှင့် ယခု မိမိအားပေးအပ်
သော ရတနာများဖြင့် စီခြယ်ထားသော လက်သုံးတော်စား

သည် ပြည်သူလူထုသာမက နန်းတွင်းရှိ မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်များ
ကမဆို ကြောက်ရွံ့လေးစားစေလို၍ ပြုမူခြင်းဖြစ်ကြောင်း
နားလည်လိုက်၏။

သူက....

မြောက်နန်းစံမိဖုရားကြီးအားလှမ်းကြည့်ကာ မတ်တပ်ရပ်
လိုက်ရလေသည်။

‘မြောက်နန်းစံမယ်ထော်ကြီးဟာ တစ်ချိန်တုန်းက မယ်
တော်ကြီးဟာ တောနန်းစံမယ်တော်ကြီးအပေါ် မတရားလုပ်
ကြံမှုတစ်ပြုဒဲ့တယ်ဆိုရင် ငြင်းမှာလား’

မြောက်နန်းစံမိဖုရားကြီး (ဝါ) မယ်တော်က ခေါင်း
အသွင်သွင် ခါယမ်းလိုက်သည်။

‘မငြင်းလိုပါဘူးကွယ် မောင်ဟော် ဘုရင်မင်းမြတ်ရဲ့
ဧထွေးကို ရယူလိုစေကြောင့် တောင်နန်းစံ မိဖုရားကြီး
အပေါ် လုပ်ကြံမိခဲ့ပါတယ်ကွယ်’

သူမက ပြောရင်း မျက်ညည်များ နှ. သွင်သွင် စီးကျလာ
သည်။

ပေါင်ချင်းထန်းက စေတနာတူရင်အား လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုး
တန်တော့လိုက်၏။

‘ဤအမှုကို စီရင်ချက်မချမီ ကျွန်တော်မျိုးက ဘုရင်မင်း
မြတ်အား သံတော်ဦးတင်ပါရအစဘုရား’

စေတနာတူရင်က ခေါင်းညိတ်၏။

‘သံတော်ဦးတင်စေ’

ပေါင်ချင်းထန်းက ခေါင်းတစ်ချက်ညိတ်ကာ....

‘မှန်လှပါ...မြောက်နန်းစံ မိဖုရားသည် ဘုရင်မင်းမြတ်၏
မယ်တော်အပေါ် လုပ်ကြံဖန်တီးခဲ့ပါသော်လည်း ဘုရင်မင်း
မြတ်အပေါ် ဖဝါးလက်နှစ်လုံး ပခုံးလက်နှစ်သစ် အရွယ်မှ
ပင် ယုယပိုက်ထွေး ပြုစုခဲ့သည်မှာ ကျွန်တော်မျိုးတို့ မျက်မြင်
ကိုယ်တွေ့ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအတွက်ကြောင့် ကျွန်တော်မျိုး
က တရားစီရင်ချက် ချမှတ်ရန်မှာ အလွန်ခဲယဉ်းနေရပါတယ်
ဘုရား’

စေတနာတူရင်က တောဝေသွားမိလေသည်။

သူက လူမှန်းသိစအရွယ်ကပင် မိမိအပေါ် မြောက်နန်းစံ
မိဖုရား(ဝါ) ဖယ်တော်က မည်မျှ ဂရုစိုက်ခဲ့ကြောင်းကို
တရားရေး ပြန်လည်မြင်ယောင် လာမိသည်။

မည်သို့ဆိုစေ....

သူက ဘုရင်တို့၏ တတိကို မဖျက်သိမ်းနိုင်ပါချေ။

‘တရားသူကြီးမင်း... ဤအမှုတွင် အသင်သည် တရားသူ
ကြီးမင်း တစ်ယောက်ဖြစ်၏။ သို့အတွက်ကြောင့် အသင်၏
စိတ်ထဲ၌ တရားမျှတမယ်ထင်တဲ့ အရာကိုသာ ဆုံးဖြတ်တော်
မူစေ’

တရားသူကြီးမင်း ပေါင်ချင်းထန်းက စဉ်းစားကာ ဝေး
ငိုင်သွားမိလေသည်။

ထိုအချိန်—

တောင်နန်းစံ မိဖုရားကြီး(ဝါ) ဖယ်တော်၏ အသံက
အေးချမ်းတည်ငြိမ်စွာ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

‘အသင်တရားသူကြီးမင်း... အသင်စောစောက သံတော်ဦး
စင်ခဲ့သော အရာမှူးများစွာ မှန်ကန်ပေတယ်။ သို့အတွက်

ကြောင့် မယ်တော်ကြီးမှာ သားတော်အား ငယ်စဉ်ကလေး
ဘဝကပင် ပြုစုကျွေးမွေးသော ကျေးဇူးကို ယောက်ျားခြင်း
အားဖြင့် တရားစီရင်ပေးဖို့ ကျွန်မက မေတ္တာ ရပ်ခံ ပါ
တယ်’

ထိုစကားကို ကြားသောအခါ....

မြောက်နန်းစံ မိဖုရားကြီးမှာ မိမိ၏ မိုက်မဲမှု အတွက်
ယူကျွေးမရဖြစ်ကာ တောင်နန်းစံ မိဖုရားကြီး၏ ခြေထောက်
တော်ကိုပင် ပြေးဖက်၍ လူးလှိုမ့်ကာ ဝိုင်းကြွေး လိုက်
သည်။

တရားသူကြီး ပေါင်ချင်းထန်း၏ အသံက တည်ငြိမ်စွာ
ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

‘မြောက်နန်းစံ မိဖုရားကြီးသည် မကောင်းမှုပြုမှုခဲ့ခြင်းမှာ
ထင်ရှားသော်လည်း လူမမယ် ဘဝကပင် ဘုရင်မင်းမြတ်
အပေါ် ပြုစုကျွေးမွေးခဲ့သော ကျေးဇူးကိုထောက်ရှု၍ မယ်
တော် အဆောင်အယောင်မှချကာ အာယ်ဆောင်အတွင်းသို့
ပြောင်းရွှေ့ရန်သာရှိ၏။ သို့သော် ဤအမှုတွင် တောင်နန်းစံ
မိဖုရားကြီးသည် အဓိကတရားလိုဖြစ်သည့်အပြင် ယခုလက်ရှိ
ကေရာဇ်ဘုရင်မင်းမြတ်၏ မယ်တော်လည်း ဖြစ်သည့်အတွက်

တောင်နန်းစံ မိဖုရားကြီး၏ ဆုံးဖြတ်မှုအပေါ်တွင် တရားစီရင်မှု ချမှတ်စေ

ဟု အမှုစီရင်လိုက်သည်။

တောင်နန်းစံ မိဖုရားကြီးမှာ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်သွားသည်။

‘အို...ကျေးဇူး ကြီးလှပါတယ် အသင် တရားသူကြီးမင်းရယ်၊ ကျွန်ုပ်က ဖြစ်ပျက်ခဲ့သမျှသော ကိစ္စအလုံးစုံတို့မှာ အဘိတ်ဘဝက ဝဋ်နာ ကံနာကြောင့် ဟုသာမှတ်ယူပါတယ်။ ဒီအပြင် မြောက်နန်းစံ မိဖုရားကြီးက ကျွန်ုပ် ကိုယ်စား သားသော် အပေါ် ပြုစု စောင့်ရှောက် ခဲ့တဲ့ ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ဤ မယ်တော် အသောင်အယောင်နှင့် နန်းဆောင်မှာ ဘာ ဆက်လက် နေထိုင်စေလိုပါတယ်’

ထိုစကားကို ကြားသောအခါ ကေရာဇ်ဘုရင်မင်းမြတ်သည် ချက်ချင်းပင် ပလ္လင်ပေါ်မှဆင်းကာ မယ်တော်ဖြစ်သူအား အကြိမ်ကြိမ် ရှိခိုးကန်တော့ လိုက်လေသည်။

ယင်းနောက်...

ဘုရားစင်ရှေ့သို့ ကြွချီတော်မူကာ ဤသို့ သစ္စာဆိုလေသည်။

‘အရှင်ဘုရား....

‘ကျွန်တော်မျိုး၏ ပယ်တော်သည် အလွန် တရာ သဘောထား ပြည့်စုံပြီး သူတစ်ပါး အပေါ် မေတ္တာသားနိုင်ပါတယ်။ တစ်ချိန်က မယ်တော်အား ကျွန်တော်မျိုးက မိခင်မှန်း မယိခဲ့၍ ဆင်းရဲချို့တဲ့စွာ ထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်တယ်။ လို့ပြင် ကျွန်တော်မျိုး ကေရာဇ်ဘုရင် ဖြစ်ချိန်မှ စ၍ တိုင်းသူပြည်သားများ အပေါ် မင်းကျင့်တရား ဆယ်ပါးနှင့်အညီ အုပ်ချုပ် မင်း လုပ်ခဲ့ပါတယ်။ ဤ သစ္စာ စကားသည် မှန်ကန်ခဲ့ပါလျှင် ကျွန်တော်မျိုး ၏ မယ်တော် စက္ခုအစုံမှာ ပကတိပြန်လည်၍ အလင်းရောင်ရပါစေသား’

သူက....

ယင်းသို့ သစ္စာ ဆိုလိုက်သော အခါ အံ့ ဩ ရော
ကောင်းအောင်ပင် ထောင်နန်းစံမိဖုရားကြီး၏ မျက်လုံးအစုံ
က ပြန်လည်၍ မြင်လာလေသည်။

ထောင်နန်းစံ မိဖုရားကြီးက ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ
ဖြင့်....

‘အလို....သစ္စာစကားဟာ အင်မတန် တန်ခိုးကြီးပါလား
မယ်တော်ရဲ့ မျက်လုံးအစုံ ပြန်လည်မြင်ရပြီတဲ့ သားတော်
ရယ်....’

ကေရာဇ်ဘုရင်က အလွန်ဝမ်းသာ သွားလေသည်။

ဤအဖြစ်အပျက်ကို ကြည့်၍ နန်းတွင်းရှိ မျူးမတ်သေနာ
ပတိ အပေါင်းတို့မှာ ကြက်သီးမွေးညှင်းများ ထလာမိသည့်
အထိ အံ့ဩတုန်လှုပ်ကြကုန်သည်။

‘ဘုရင်မင်းမြတ် သက်တော်ရာကျော် ရှည်ပါစေ’

‘မိဖုရားကြီး သက်တေ ရာကျော် ရှည်ပါစေ’

‘ပြည်သူ တရာသူကြီး ပေါင်ချင်းထန်း သက်တော်ရာ
ကျော် ရှည်ပါစေ....’

အစရှိသော ကောင်းချီးမြှင့်သည့် သံပေး၍ ဆုမွန်ကောင်း
တောင်းဆိုသံများမှာ နန်းတွင်းတော်ထဲမှ လျှံထွက်လာကာ
ဘဝဂ်အထိ ညံ့သွားလေတော့သည်။

ပြီးပါပြီ

ဘုန်းကြွယ်

ဘုန်းကြွယ်

ပေါင်ချင်းကျန်း

အိမ်ရှေ့စံနှင့် ကြောင်ပေါက်လေး

စာမူခွင့်ပြုချက်	-	၆၁၁/၉၇ (၁၂)
အဖုံးခွင့်ပြုချက်	-	၅၉၆/၉၇ (၁၂)
ထုတ်ဝေသူ	-	ဦးတင်ဦး အာရုဏ်ဦးစာပေ၊ ၁၁၂၀/က စိန်ရတနာလမ်း၊ သာကေတ။
အဖုံးရိုက်	-	ဒေါ်စောညွန့် (၀၄၀၁၄) မင်းမင်းဇော်အောင်ဆက် အမှတ် ၁၆၃၊ ၄၆ လမ်း ဗိုလ်တထောင်၊ ရန်ကုန်။
ပုံနှိပ်သူ	-	ဦးအောင်ခိုင် (၀၄၆၈၅) အောင်သစ္စာပုံနှိပ်တိုက် အမှတ် ၇၂၊ ရေတာရှည်လမ်းဟောင်း ဗဟန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။
အုပ်ရေ	-	၅၀၀၊ တန်ဘိုး - ၇၀ ကျပ်
ခုနှစ်	-	၁၉၉၈၊ ဇန်နဝါရီလ၊ ပထမအကြိမ်
ပြန်ချိရေး	-	တော်ဝင်စာပေ